

232

Hari Isnin
12 Disember 1994

LAPORAN PERSIDANGAN OFFICIAL REPORT

DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEEMPAT

FOURTH SESSION

MESYUARAT YANG KEDUA

SECOND MEETING

Hari Isnin
12 Disember 1994

LAPORAN PERSIDANGAN OFFICIAL REPORT

**DEWAN UNDANGAN NEGERI PULAU PINANG
YANG KELAPAN**

EIGHTH LEGISLATIVE ASSEMBLY PENANG

PENGGAL YANG KEEMPAT

FOURTH SESSION

MESYUARAT YANG KEDUA

SECOND MEETING

Laporan Persidangan

**DEWAN UNDANGAN NEGERI
PULAU PINANG YANG KELAPAN**

**MESYUARAT YANG KEDUA
PENGKAL YANG KEEMPAT**

Hari Isnin, 12 Disember, 1994

*(Tempat: Dewan Undangan Negeri,
Lebuh Light, Pulau Pinang)*

HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Speaker (Dato' Haji Abdul Rahman bin
Haji Abbas, DMPN, DJN) - Ahli Kawasan
Bertam
- Yang Amat Berhormat Ketua Menteri (Dr. Koh Tsu Koon) - Ahli
Kawasan Tanjong Bungah
- Yang Berhormat Timbalan Ketua Menteri (Datuk Dr. Ibrahim bin
Saad, DMSM) - Ahli Kawasan Seberang Jaya
- Yang Berhormat Penasihat Undang-undang Negeri (Encik Ahmad
Zaki bin Haji Husin, DJN, SMP)
- Yang Berhormat Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng
Teik)
- " " Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria
bin Bakar)
- " " Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen,
PJK)
- " " Ahli Kawasan Pinang Tunggal (Encik Yahaya bin
Abdul Hamid, PKT, JP)
- " " Ahli Kawasan Sungai Pinang (Dr. Kang Chin
Seng)
- " " Ahli Kawasan Sungai Achek (Tuan Haji Ibrahim
bin Yaakob, PJK)
- " " Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji
Yahaya)
- " " Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd.
Zain bin Haji Omar, DSPN, PJK, PJM)

Yang Berhormat Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli, PJK)

" " Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai, JP)

" " Ahli Kawasan Sungai Dua (Dato' Haji Mohammed Yussof bin Abdul Latib @ Abdul Latiff, DSPN, PKT, JP)

" " Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad, AMN, PJM)

" " Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan, PJK)

" " Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan, PJK, PJM)

" " Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim)

" " Ahli Kawasan Perai (Encik V. Muthusamy, AMN, PKT)

" " Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat)

" " Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason)

" " Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai)

" " Ahli Kawasan Batu Lanchang (Encik Tan Loo Jit)

" " Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng)

" " Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon)

" " Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow)

" " Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke)

" " Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram)

" " Ahli Kawasan Air Itam (Encik Ong Hock Aun)

" " Ahli Kawasan Kampong Kolam (Encik Cheah Teik Hoe)

" " Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh)

TIDAK HADIR:

Yang Berhormat Ahli Kawasan Bayan Lepas (Encik Lim Chien Aun, PJK, JP)

" " Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang)

TURUT HADIR:

Setiausaha, Dewan Undangan Negeri (Cik Tan Lee Lee)

Dewan bersidang semula pada jam 9.40 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula, masih dengan perbahasan. Datuk Keramat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Terima kasih Dato' Speaker. Izinkan saya mengambil bahagian atas perbahasan ucapan Belanjawan Pembangunan Tahun 1995 oleh YAB Ketua Menteri. Dato' Speaker, pada hari Jumaat yang lalu telah terletak di atas meja Dewan, kad jemputan daripada Yang Berhormat Seberang Jaya untuk menghadiri satu majlis makan tengahari pada hari ini di Kota Cornwallis. Jemputan ini adalah satu perkara yang istimewa dan luar biasa oleh kerana sepanjang Dewan Undangan Negeri yang ke 8 ini, ini adalah kali yang pertama Yang Berhormat dari Seberang Jaya telah memanjangkan satu jemputan kepada kita semua untuk majlis makan tengahari. Terlebih dahulu saya ingin menegaskan bahawa kami di sebelah Dewan ini tidak membantah jemputan ini. Sebaliknya kami mengalu-alukan jemputan ini, tetapi jemputan ini juga telah menimbulkan satu perkara dimana jelasnya menunjukkan *obsession* YAB Ketua Menteri supaya memastikan bahawa beliau dipandang oleh orang ramai sebagai Ketua Menteri yang bukan sahaja menduduki kerusi Ketua Menteri tetapi juga mempunyai kuasa. Saya mengatakan demikian, Dato' Speaker, oleh kerana pada hari Sabtu juga terletaknya lagi satu kad jemputan daripada YAB Ketua Menteri untuk menjemput kita semua makan tengahari pada hari Sabtu. Jemputan ini juga dialu-alukan tetapi jemputan ini juga menjadi satu perkara istimewa, oleh kerana kalau saya tidak salah ini jugalah kali pertama di mana YAB Ketua Menteri telah menjemput kita semua ke satu majlis tengahari untuk dua kali dalam satu sesi Dewan Undangan Negeri.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat itu arahan Ahli Paya Terubong, Yes, Ya, itu saya terangkan, oleh kerana Yang Berhormat mungkin tidak masuk dalam cerita itu. Jadi saya, Ahli Paya Terubong dan Ahli Bukit Gelugor kata satu lagi jamuan, kita paksa dia. So, saya ingat tidak usaha cerita itu.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Mungkin atas desakan beberapa pihak beliau telah memanjangkan jemputan tersebut, tetapi pada hemat saya, Dato' Speaker, ini jelaslah menunjukkan YAB Ketua Menteri tidak ingin memberi sebarang peluang atau ruang untuk Yang Berhormat dari Seberang Jaya memberikan satu pandangan bahawa beliau adalah *on par* dengan Ketua Menteri dan dengan cepat sekali selepas sehari Ahli Seberang Jaya telah memberi jemputan, kami telah menerima jemputan daripada YAB Ketua Menteri. Dato' Speaker hanya saya harap satu saja kepada Yang Berhormat dari Seberang Jaya yang akan menganjurkan majlis tengahari di Kota Cornwallis ini iaitu sama ada beliau telah mengambil langkah-langkah untuk memastikan bahawa ada *raincoat* sekiranya hujan dan jangan menjadi satu masalah nanti bahawa ada *raincoat* ada pinggan, tetapi tidak ada makan, tetapi saya yakinlah Ahli Yang Berhormat dari Seberang Jaya yang begitu bertanggungjawab akan memastikan ini semua. Dato' Speaker, mengenai *image building* ini, rakan saya dari Bukit Gelugor telah mengambil, saya rasa, masa yang begitu panjang untuk menekankan cara-cara yang telah digunakan oleh YAB Ketua Menteri dan Parti GERAKAN supaya memastikan bahawa dibina satu imej Ketua Menteri, hanya semata-mata untuk rakyat Pulau Pinang diberi keyakinan bahawa beliau mempunyai kuasa. Rakan saya dari Bukit Gelugor telah menyebut perkara Pulau Jerjak dibandingkan dengan Pulau Tikus....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, jangan ulanglah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tidak ulang Dato' Speaker, tetapi mengenai *image building* ini Dato' adalah satu perkara yang saya telah bangkitkan dalam ucapan saya semasa perbahasan Enakmen Rang Undang-undang Perbekalan, iaitu di mana saya telah menimbulkan pengumuman-pengumuman yang telah dibuat oleh Ketua Menteri dan juga Yang Berhormat daripada Seberang Jaya mengenai penubuhan Amanah Saham Pulau Pinang. Dato' Speaker, pada bulan Ogos ini telah diadakan konvensyen.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, itupun ulang.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

.... tetapi saya hanya telah menyebut, untuk mendapat penjelasan.

Tuan Speaker:

Nampaknya sejak akhir-akhir ini Yang Berhormat telah kekurangan modal sangatlah. Belajar dari Ahli Paya Terubong.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya rasa Dato' Speaker kita seharusnya belajar dari Yang Berhormat Seberang Jaya,

Tuan Speaker:

Lagi baik, tetapi nampaknya Yang Berhormat tidak mahu belajar.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya tidak akan mengulangi. Hanya saya ingin memberi sedikit butir-butir oleh kerana tidak mendapatkan penjelasan yang lebih awal. Mungkin sama ada Yang Berhormat Ketua Menteri ataupun Yang Berhormat dari Seberang Jaya akan mengambil kesempatan ini untuk memberi penjelasan. Dato' Speaker pada bulan Ogos apabila Konvesyen Ekonomi Bumiputera Pulau Pinang telah diadakan, Yang Berhormat dari Seberang Jaya telah mengumumkan bahawa akan ditubuhnya satu Amanah Saham Bumiputera Pulau Pinang dan dengan izin saya kutip daripada laporan yang telah disiarkan pada 2 Ogos dan di sini, Dato' Speaker, saya juga ingin mengucapkan syabas kepada Yang Berhormat daripada Seberang Jaya atas sikap yang begitu *moderate* dan saya rasa boleh diterima oleh semua kaum di Pulau Pinang dan saya harap bahawa sikap ini akan kekal sama ada Yang Berhormat dari Seberang Jaya masih bersama kita dalam Dewan ini selepas pilihanraya akan datang ataupun sama ada beliau ada di peringkat *farewell* dan mungkin, bukan, di peringkat nasional, dan mungkin majlis makan tengahari adalah satu cara halus beliau untuk mengucapkan *farewell* kepada kami.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, bila sebut kami di Dewan, adakan pasti Ahli Yang Berhormat ada di Dewan *next term*.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya akan cubalah, Dato', tetapi semuanya terpulanglah kepada rakyat Pulau Pinang.

Tuan Speaker:

Bukan terpulang kepada rakyat. Saya nampak Teoh Teik Huat nampak begitu, dia buat begitu. Betulkah? Dia buat keras.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya harap Dato' Speaker dan saya juga bersama-sama pulang ke Dewan ini.

Tuan Speaker:

Saya akan pulang sebagai pemerhati di galeri. Kita dua-dua di galeri pun boleh.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Kalau begitu, kalau tidak diletakkan sebagai calun ataupun tidak menangpun, Dato', saya akan bersama Dato' sebagai pemerhati di situ. Kami akan beri komen bersama-samalah tentang prestasi orang yang berbahas di sini.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Penjelasan sedikit, Ahli Kawasan Datuk Keramat sudah pastikah yang Tuan Speaker tidak akan ada di Dewan ini lagi sekali. (ketawa)

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya ada keyakinan yang penuh, sebagai seorang ahli politik yang begitu banyak pengalaman mungkin Tuan Speaker akan memastikan bahawa beliau akan datang balik ke sini.

Tuan Speaker:

Di sebelah sama. saya akan duduk sana.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan. Memandangkan Dato' Speaker seorang yang berpengalaman, jujur, berhati baik, berbudi bahasa, bolehkah saya minta pandangan Ahli Yang Berhormat dari Datuk Keramat sekiranya DAP ada peluang memerintah Pulau Pinang kami mencadangkan supaya Dato' Speaker dijadikan T.Y.T. Pulau Pinang. (ketawa)

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat itu telah melanggar peraturan. Ya, kita tidak boleh menyentuh kedudukan T.Y.T. Itu saya ingat tarik baliklah sebab itu langgar peraturan.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Sekiranya itu melanggar peraturan saya dengan hati yang terbuka tarik balik.

Tuan Speaker:

Raja-raja, T.Y.T jangan sentuh.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Pada ingatan saya bolehlah, mampu.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Yang Berhormat, oleh kerana Dato' Speaker telah memutuskan bahawa itu adalah di luar peraturan maka saya tersekatlah untuk beri komen saya tetapi Yang Berhormat dan juga Dato' Speaker tahulah di mana simpati saya terletak dan perasaan saya terletak. Itu sahaja.

Dato' Speaker, Yang Berhormat dari Seberang Jaya dalam petikan laporan ini telah mengatakan, dengan izin, Dato' Speaker, *Deputy Chief Minister Datuk Dr. Ibrahim Saad said today efforts to improve the economic position of Penang Malays would in no way deprive the Non Malays in the state's economic opportunities. We are not going to take from the Non Malay and give it to the Malays. The Penang Malays will go for the many new opportunities that are presenting themselves. Penang is growing rapidly and there will be ample opportunities for every one. So no one need worry about losing out or feel threatened.* Kami di

pihak DAP mengalu-alukan kenyataan Yang Berhormat dari Seberang Jaya dan saya harap bukan sahaja Yang Berhormat dari Seberang Jaya akan memastikan ini berlaku, bahawa segala orang, sesiapa pun yang mempunyai kuasa untuk menggalakkan langkah-langkah meningkatkan prestasi orang Bumiputera dalam Pulau Pinang akan mengambil sikap yang sama.

Dr. Ibrahim said The Penang Malays still lag behind Malays from other states. That is why we have also drawn up the plan and also intend to establish an Amanah Saham Pulau Pinang for Bumiputeras. Dato' Speaker pengumuman penubuhan Amanah Saham bagi Bumiputera-Bumiputera di Pulau Pinang telah diumumkan oleh Yang Berhormat apabila Konvensyen Ekonomi Bumiputera telah berlangsung dan pada hari yang sama iaitu 2 Ogos di satu majlis makan malam yang telah diadakan sempena Konvensyen Bumiputera Pulau Pinang ini, YAB Ketua Menteri apabila buat ucapannya juga telah mengumumkan bahawa "the State Government proposal", dengan izin, Dato' Speaker, "the State government proposes to introduce the Amanah Saham Penang for the benefit of all races", Chief Minister Dr. Koh Tsu Koon said last night. "Unlike the Amanah Saham National or trustee shares of states like Johore and Selangor", he said "the Amanah Saham Penang would be made available to all races. However the priority for the purchase of the shares would be given to the lower income group," he said at the dinner at Kompleks Tabung Haji in Bayan Lepas here last night. Also present at the dinner which is held in connection with the Penang Bumiputera Economic convention were Deputy Prime Minister Dato' Seri Anwar Ibrahim and Deputy Chief Minister Datuk Dr. Ibrahim Saad. Koh said he had already discussed the matter with Anwar, Dato' Speaker inilah satu perkara yang jelas di mana oleh kerana ingin menunjukkan bahawa beliau iaitu YAB Ketua Menteri memastikan bahawa imej dia selalu dijaga-jagakah apabila Yang Berhormat dari Seberang Jaya telah mengumumkan penubuhan Amanah Saham Bumiputera Pulau Pinang. YAB Ketua Menteri juga telah membuat pengumuman pada hari yang sama bahawa satu Amanah Saham Penang yang dibuka kepada semua kaum dalam negeri ini akan juga ubuhkan. Dato' Speaker, memandangkan prestasi-prestasi yang begitu baik yang telah dicapai dan yang telah ditunjukkan oleh amanah-amanah saham lain yang telah ditubuhkan di negara ini khususnya Amanah Saham Nasional, Amanah Saham Bumiputera, Amanah Saham Negeri Johor, Amanah Saham Negeri Selangor dan juga Amanah Saham di Negeri Terengganu, pengumuman-pengumuman oleh kedua-dua pihak ataupun kedua-dua pemimpin politik ini di Pulau Pinang telah menggalakkan satu harapan yang

luas di kalangan rakyat Negeri Pulau Pinang. Maka amatlah hairan mengapa selepas *initial announcement* ataupun pengumuman-pengumuman yang telah dibuat pada awal bulan Ogos, mengapa selepas itu tidak didengar ataupun tidak terdapat apa-apa pengumuman lagi yang memberi butir-butir mengenai penubuhan Amanah Saham Bumiputera Pulau Pinang ataupun Amanah Saham Penang yang dimaksudkan untuk semua kaum di negeri ini, khususnya orang-orang yang datang daripada golongan pendapatan rendah. Saya hairan oleh kerana inilah satu perkara yang begitu penting sekali, di mana kami dalam pihak DAP di sebelah Dewan ini juga mengalu-alukan penubuhan-penubuhan. Amanah Saham ini tetapi malangnya tidak terdapat apa-apa kenyataan selanjut.

Saya memahami sekiranya Yang Berhormat dari Seberang Jaya enggan ataupun tidak dapat memberi keterangan lanjut oleh kerana beliau sendiri telah memberitahu dalam kenyataan yang sama bahawa Amanah Saham Pulau Pinang iaitu yang dikhususkan untuk Bumiputera, dengan izin, Dato' Speaker, *would not be propelled by the State Government*. Maka daripada awalnya beliau telah menjelaskan bahawa penubuhan Amanah Saham Pulau Pinang yang dikhususkan untuk orang Bumiputera bukanlah satu perkara Kerajaan Negeri. Penubuhan itu tidak akan dikendalikan oleh Kerajaan Negeri. Maka sekiranya tidak terdapat apa-apa pengumuman saya rasa kami di sebelah Dewan ini tidak mempunyai haklah, tidak mempunyai sebarang hak untuk menyoal Yang Berhormat dari Seberang Jaya mengapa tidak ada apa-apa pengumuman lagi ataupun apakah butir-butir mengenainya. Saya tidak ada hak oleh kerana ini bukan satu perkara Kerajaan Negeri dan saya memahami, tetapi sekiranya Yang Berhormat dari Seberang Jaya ingin memberi secara sukarela butir-butir selanjut saya yakin bahawa ini akan dialu-alukan oleh rakyat Pulau Pinang.

Tetapi sebaliknya dengan YAB Ketua Menteri beliau telah mengatakan dengan jelas bahawa Amanah Saham Penang yang dimaksudkan untuk semua kaum di negeri ini akan ditubuh oleh Kerajaan Negeri dan akan menguntungkan semua orang di Pulau Pinang. Dato' Speaker, oleh kerana terdapatnya apa yang saya sifatkan sebagai *the sounds of silence* mengenai perkara ini untuk selama 4 bulan, saya hanya boleh menyampaikan ataupun sampai ke satu kesimpulan bahawa sebenarnya tidak ada sebarang rancangan untuk menubuhkan Amanah Saham Pulau Pinang tetapi oleh kerana Yang Berhormat dari Seberang Jaya telah *scored a coup* dengan pengumuman itu maka YAB Ketua Menteri supaya *not wanting to be left behind* juga telah mengambil kesempatan untuk membuat pengumuman. Kita juga akan buat, hendak menunjukkan beliau ini

adalah, sama kuat dengan Yang Berhormat Seberang Jaya. Kalau Ahli Seberang Jaya boleh buat mungkin YAB Ketua Menteri juga boleh buat, maka telah mengumumkan kitapun hendak tubuhkan satu Amanah Saham Pulau Pinang, tetapi itulah oleh kerana ada *sounds of silence*, Dato' Speaker. Selepas itu tidak dengar apa-apa. Maka sayapun telah ingat bahawa beliau mungkin akan mengambil kesempatan apabila Dewan Undangan Negeri bermesyuarat untuk memberi keterangan-keterangan, memberi butir-butir yang lebih dalam dan selanjutnya dan mungkin akan menjadi perkara ini sebagai satu modal, *capital*, dalam Dewan ini, tetapi malangnya sama ada dalam perbahasan Enakimen Perbekalan ataupun dalam ucapan belanjawan beliau tidak menyentuh langsung tentang ini, walaupun saya rasa beliau sendiri tahu bahawa perkara ini adalah satu perkara di mana banyak di kalangan orang ramai perhatikan dan harap bahawa akan terdapat butir-butir yang lebih. Oleh kerana itu, Dato' Speaker, kami tidak ada pilihan lain tetapi untuk mengatakan bahawa ini adalah lagi satu contoh di mana YAB Ketua Menteri dalam GERAKAN *image building*nya telah membuat satu pengumuman, walaupun sebenarnya tidak ada apa-apa rancangan mengenai ini. Pengumuman ini hanya telah dibuat sebagai *political capital* di luar Dewan tetapi mungkin sampai pilihanraya yang akan datangpun perkara ini tidak akan jadi.

Dato' Speaker saya telah tertarik dengan ucapan Yang Berhormat dari Telok Kumbar pada minggu semalam ataupun apabila membuka perbahasan ataupun telah mengambil bahagian dalam ucapan perbahasan Ucapan Belanjawan di mana pada satu ketika apabila mengucap tentang pembangunan kerohanian. Betul, Dato'? Ada ucap, bukan?... Apabila telah berucap tentang pembangunan kerohanian beliau telah menyentuh sedikit tentang kedudukan sosio ekonomi, mungkin dalam perkataan yang samalah tetapi saya rasa maksudnya sama, kalau saya mengatakan apa-apa silap Dato' *don't hesitate*lah untuk memberi penjelasan saya akan beri jalan. Beliau telah menyentuh sedikit tentang sosio ekonomi kaum masyarakat orang India di Pulau Pinang ataupun secara umumnya di mana beliau telah mengatakan bahawa serupa juga dengan kaum masyarakat Bumiputera, kaum masyarakat India juga merupakan satu daripada golongan-golongan yang saya rasa perlu menerima bantuan dan pemerhatian istimewa untuk membangkitkan taraf kehidupan mereka.

Dalam perkara ini, Dato' Speaker, satu daripada kebanyakan agensi Kerajaan, saya rasa ada hanya satu sahajalah agensi Kerajaan, bukan juga boleh dianggap agensi Kerajaan dengan sepenuh erti katanya, tetapi satu sayaplah *a small wing of the State Government* adalah apa yang disebut sebagai *Hindu Endowment*

Board. Betapa pentingnya *Hindu Endowment Board* dalam the *scheme of things* Dato' Speaker, dengan izin, boleh ditunjukkan dengan mengatakan bahawa sejak sahaja *Hindu Endowment Board* telah ditubuhkan, kalau saya tidak salah pada tahun 1910an, 1918 atau 1920 apabila *Penang* masih berada di bawah jajahan British, apabila *Hindu Endowment Board* telah ditubuhkan dan sehingga sekarang, Dato' Speaker, lebih kurang selepas lapan puluh tahun *Hindu Endowment Board* ini tidak mempunyai pejabat sendiri, tidak mempunyai kakitangan sendiri dalam pejabat dan hanya bergantung kepada usaha-usaha Kerajaan Negeri untuk membekalkan perkhidmatan-perkhidmatan yang asas untuk mengauditkan akaun mereka, untuk menyimpan wang yang dikutip daripada kuil-kuil di bawah pengurusannya dan juga memberikan sedikit bantuan apabila diadakan perayaan Thaipusam dan sebagainya. Saya rasa ini adalah satu situasi, satu keadaan yang amat kurang memuaskan dan saya tidak tahu mengapa begitu lama sehingga sekarang ini tidak sesiapa yang ingin mengambil berat tentang *Hindu Endowment Board*.

Dato' Speaker, saya masih ingat ada satu ketika pada masa bila suami Yang Berhormat dari Batu Uban, Dr. Choong telah mengambil berat tentang *Hindu Endowment Board* sehingga beliau juga telah menyediakan dengan bantuan Ahli-ahli GERAKAN keturunan India dalam Parti GERAKAN telah menyediakan satu memorandum kepada *State Government* di mana beliau telah mengutarakan masalah-masalah yang dihadapi oleh *Hindu Endowment Board* dan telah membuat sedikit sebanyak cadangan untuk meningkatkan semula prestasi *Hindu Endowment Board* ini, tetapi selepas itu dan saya rasa sudah lebih kurang 10 tahun berlalu tidak ada apa-apa kesan daripada cadangan-cadangan tersebut.

Dato' Speaker pada mulanya *Hindu Endowment Board* ini telah ditubuhkan oleh kerana terdapat banyak masalah-masalah yang di hadapi oleh jawatankuasa-jawatankuasa yang bertanggungjawab untuk kuil-kuil yang tertentu di Pulau Pinang, seperti kuil di atas Bukit Waterfall, kuil di Queen Street, Kuil Mahamariamman Butterworth dan juga pada masa itu *Hindu Endowment Board* ini telah mengambil alih pengurusan dan kawalan tanah-tanah kubur orang India. Saya rasa bukan semua tanah kubur, hanya tanah-tanah kubur di sebelah pulau ini di Jalan Batu Lanchang dan di Butterworth Jalan Siram. Mungkin terdapat ada bidang-bidang tanah kubur yang lain yang saya tidak pasti. Tetapi selain daripada itu apabila *Hindu Endowment Board* ditubuhkan kuil-kuil di Queen Street dan juga di Bukit Waterfall juga mempunyai hartanah, mereka juga mempunyai hartanah dan

salah satu daripada hartanah tersebut adalah satu rumah-rumah berderet yang telah dibinakan sebelum Perang Dunia Kedua ataupun mungkin sebelum Perang Dunia Kesatu yang terdapatnya di Jalan Sri Bahari di tengah-tengah bandaraya Georgetown. Mungkin Yang Berhormat dari Seberang Jaya boleh memahami masalah-masalah ini, masalah-masalah mengenai pembangunan hartanah yang dipunyai oleh *Hindu Endowment Board* oleh kerana masalah-masalah mereka menghadapi juga adalah masalah-masalah yang dihadapi oleh Yang Berhormat Seberang Jaya mengenai tanah-tanah wakaf di Pulau Pinang. Bukan banyak hartanah yang dipunyai, saya rasa hanya satu sahaja, yang ini.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Jangalah. Ini perkara yang serius. Sama ada saya akan menyokong Yang Berhormat mengenai tanah-tanah wakaf di Pulau Pinang atau tidak, itu satu cerita yang lain, tidak bersangkut paut dengan perkara ini. *Okay?* Inilah saya rasa kali yang pertama di mana masalah-masalah orang India khususnya dibangkit dalam Dewan ini dan saya harap Yang Berhormat akan menghormati perkara ini sebab saya memang serius oleh kerana adalah tidak guna kita main politik dalam perkara ini. Saya boleh tuduh Yang Berhormat dari Perai mengapa tidak membangkit perkara ini, dia wakil daripada MIC, tetapi itu bukanlah tujuan saya. Beralik kepada rumah-rumah berderet ini di Sri Bahari Road dan mungkin juga ada tiga empat di Penang Road, mereka tidak boleh membangunkan hartanah ini oleh kerana semuanya adalah di bawah kawalan sewa. Bukan semuanya disewa kepada orang-orang keturunan India. Ada bangsa lain juga yang menikmati sewa yang begitu rendah dan akhirnya yang rugi adalah *Hindu Endowment Board*.

Dalam perkara ini Dato' Speaker, saya rasa kecewa sebab tahun demi tahun, juga selepas pentadbiran yang baru ini memasuki pada tahun 1990 tidak terdapat sebarang peruntukan dalam Belanjawan Pembangunan untuk membantu *Hindu Endowment Board* ini. Saya tidak bantah oleh kerana Islam agama rasmi negara kita, saya tidak bantah bahawa tahun demi tahun peruntukan diberi kepada Jabatan Agama Islam untuk membangunkan aset-aset fizikal mereka dan seumpama itu, tetapi oleh kerana masalah *Hindu Endowment Board* ini. Mereka juga boleh dianggap

sebagai satu agensi kecil Kerajaan juga sebab apabila *Hindu Endowment Board* telah ditubuhkan dia sebenar telah diambilalih, kuil-kuil Queen Street, Waterfall Road, Mahamariamman di Butterworth, sebenarnya telah diambilalih oleh Kerajaan Negeri, sebab pada masa itu terdapat masalah-masalah yang tertentu, antara yang mustahak adalah di mana jawatankuasa-jawatankuasa itu sibuk bergaduh sesama sendiri. Demi kebaikan kaum masyarakat India telah ditubuhkan *Endowment Board* dan telah diambilalih, dan telah diambilalih oleh siapa? Kerajaan Negeri juga. Mengapakah *Hindu Endowment Board* ini tidak terdapat sebarang peruntukan sama ada RM100,000 kah, RM200,000 kah, RM500,000 kah atau satu *million* dan saya ingat Kerajaan Negeri juga harus mengambil tanggungjawab mengapa orang-orang yang telah dilantik untuk menjadi *trustees* ataupun *members of Endowment Board* ini tidak dapat memberi kepimpinan yang seharusnya diberi kepada kaum masyarakat India? Tahun demi tahun telah dilantik orang-orang yang mempunyai nama *well known figures in Penang*, doktor-doktor, Dato'-Dato', ahli-ahli peniaga tetapi apakah mereka telah buat untuk *Hindu Endowment Board* ini?

Baik mengadakan perayaan Thaipusam di mana satu ketika dahulu Yang Berhormat dari Batu Uban pun hendak *claim* dia yang *organise* ini. Mereka *organise* perayaan Thaipusam, mereka menguruskan tanah-tanah kubur India tetapi adakah nampak bagaimana keadaan tanah-tanah kubur India itu? Lalang tinggi 3, 4 kaki, kubur-kubur di pecah, saya ingat kawan saya dari Mak Mandin tahu betapa buruknya keadaan tanah kubur India di Jalan Siram dan ... betul Dato' kata betul, tidak ada orang jaga. Siapa yang bertanggungjawab? Adakah *Endowment Board* memastikan orang jaga, adakah Kerajaan Negeri memastikan *Endowment Board* memastikan bahawa orang jaga? Itu satu kekurangan dalam Kerajaan Negeri juga.

Ahli Kawasan Mak Mandin (Encik Lim Hock Seng):

Penjelasan Dato' Speaker. Sedarkah Ahli Yang Berhormat dari Datuk Keramat bahawa tanah kubur di Jalan Siram terdapat satu tempat untuk membakar mayat dan itu pun dia di cara yang lama iaitu mereka bakar mayat dengan kayu api dan pada fikiran saya cara ini adalah usang dan tidak sehat juga. Mengapa *Hindu Endowment Board* tidak ambil usaha untuk membina sebuah rumah bakar mayat dengan alat-alat yang moden?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Ya, Yang Berhormat, saya sedar tentang masalah mengenai pembakaran mayat. Itu adalah satu amalan orang-orang penganut Hindu. Mereka boleh mengebumikan mayat ataupun membakar mayat dan pada masa sekarang saya rasa kebanyakan orang suka memilih untuk membakar mayat. Saya rasa terletaknya tanah kubur di Jalan Siram bukanlah satu tempat yang sesuai pada masa sekarang oleh kerana pembangunan yang telah berlaku di sekeliling tanah tersebut dan juga untuk membakar mayat di situ pun bukan lagi satu perkara yang sehat dan mungkin saya rasa penduduk-penduduk di keliling tempat itu mempunyai bantahan atas perkara ini tetapi tidak mahu mengemukakan bantahan oleh kerana mereka pun merasakan perkara ini adalah satu perkara yang sensitif. Serupa juga dengan pembinaan surau, ini pun mungkin akan juga menjadi satu perkara yang sensitif. Selama ini juga di Jalan Batu Lanchang di tanah kubur di Jalan Batu Lanchang, orang yang memilih untuk bakar mayat menggunakan satu cara yang agak *ancient*, agak primitif dan sekiranya tidak ingin menggunakan cara yang primitif itu, mereka terpaksa bergantung kepada jasa baik dan budibicara kaum orang Cina khususnya United Hokkien Cemeteries dan Foochow dan Kwangtung Association yang menguruskan rumah-rumah bakar mayat yang moden. Sekiranya tidak terdapat atau pun tidak ada jasa baik United Hokkien Association dan Foochow dan Kwangtung Association ini, saya rasa sampai hari sekarang mayat-mayat orang Hindu sekiranya tidak dikebumikan harus dibakar dengan menggunakan cara yang primitif, cara *ancient*, cara yang saya rasa tidak pernah ditukar dari dulu sampai sekarang. Sorry, saya minta maaf bukan Kwangtung dan Foochow Association, sebenarnya Tengchow dan Foochow Association, Tengchow dan Kwangtung Association. Dato' Speaker, satu perkara yang begitu penting, bukanlah satu perkara yang akan membelanjakan wang yang begitu banyak, mengapa, seperti mana yang telah ditanya oleh rakan saya, mengapa *Hindu Endowment Board* sampai hari ini tidak boleh menubuhkan satu krematorium untuk membakar mayat? Bukankah Kerajaan Negeri tidak sedar tentang perkara-perkara ini. Ada wakil daripada MIC. Orang yang dilantik sebagai Ahli-ahli Lembaga *Endowment Board* ini adalah juga orang politik, adalah bekas-bekas *civil servant* yang telah mempunyai pangkat yang tinggi dalam Kerajaan, selepas telah bersara telah dilantik untuk menjadi Ahli *Endowment Board*. Apakah orang-orang ini telah buat selama ini?

Dato' Speaker, tentang pembangunan kerohanian Yang Berhormat dari Telok Kumbar telah menekankan betapa pentingnya kami semua bersensitif kepada perkara-perkara yang tertentu dan malangnya Yang Berhormat dari Batu Uban ingin meninggalkan Dewan sebab saya sudah sampai perkara mengenainya tetapi tidak apa, tetapi saya telah tertarik dengan cara Yang Berhormat dari Batu Uban telah menjawab atau telah menggulungkan perbincangan apabila perbincangan mengenai Enakmen Perbekalan telah berlangsung. Begitu angkuh, Dato' Speaker! Saya harap Yang Berhormat dari Batu Uban dapat belajar daripada Yang Berhormat dari Seberang Jaya yang juga pada satu ketika dahulu memang angkuh apabila menjawab soalan-soalan, tetapi sikapnya sekarang telah berubah dan kami berasa bangga dengan sikap yang ditunjukkan oleh Yang Berhormat dari Seberang Jaya, sudah seolah-olah menjadi satu kawan baik kepada pihak DAP di sebelah Dewan iniketawa.

Ahli Kawasan Seberang Perai (Datuk Dr. Ibrahim bin Saad):

Janganlah bagi saya susah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Mungkin. Inilah sikap yang kami mahu (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat semalam kedua-dua kata YAB PM bagus, DPM bagus kemudian hari ini Yang Berhormat pula sambung kata DCM pula bagus. Adakah ini amaran awal hendak pindah DAP ke Barisan?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato', bukanlah untuk orang-orang kecil seperti kami di sini ahli-ahli politik yang begitu kecil, untuk merancang sesuatu yang begitu penting, tetapi apa yang saya ingin menekankan ini adalah satu hakikat, satu hakikat. Yang Berhormat dari Batu Uban begitu angkuh telah menunjuk satu sikap yang, apa yang dikatakan satu perkataan istilah Cina yang telah digunakan, *kia su*, takut kalah, *kia su*, takut kalah. Saya rasa, Dato' Speaker, oleh kerana sikap yang telah ditunjukkan oleh beliau maka haruslah saya menjawab hanya 1, 2 perkara yang saya rasa penting Dato' Speaker.

Dato' Speaker, saya rasa kecewa, sangat kecewa apabila Yang Berhormat dari Batu Uban telah cuba meletakkan kekurangan dan apa-apa kesalahan yang telah berlaku dalam majlis *world's longest beach buffet* itu atas bukan bahunya sendiri ataupun bahu Yang Berhormat Ahli dari Kebun Bunga yang menjadi Ahli Jawatankuasanya tetapi beliau cuba mempersalahkan orang awam. Ini jelas apabila menggulungkan beliau telah mengatakan dan saya *quote*, Dato' Speaker, "ini sungguh jelas bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang dan pihak pengelola yang sebenarnya mengalami *ripped-off* atau mengalami kerugian. Bufet pantai terpanjang boleh diandaikan sebagai sebuah bank yang telah dirompak". Apakah implikasi kenyataan ini? Saya rasa Yang Berhormat dari Batu Uban tidak berani untuk mengulangi perkataan-perkataan seperti ini di luar Dewan, memberitahu rakyat umum apakah sebenarnya yang diingatkan oleh Yang Berhormat dari

Tuan Speaker:

Yang Berhormat bufet itu telah selesai.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Baik Dato' saya ambil nasihat Dato' tetapi ini harus ... sebab kesalahan itu sekarang di bahu rakyat jelata di mana beliau telah mengatakan sebenarnya Kerajaan Negeri dan jawatankuasa pengelola yang kena *ripped-off* bukan orang yang telah membelanjakan RM35, ada setengah-setengah pihak yang telah datang dari Kuala Lumpur, pelancong-pelancong dari luar negeri.... (gangguan)

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat sudah ulang banyak sangat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Baik Dato'. Tetapi saya telah diberitahu oleh rakan saya ada lagi satu istilah Cina iaitu Bahasa Kontonis yang boleh rumuskan sikap Yang Berhormat dari Batu Uban iaitu *um suai tak*. Walaupun kalah, tidak sanggup menerima kekalahan. Walau pun terdapat kekurangan tidak sanggup menerima kekurangan tersebut, *um suai tak, um suai tak* ha, ha !!! Sungguh susah, Dato' Speaker, untuk mempronouncement bahasa Cina ini (ketawa) *Um suai tak*.

Dato' Speaker, ada satu lagi perkara dan ini adalah kena mengena tepat mengenai pembangunan di Pulau Pinang dan juga menunjukkan sikap Yang Berhormat dari Batu Uban iaitu tentang penubuhan Lembaga Pelancongan Pulau Pinang dan juga pelan *Penang Tourism Action Plan*. Apabila saya telah membangkitkan perkara ini, mengapa telah membuat pengumuman-pengumuman tetapi sampai sekarang tidak dapat, mana ini Lembaga Pelancongan Pulau Pinang, mana ini *Tourist Action Plan* dan sebagainya, apakah sikap yang diambil oleh Yang Berhormat dari Batu Uban? Saya quote Dato' Speaker, daripada *hansard* "Rakan cynic saya," itu tidak apalah dia memberi apa-apa gelaran kepada saya, *cynickah*, apa-apa pun tidak apa, "rakan cynic saya dari Datuk Keramat, di dalam tangan adalah bukti-bukti jelas", dan telah menunjukkan 2 buku, Dato' Speaker, "kerja-kerja kuat oleh ramai orang dalam perangkaan cadangan Enakmen untuk menubuhkan satu Lembaga Pelancongan untuk Pulau Pinang dan dokumen arah *Penang Tourist Action Plan* yang akan membawa industri pelancongan ke satu tahap yang lebih tinggi lagi. Dato' Speaker, Kerajaan Negeri mempunyai jangka masanya yang tersendiri untuk memutuskan bila rancangan ini akan dilaksanakan, bagaimana untuk mengumumkannya dan dimanakah ianya akan diumumkan. Jadi apakah semua angin hangat ini daripada Ahli Kawasan Datuk Keramat? "Itulah sifat angkuh yang ditunjukkan oleh Yang Berhormat dari Batu Uban oleh kerana telah ditanya telah diberi peruntukan yang sedikit, telah dikritikkan sedikit oleh sebab membuat pengumuman tetapi apakah hasil kami tidak tengok.

Mengenai Lembaga Pelancongan *Tourism*, Dato' Speaker, sebenarnya saya tidak akan memetik apa-apa kenyataan yang telah dibuat di luar Dewan, hanya mengambil kira apa yang telah dikatakan dalam Dewan. Dalam ucapan Enakmen Perbekalan 1992 yang telah diadakan pada bulan Disember 1991, pertama sekali dalam Dewan tentang Jawatankuasa Pelancongan Negeri, tentang Pelan Induk Pelancongan Negeri telah diumumkan dan apakah yang telah dikatakan pada masa itu? Tuan Speaker, saya petik daripada *hansard* apabila menggulungkan perbahasan dalam Enakmen Perbekalan Tahun 1992 Ahli Kawasan Batu Uban, Puan Kee Phaik Cheen, di antara lain telah mengatakan "Dato' Speaker, berkenaan Pelan Induk Pelancongan Kerajaan Negeri melalui Jawatankuasa Pelancongan Negeri sedang merangka Pelan Induk Pelancongan Negeri Pulau Pinang. Unit Perancang Ekonomi Negeri atau UPEN telah ditugaskan untuk tujuan tersebut. Bantuan daripada Universiti Sains Malaysia dan juga pakar-pakar dalam negeri kita akan diambil kira supaya pelan induk pelancongan yang akan diwujudkan nanti benar-benar memberi kesan kepada

perkembangan industri pelancongan di negeri kita. Kerajaan Negeri perlu mengambil sedikit masa untuk menyiapkan pelan induk pelancongan ini dengan tujuan supaya ianya dapat dibuat dengan teliti." 11 Disember tahun 1991, Kerajaan Negeri perlu mengambil sedikit masa, sedikit masa.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat itu Perbekalan 1992, bukan pembangunan pun.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tetapi Pelan Induk Pembangunan Pelancongan Pulau Pinang.... (gangguan)

Tuan Speaker:

Sepatutnya cakap dalam masa perbekalan yang lepas.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

.... ada, ada, tepat bersangkutan-paut dengan pembangunan Dato' Speaker..... (gangguan)

Tuan Speaker:

Jadi, Yang Berhormat saya sudah banyak sabar. Nanti saya suruh duduk.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato' Speaker, saya cuma petik apa yang telah dikatakan semasa pergulungan atas Enakmen Perbekalan.

Tuan Speaker:

Yes.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

....tetapi sekiranya Dato' akan menghadkan saya untuk memetik hanya daripada apa yang telah dikatakan semasa perbahasan perbelanjaan pembangunan, saya juga boleh Dato' Speaker, sebab bukan itu saja beliau telah mengatakan.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan tepat.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Ya, Dato' Speaker. Juga pada tahun 1992 beliau juga telah mengatakan, Dato' Speaker, kepada Yang Berhormat dari Kebun Bunga. "Tuan Speaker, seruan untuk menubuhkan Lembaga Pelancongan di Pulau Pinang untuk membawa industri pelancongan menemui cabaran-cabaran pada abad baru merupakan satu seruan yang baik yang dikeluarkan oleh Ahli Kawasan Kebun Bunga." Untuk menjawab saya rasa Ahli Kawasan Kebun Bunga telah membangkitkan perkara ini iaitu Lembaga Pelancongan Pulau Pinang. Dato' Speaker, lebihkurang 3 tahun sudah berlalu daripada pertama kalinya pelan pelancongan dan juga Lembaga Pelancongan telah dibangkitkan dan apakah yang kami terdapat sekarang? "Dato' Speaker, Kerajaan Negeri mempunyai jangka masa yang tersendiri untuk memutuskan bila rancangan ini akan dilaksanakan, bagaimana untuk mengumumkannya dan di manakah ianya akan diumumkan. Sudah lupa, sudah lupa dengan "sedikit masa lagi," sedikit masa itu telah mengambil 3 tahun, sudah mengambil 3 tahun Dato' Speaker.

Dato' Speaker, saya akan mengakhiri ucapan saya tetapi sebelum saya berbuat demikian biarkan saya, izinkan saya membuat sedikit pemerhatian tentang ucapan YAB Ketua Menteri atas belanjawan. Saya telah mengambil peluang untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ini supaya mengkaji dan meneliti tiap-tiap ucapan belanjawan yang telah dibuat oleh YAB Ketua Menteri sejak tahun 1990, semuanya 5, termasuk yang terbaru sekali. Apa yang saya mendapati, Dato' Speaker adalah beliau telah mengakui bahawa Kerajaan Negeri bergantung banyak kepada usaha-usaha Kerajaan Pusat dan agensi-agensi lain supaya dapat mengendalikan dan meneruskan projek-projek raksasa yang menelan perbelanjaan 20 million, 30 million, 100 million dan sebagainya dan mungkin secara tidak langsung beliau mengatakan bahawa Kerajaan Negeri tidak mempunyai keupayaan untuk mengendalikan projek-projek tersebut.

Dato' Speaker tetapi apa yang menghairankan saya adalah mengapa, mengapa tiap-tiap tahun, tahun demi tahun sebagai mengulas projek-projek yang akan dikendalikan, YAB Ketua Menteri selalunya mengungkit-ungkit perkara Lebuh raya Timur Barat iaitu segmen dari Butterworth hingga ke Kulim, Lebuh raya

ataupun Sistem Lingkaran Butterworth, *Butterworth Outer-Ring Road* dan dahsyat sekali NBCT iaitu *North Butterworth Container Terminal*. Tiap-tiap tahun, Tuan Speaker, ia tidak akan meninggalkan, tidak tinggalkan ketiga-tiga perkara ini. Daripada tahun 1990 sehingga tahun 1994, tiap-tiap tahun, 3 projek ini - lapangan terbang semua hanya 2, 3 tahun saja. Tetapi untuk 5 tahun berturut-turut, 3 projek ini, Lebuhraya Timur Barat, Segmen Butterworth ke Kulim, Sistem Lingkaran Butterworth, *North Butterworth Container Terminal*, tidak tertinggal dan ini adalah satu perkara pelik Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tidak usah ulang-ulang lagi, banyak sebut itu.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Ya. Mengenai *North Butterworth Container Terminal* saya ingin tanya, saya ingin tanya YAB Ketua Menteri mengapa oleh kerana dalam 2 tahun ucapannya beliau telah mengatakan, Dato' Speaker, ini satu perkara yang penting yang mencerminkan betapa cekapnya, betapa cekapnya Kerajaan Negeri Pulau Pinang mengenai pelaksanaan projek-projek raksasa untuk infrastruktur dalam Negeri Pulau Pinang.

Dato' Speaker, pada tahun 1990, YAB telah mengatakan, Dato' Speaker, seperti yang saya telah katakan tadi rancangan pembangunan di negeri ini petikan daripada *hansard* Dato' Speaker, "rancangan pembangunan di Negeri Pulau Pinang ini bukan saja akan dilaksanakan oleh Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat tetapi juga oleh lain-lain agensi, badan-badan berkanun seperti Pihak Berkuasa Air, Perbadanan Pembangunan Pulau Pinang, PERDA dan UDA serta sektor-sektor swasta. Walau bagaimana pun untuk memastikan kejayaan pelaksanaan projek-projek pembangunan yang telah disusun oleh pelbagai pihak itu Kerajaan Negeri akan memastikan penyelarasan atau pun koordinasi yang sempurna supaya pelaksanaan projek-projek pembangunan itu tidak terkandas atau gagal" dan juga Dato' Speaker, pada tahun 1991 YAB dalam ucapan belanjawan yang sama telah mengatakan saya petik daripada *hansard*, Dato' Speaker, "Pihak Kerajaan Negeri memang berterima kasih kepada Kerajaan Pusat atas pelaksanaan projek-projek raksasa ini. Pihak kami sedang dan akan terus mengambil segala tindakan yang perlu untuk bekerjasama dengan pihak Kerajaan Pusat supaya dapat

melaksanakan projek-projek tersebut dengan penuh kesempurnaan dan lancar. Kerajaan ini dalam hal ini telah berusaha dan akan terus bersedia bertindak untuk mengatasi sebarang masalah teknikal dan pentadbiran dalam bidang kuasa Kerajaan Negeri seperti pengambilan tanah, penempatan semula orang-orang yang terlibat serta kerja-kerja penyelarasan yang berkaitan. "Maksudnya, Dato' Speaker, bahawa walaupun projek-projek raksasa ini dikendalikan oleh pihak-pihak lain atau agensi-agensi Kerajaan lain atau pun *Federal Government* tetapi YAB Ketua Menteri akan memastikan koordinasi berlaku.

Sekiranya demikian, Dato' Speaker, bahawa YAB Ketua Menteri dan Kerajaan Negeri mengambil berat tentang peranan yang harus dimainkan oleh Kerajaan Negeri, mengapakah mengenai *NBCT - Terminal Kontena Butterworth Utara*, mengapakah pada tahun 1992 YAB Ketua Menteri telah mengumumkan dalam Dewan ini bahawa Pengkalan Kontena Butterworth Utara ini dijangka akan siap pada awal 1994. Beliau dengan bangganya telah mengatakan dengan tersiapnya Pengkalan Kontena Butterworth Utara ini bahawa kapasiti Butterworth Port ini akan meningkat dengan 218,400 TEU setahun iaitu peningkatan 70% daripada keupayaan Pengkalan Kontena Butterworth iaitu pada tahun 1992. Dato' Speaker, pada tahun 1993, YAB Ketua Menteri apabila mengucap tentang Pengkalan Kontena Butterworth Utara ini sepertimana biasa tahun-tahun beliau telah mengatakan "Pengkalan Kontena Butterworth Utara akan siap beroperasi penghujung tahun 1994." Mula-mula awal tahun 1994, pada tahun 1993 mengatakan akan siap beroperasi pada penghujung 1994. Dalam ucapan belanjawannya pada tahun ini juga apabila mengucap tentang Pengkalan Kontena Butterworth Utara, beliau telah mengatakan bahawa pengkalan ini akan hanya ditauliahkan ataupun di *commissioned*, ditauliahkan, pada pertengahan 1995. Maka sudah terdapat, Dato' Speaker, kelambatan atas angka-angka, atas tarikh-tarikh yang dibekalkan oleh YAB Ketua Menteri, sudah berlakunya kelambatan satu setengah tahun. Saya tidak yakin apabila sampai pertengahan tahun 1995 bahawa Pengkalan Kontena Butterworth Utara ini akan ditauliahkan sepertimana yang dituntut oleh YAB Ketua Menteri oleh kerana pada masa sekarang pun sudah jelas nampaknya kekurangan-kekurangan di mana *gentry crane*, yang perlu digunakan di Pengkalan Kontena Butterworth Utara ini belum siap dipasang maka dalam enam bulan, Dato' Speaker tidak mungkin bahawa Pengkalan Kontena Butterworth Utara ini dapat dilaksanakan.

Akhirnya Dato' Speaker YAB Ketua Menteri juga telah cuba memainkan politik dalam ucapannya dan di sini Yang Berhormat dari Bukit Gelugor telah dengan jelas memberi contoh-contoh macammana YAB Ketua Menteri membinakan imejnya dan macammana dan apakah strategi GERAKAN dan tidak tertinggal dalam ucapan belanjawannya pun YAB Ketua Menteri juga telah mengambil kesempatan untuk menanamkan racun apabila dalam akhir perengganannya beliau telah mengatakan "untuk menjamin bahawa kemajuan akan berterusan kita mestilah memastikan bahawa faktor-faktor yang telah membawa kemajuan ke negeri ini akan dikekalkan bahkan diperkukuhkan. Faktor-faktor ini termasuklah kestabilan politik." Dato' Speaker mengapa ini disebut mengenai kestabilan politik? Bukankah sudah terdapat kestabilan politik ataupun adakah tujuannya untuk secara tidak langsung memberi amaran kepada rakyat Pulau Pinang bahawa sekiranya DAP dapat memerintah negeri ini maka akan berada ketidakstabilan politik? Beliau meneruskan selain daripada kestabilan politik, keamanan sosial, kesinambungan pentadbiran. Ini juga satu percubaan untuk menanamkan racun di fikiran pegawai-pegawai Kerajaan. Kesinambungan pentadbiran akan selalu berlaku, sama ada Kerajaan di perintahkan oleh pihak Barisan Nasional ataupun Kerajaan diperintah oleh pihak pembangkang, sama ada DAP atau lain-lain parti pembangkang. Mengapa tidak timbulnya soalan bahawa tidak terdapat kesinambungan pentadbiran? Ini juga satu percubaan untuk menanamkan racun bahawa sekiranya DAP dapat memerintah Kerajaan Negeri Pulau Pinang tidak akan terdapat kesinambungan pentadbiran. Maka saya rasa pegawai-pegawai Kerajaan bukanlah begitu cetek perfahamannya mengenai hal-hal politik, sistem *parliamentary democracy* dalam negara ini dan percubaan YAB Ketua Menteri adalah merupakan apa yang saya sebutkan sebagai *cheap politics*. Dengan itu, Dato' Speaker, sekian terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan ditangguhkan sehingga jam 11.10 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 10.53 pagi.

Dewan bersidang semula pada jam 11.25 pagi.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Dato' Speaker, terima kasih. Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ke atas usul Anggaran Pembangunan 1995 yang telah dicadangkan oleh YAB Ketua Menteri pada tempoh hari yang lalu. Usul Anggaran Pembangunan tahun depan mencadangkan sejumlah RM129,502,480 digunakan bagi maksud pembangunan Negeri Pulau Pinang pada keseluruhannya pada tahun depan. Dato' Speaker, saya ingin mengambil kesempatan ini untuk berucap tahniah kepada YAB Ketua Menteri dengan Ahli MMKnya yang telah berjaya mengekalkan satu pertumbuhan 12% yang berterusan sejak meneraju Kerajaan Negeri Pulau Pinang pada akhir tahun 1990. Ini merupakan satu pencapaian yang mengagumkan dan hanya tercapai dengan dasar-dasar pembangunan ekonomi yang dirancang oleh Kerajaan Barisan Nasional Negeri Pulau Pinang yang mempunyai hubungan rapat erat dengan Kerajaan Pusat. Di sebuah negeri di Pantai Timur di mana sahabat rapat DAP membentuk Kerajaan Campuran dengan PAS pencapaian ekonomi negeri tersebut amat menyedihkan kerana wujudnya berbagai jenis dasar yang memeranjat dan menakutkan rakyat dan pelabur-pelabur. Sungguhpun DAP berkata-kata tidak bertanggungjawab dalam pelaksanaan hukum yang menakutkan di negeri itu, namum demikian saya ingin memperingatkan khasnya Ketua Pembangkang bahawa beliau pernah berkata pengundi PAS tidak semestinya menyokong Negara Islam. Tetapi hari ini bila didesak untuk mengaku bertanggungjawab dalam perkara ini beliau menyalahkan orang lain. Saya ingin mengingatkan bahawa Semangat 46 atau Parti Melayu pemimpin Tengku Razaleigh Hamzah ialah rakan perjuangan erat DAP yang merupakan ahli komponen dalam Kerajaan Campuran PAS. Oleh yang demikian beliau tidak terlepas daripada tanggungjawab itu.

Dato' Speaker, oleh kerana kita merupakan sebuah negeri yang bertanggungjawab dan sentiasa meningkatkan keharmonian dan kemakmuran masyarakat maka dasar-dasar kita merupakan penggerak kepada kemajuan pada keseluruhannya. Dalam tempoh 4 tahun yang lalu Kerajaan Barisan Negeri Pulau Pinang telah mengkaji program-program pembangunan yang berlaku dalam dua setengah dekad yang lampau dan setelah mengambil kira sumber-sumber yang dimiliki, kita merangka dan merancang strategi pembangunan bagi Negeri Pulau Pinang yang menyeluruh untuk menempuh abad 21. Mulai tahun 1991 hingga 1994 Pulau Pinang telah melihat beberapa rancangan yang membawa kepada arah

haluan dan destinasi untuk mencapai pembangunan yang lebih tinggi dalam bidang ekonomi meningkatkan dan menekankan persaingan negeri kita dalam teknologi tinggi serta memperbaiki kualiti hidup rakyat Negeri Pulau Pinang keseluruhannya tanpa mengira keturunan.

Kerajaan Barisan Nasional Negeri Pulau Pinang dalam dua dekad yang lampau telah berjaya membawa perseimbangan dalam kemajuan di antara Pulau Pinang dan Seberang Perai. Menjelang abad 21 Kerajaan berazam memperseimbangkan kawasan-kawasan di Seberang dengan mewujudkan bandaraya yang meliputi Bandar Butterworth, Seberang Jaya dan Bukit Mertajam. Di samping itu dua lagi bandar baru, sebuah di persekitaran Bertam di Seberang Perai Utara dan sebuah lagi di kawasan Batu Kawan akan dimajukan. Pelaksanaan dan perkembangan konsep IMC ini memang akan memberangsangkan lagi pertumbuhan industri kecil dan sederhana dalam Negeri Pulau Pinang ini. Industri-industri kecil dan sederhana adalah satu komponen penting dalam program penggalakan dalam perindustrian kita. Kewujudan IKS yang baik dan cekap di Pulau Pinang telah menarik minat banyak syarikat-syarikat antarabangsa untuk beroperasi di negeri kita. Kerajaan perlu juga membantu IKS tempatan yang sedang berkembang. Sungguhpun Kerajaan Negeri melalui PDC telah melaksanakan satu program membina unit-unit kilang di taman-taman perindustrian dan baru-baru sahaja dirancang satu taman perindustrian di Bukit Minyak tetapi masih terdapat banyak IKS tempatan berselerak di seluruh Negeri Pulau Pinang. Pengujudan taman perindustrian oleh pihak swasta juga digalakkan. Begitu juga diharap-harapkan dari pihak PERDA untuk melaksanakan lebih banyak lagi program perindustrian di luar bandar.

Semasa ini dirancang dan dilaksanakan pihak yang merancangannya perlu mengambil kira keadaan tempatan supaya tidak berlaku masalah terutamanya mengakibatkan masalah air hujan bertakung dan tertangkap di kampung. Contohnya di perindustrian luar bandar PERDA di Bukit Minyak telah mengakibatkan persekitaran kampung selalu dibanjiri. Masalah ini telah berkali-kali saya bangkitkan dalam Mesyuarat Jawatankuasa Pembangunan Daerah dan juga beberapa lawatan dengan pihak PERDA, tetapi masalah air hujan tertangkap di persekitaran kampung ini masih tidak berubah. Jadi saya berharap selepas persidangan ini pihak-pihak yang tertentu akan mengambil perhatian supaya masalah ini dapat diatasi.

Dato' Speaker, perumahan merupakan satu kehendak yang asas untuk sebuah keluarga. Dasar perumahan yang dilancarkan oleh Kerajaan Negeri baru-baru ini telah berjaya menggalakkan pemaju perumahan membina lebih banyak perumahan lagi khususnya di kawasan daerah Timur Laut dalam bahagian pulau. Sungguhpun begitu kita masih mengharapkan pemaju-pemaju memikul tanggungjawab sosial mereka dalam membantu Kerajaan menyelesaikan masalah kekurangan perumahan. Saya difahamkan bahawa segolongan pemaju sengaja melengah-lengahkan pembinaan rumah kos rendah RM25,000 ini dengan alasan tidak mempunyai kewangan yang mencukupi walaupun mereka bersetuju pada peringkat kelulusan pelan untuk menyediakan rumah kos rendah. Sikap seperti ini patut dikikis dan diketepikan demi kepentingan negara dan tanggungjawab sosial. Kita memerlukan kerjasama semua pihak bagi menjayakan program-program perumahan kita.

Dato' Speaker, saya juga dapati dalam perbahasan beberapa hari ini banyak tuduhan-tuduhan telah berlaku di dalam Dewan ini. Pada minggu yang lalu saya dapati Ahli Yang Berhormat dari Bukit Tengah semasa membahas usul pembangunan telah menkritikkan beberapa Ahli Yang Berhormat dari Barisan Nasional khasnya beliau telah dengan sengaja menuduhkan kawan saya di sebelah sini, Ahli Yang Berhormat dari Penanti, sebagai paling jahat dan selepas itu dia tuduh pula Ahli Yang Berhormat dari Penaga sebagai kurang sedikit. Ini yang paling jahat, ini kurang sedikit. Selepas itu di sebelah kiri saya pula, Yang Berhormat dari Permatang Pasir, adalah juga seorang jahat, tetapi apabila tuduh kepada Yang Berhormat dari Telok Kumbar, tiba-tiba harimau ini berdiri dan tanya balik beritahu apa yang saya cakap. Jadi diapun terkejut bila disebut beritahu apa saya cakap, dia pun tidak ingat apa dia cakap, tiba-tiba dia tarik balik tidak tuduh Yang Berhormat dari Telok Kumbar ini sebagai jahat. Jadi dia *saved*lah, selamat. Jadi apa sebab saya bawa cerita ini? Dato' Speaker, ini sebab dia tidak faham, dia tidak tahu apa Yang Berhormat dari Telok Kumbar cerita ini, jadi dia tidak berani dan dia tarik balik tuduhan. Saya sebut ini sebab saya dituduh oleh Y.B. dari Bukit Tengah kata saya ada bercakap begini-begini. Jadi apabila saya cabar kata, boleh, kita boleh bawa semua datang ke sini untuk menyaksi siapa yang cakap betul, siapa yang cakap benar, pada masa itu juga beliau tidak berani terima, tetapi telah bermain dan pada esok hari dia bawa seorang penduduk untuk membela dan telah buat surat akuan. Saya ingat inilah sikap seseorang parti pembangkang bila dia kurang jelas tetapi hendak guna juga perbahasan tetapi apabila ditanya dia lari. Sama juga Ahli Yang Berhormat dari Bukit Gelugor. Ahli Bukit Gelugor itu semasa

beliau membahaskan beliau juga telah beri peluang kepada saya untuk buat penjelasan. Selepas penjelasan Yang Berhormat dari Permatang Pasir tanya adakah penjelasan lagi. Ternyata dalam *hansard* ini bila saya *start* perkara itu saya ada kata saya tidak tahulah betul atau tidak betul. Jadi dia sudah bahas perkara itu dan dia tidak tahu betul atau tidak betul. Jadi apa dia bahas? Dia bahas tentang perkara yang dia tidak tentu. Betulpun tidak tahu, tidak betulpun tidak tahu, cakap sahaja. Sebab apa?

Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon):

Mahu ulang balik, nanti kita pun mahu ulang balik.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ini bukan ulang, saya....

Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon):

Mahu ulang balik isu ini nanti kitapun... (gangguan).

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ada minta jalan atau tidak? Ada minta jalan atau tidak? Jadi macamana wakil rakyat ..

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Minta jalan, penjelasan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Duduk, duduk, nanti saya bagi habis. Jadi macamana wakil rakyat boleh bercakap hal yang menuduh peribadi seseorang kalau dia tidak tahu sama ada itu betul atau tidak betul? Ini menunjukkan....

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dasoh):

Minta jalan. Penjelasan, apa...

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

....Duduk, duduk.... apa yang dibahas oleh Yang Berhormat Bukit Gelugor itu hanya cakap kosong. Tidak tahu sama ada betul atau tidak betul..

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

You waste your time.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

I'm not wasting my time. This is my time. Duduk. Tetapi yang lebih dahsyat adalah Ahli Yang Berhormat dari Padang Kota. Pada esok hari pula Ahli Yang Berhormat dari Padang Kota, dia datang masuk dalam Dewan, dia pun mahu jadi ..

Ahli Kawasan Pananti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Lembu tua.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Lembu tua? Jadi beliau telah mengatakan ada niat untuk mengetepi soalan-soalan Parti Pembangkang ..

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Minta jalan. *You* pergi *new subject*, tadi *you* kata hendak beri jalan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Saya tidak kata, saya kata duduk. Duduk. Kalau mahu memberi penjelasan nanti habis semua saya beri penjelasan, tidak apa.

Ahli Kawasan Bukit Gelugor (Encik Peter Paul Dason):

Habis mana boleh beri penjelasan?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Saya tidak berulang perkara ini. Dato' Speaker, saya tidak berulang perkara ini kerana YAB Ketua Menteri telah memberi penjelasan. Hanya saya ingin mengesah di sini sekali lagi bahawa mengikut notis Mesyuarat Yang Kedua bagi Penggal Yang Keempat Dewan Persidangan ini yang bertarikh pada 7 November 1994 ini, tarikh akhir untuk mengemukakan soalan-solalan lisan atau bertulis adalah pada 21 November 1994 jam 4.15 petang. Tidak seorang Ahlipun dari parti pihak Pembangkang yang kemukakan

soalan itu sehingga hari terakhir, 21 November 1994, dan Yang Berhormat dari Padang Kota hanya menghantar soalnya pada 2.35 petang. Jadi...

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Penjelasan, penjelasan. Boleh beritahu Dewan bilakah Ahli Kawasan Bayan Lepas hantar soalan. Ahli Permatang Pasir, bila?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Kalau mahu tahu tanya Setiausaha Dewan, bukan saya yang hendak jelas. Duduk. Jadi bagaimana soalan yang datang pada 2.35 petang itu hendak diletak dijadikan soalan pertama? Jadi bolehlah kita nampak ini semua yang dimainkan oleh parti pembangkang, memutarbelitkan semua perkara. Dalam tempoh hari ini satu kejadian luar biasa telah berlaku di Dewan yang mulia ini. Pada lazimnya kaum wanita adalah lebih bersabar, lembut bercakap, dan kita tahu semua wanita *feminine* dan tidak bertegur tetapi luar biasa Ahli Yang Berhormat dari Telok Ayer Tawar telah menegur sikap angkuh dan kejam yang ditunjukkan oleh Ahli dari Padang Kota. Peristiwa ini sungguh menghairankan khasnya kerana Ahli dari Padang Kota ini dikritik oleh seorang kaum wanita, lebih-lebih lagi seorang ibu. Ini serupa ibu hendak ajar anak yang biadap, tidak faham ini. Semua Ahli Yang Berhormat, pegawai-pegawai serta wartawan memang tahu teguran disebabkan oleh sikap bongkak dan ini telah membuktikan betapa terlampau dan buruk sikap Ahli Yang Berhormat dari Padang Kota sehingga tidak dapat disabar oleh seorang Ahli Yang Berhormat wanita. Ahli dari Kawasan Padang Kota sudah terkenal dengan penggunaan kata-kata zalim dan bersikap biadap. Semua yang beliau bahas, semasa beliau bahas usul pembangunan tempoh hari, beliau telah mengatakan kepada Ahli Yang Berhormat Penanti. Dia kata *nincompoop*, ialah orang jahil, bodoh, *nincompoop*. Apa sebab hendak marah-marah sangat ini?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Sila jelaskan apa makna *nincompoop* ini

Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon):

Dia tidak duduk. Mana ada bagi jalan?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Nincompoop. You sudah *check* dalam *dictionary*?
... boleh kata *simpleton*, boleh kata seorang yang cukup bodohlah.
Pada beliau Ahli Yang Berhormat dari Padang Kota, dia buat
demikian seolah-olah hanya beliau sahaja yang baik dalam dunia
ini.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan. Adakah apa yang dicakap oleh DAP mengenai
disiplin, kelakuan baik itu hanyalah satu pura-pura sahaja kerana
Ketua Pembangkang menggunakan perkataan-perkataan yang kesat
dalam Dewan ini. Dia anggap dialah hero. Sebab itu saya kata
kalau dia boleh kata kepada orang bodoh, paling bodohkah, saya
kata dia lembu tua yang paling bodoh dalam Dewan ini.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Jadi Dato' Speaker.....

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Yalah, *bastard*.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Who is the bastard?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Lembu tua.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Lembu tua. Siapa itu?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Lim Kit Siang, Ahli Padang Kota.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Jadi Ahli Yang Berhormat dari Padang Kota betullah apa
yang dikatakan oleh Yang Berhormat dari Penanti. Pada beliau dia
tidak ada perasaan sebab diapun sejenis binatang. Mungkin dia
tidak ada perasaan, tetapi pada orang lain ini ada menyakitkan hati
kita.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Penjelasan, berkenaan sakit hati ini.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Wayang.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Bukan wayang. Sebentar tadi wakil dari Machang Bubok kata sakit hati. Saya hendak tanya adakah wakil Machang Bubok sakit hati semasa Ahli Padang Kota mengatakan bahawa wakil Machang Bubok binatang. Sakit hati atau tidak sakit hati? Kalau kita katakan Ahli Padang Kota binatang, macam mana, dia sakit hati atau tidak sakit hati? Tetapi dia kata kepada Machang Bubok binatang. Macam mana perasaan?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Dato' Speaker, memang kita manusia kita rasa sakit hati tetapi kalau kita hendak kata binatang kepada Ketua Pembangkang, Ahli Yang Berhormat dari Padang Kota saya ingat dia tidak rasa sebab dia bukan manusia. Kalau manusia kita tidak sebut perkataan itu. Manusia memang dia akan rasa menyakitkan hati kita. Hanya seekor binatang sahaja yang tidak ada perasaan..... Tidak hairan juga apabila saya semak dengan *hansard* dari Dewan Rakyat di mana anaknya pula lagi dahsyat. Dia menuduhkan seorang pemimpin peringkat nasional anak haram, ibu bapanya pelacur, bapa ayam

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Minta penjelasan Tuan Speaker, tidak adil, sebab perkara itu sudah selesai. Kedua-dua pihak sudah selesai.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tentang itu tidak payahlah.

Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon):

Dia tidak ada di Dewan ini.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Dato' Speaker, ini bukan selesai, tidak selesai. Saya hendak tunjuk sikap Ketua Pembangkang, *not fitting to become* Ketua Pembangkang dalam Dewan, Tuan Speaker.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Perkara ini tidak berkaitan langsung dengan Dewan ini, tidak berkaitan. Tarik balik.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Apa tarik balik?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tarik balik binatang.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tarik balik apa? Siapa cakap.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tidak boleh cakap macam ini, tidak adil cakap.

Kalau mahu nanti Tuan Speaker jangan hentikan saya. Nanti saya boleh ucap.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ucap apa? Ini ada dalam *hansard*.

Ahli Kawasan Air Itam (Encik Ong Hock Aun):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Dato' Speaker, minta penjelasan.

Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon):

Mana ada binatang *you* cakap dia hanya dia cakap?

Tuan Speaker:

Teruskan Ahli Penaga.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Dato' Speaker, nampaknya Dewan ini yang dianggap sebagai Dewan yang mulia, tempat di mana perbincangan peringkat tinggi diadakan, tetapi malangnya perkataan binatang yang telah digunakan oleh Ahli Padang Kota terhadap Ahli Yang Berhormat dari Machang Bubok adalah satu perlakuan yang sangat rendah akhlak dan moralnya. Cuma kita sebut dalam Dewan yang mulia ini, tetapi bahasa yang digunakan tidak langsung menunjukkan hormat bukan sahaja kepada Dewan, lebih-lebih lagi sesama manusia kita tidak tunjuk hormat. Apakah ini sebagai seorang manusia tidak menghormati langsung manusia lain? Walhal Ahli Yang Berhormat Machang Bubok ialah seorang wakil rakyat yang dipilih oleh wakil rakyat, tetapi Ahli Yang Berhormat Padang Kota telah menunjukkan keangkuhannya dengan menyamakan beliau dengan binatang. Sudah 25 tahun Ahli Padang Kota menjadi Ahli Parlimen. Saya cukup menghormatinya tetapi dengan perlakuan yang begini sifat.... (gangguan) ada *hansard* boleh *quote* balik, sebentar lagi saya hendak sambung, diam, 25 tahun menjadi Ahli Parlimen, tetapi bukan ertinya itu sebagai satu lesen yang boleh memanggil orang binatang. Inikah sifat seorang pemimpin peringkat nasional yang menjadi pengikut kepada semua yang ada di sini?

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Hendak menjadi Ketua Menteri konon.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Kalaulah sebagai seorang Ketua Pembangkang boleh memanggil binatang kepada Ahli Yang Berhormat, apatah lagi kalau dia jadi Ketua Menteri Pulau Pinang? Kepada orang yang bawah apa lagi dia panggil kalau dia menjadi Ketua Menteri. Macam sampah atau apa lagi dia anggap. Macam ini hendak jadi Ketua Menteri. Jadi adalah wajar Ahli Yang Berhormat Padang Kota itu bangun, tarik balik dan minta maaf. Kalau Ahli Yang Berhormat oleh kerana dia sentiasa lari dan tidak ada di sini, pengikut-pengikut yang ada empat orang, patut, bangun dan minta maaf, tarik balik dan minta maaf.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Sebab diapun binatang juga, dia tidak ada perasaan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

You binatang.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Itulah saya kata. *You* binatang, *you* tidak ada perasaan.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Buat apa *you* tuduh saya.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Sebab *you* tidak ada perasaan. Binatang.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tarik balik perkataan binatang.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dia kata saya. Kalau dia tarik balik saya tarik balik, saya tidak tarik balik.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Boleh. Panggil Ketua Pembangkang tarik balik. Apa sebab saya kena tarik balik?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Itu antara *you* dengan saya.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Apa dengan *you* Ketua Pembangkang.

Ahli Kawasan Jawi (Encik Chin Kooi Thoon):

Binatang tetap binatanglah. Apa tarik balik.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Itu sebab saya kata ...(gangguan) semua pengikut Ketua Pembangkang semua binatang. Sini semua manusia, kita ada hati, kita boleh rasa. Hanya pembangkang semua binatang.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

You binatang.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

You bukan bintang. Ketua Pembangkang binatangkah?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

You binatang.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Kit Siang lagi binatang. Dia binatang, ini semua serupa dengan anak-anak binatang.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Minta jalan. Y.B. Dato' Speaker, Dewan ini Dewan yang mulia, bukan tempat kita hendak berbincang dan menghina sesiapa. Dewan ini kita mesti mengeluarkan perkataan-perkataan yang baik, perkataan-perkataan yang mulia dan kita membincang untuk pembangunan, untuk kemajuan. Bukan kita datang ke sini dengan bongkak, sombong. Kita yang pandai menghina orang lain. Menyebut bodoh, seperti bodoh seperti binatang, lembu, babi dan sebagainya. Ini amat tidak logik. Oleh itu macam sebentar tadi Wakil Bukit Tengah sengaja menyebutkan binatang kepada Ahli Machang Bubok..... (gangguan).

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dia tuduh saya dulu.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Siapa tuduh?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Faham atau tidak?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ketua *you* cakap apa?

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dia tuduh saya dulu.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

You kena tarik balik.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Bukan saya tuduh dia.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

You mahu tengok dalam *hansard*? Dia terus mahu sembunyi di dalam sini. Takut, tidak berani cakap. Saya sekurang-kurang berani cakap *you* binatang. Saya berani cakap *you* binatang. Ketua pembangkang tidak berani. Dalam sini dia tersembunyi. Di sini perlahan-perlahan dia cakap "Tidak ada jenis binatang semacam ini" tetapi saya ini berani saya tegur, ketua pembangkang itu binatang lagi dan kamu pun juga seekor binatang.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Ahli Jawi?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Samalah. Ketua pembangkang sudah binatang, takkan semua ini anak-anak semua tidak binatang?

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Bapa binatang, anak binatanglah. Emak binatang tidak ada?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ini dalam Dewan Rakyat, anak sudah tunjuk kekurangannya. Dia ikut bapa. *Like father like son*. Ini semua.... (gangguan).

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Penjelasan. Ini ada perumpamaan orang Melayu cakap. Kalau *you* kata orang binatang, tunjuk satu jari pada orang, empat jari mari *you*. Tahu empat jari? Kalau *you* kata orang satu binatang, empat kali *you* binatang. Tengok jari, *you* tunjuk.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Itulah....(gangguan)

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Yang Berhormat, bolehkah saya diberi peluang untuk membuat sedikit penjelasan?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ahli Yang Berhormat dari Datuk Keramat.....(gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Kita memang hormat dia.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ini orang baik, kita pun tidak marah pada dia. Saya mahu cerita dahulu.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Yang Berhormat, janganlah mengelakkan daripada isu yang sebenarnya. Saya hanya memerlukan sedikit masa untuk penjelasan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tidak payahlah. Saya tidak bagi jalan.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Sebab kita Ahli-ahli Yang Berhormat adalah orang yang matang, bukan? Termasuk Yang Berhormat dari Machang Bubok juga saya anggap sebagai orang yang matang. *Political Secretary* kepada YAB Ketua Menteri.....(gangguan).

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Sila duduk. Dato' Speaker....(gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Sila memberi peluang untuk membuat penjelasan. Kelakuan dalam Dewan ini sudah sampai ke tahap yang amat memburukkan imej kami, Dato'.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Penanti (Tuan Haji Ahmad bin Saad):

Duduk. Kata orang apalah.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Dato' Speaker, saya hendak tunjuk bukti sahaja. Perkara ini dibangkit oleh Ketua Pembangkang. Saya hanya seorang *back bencher*. Tidak apa, tetapi saya hendak tunjuk. Saya sebagai seorang manusia, saya ada perasaan. Macam mana Ketua Pembangkang cakap besar, tetapi *in front of me nothinglah, I tell you*. Dahsyat daripada binatang. Binatang kurang-kurang ada otak. Binatang ini otak pun tidak ada, terus sembunyi di dalam *hansard*.....(gangguan).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Bagilah saya sedikit peluang membuat penjelasan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tidak payah.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya boleh jawab.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

You hendak menjelas..... Panggil Ketua Pembangkang, tarik balik itu. Habis selesai.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Tidak perlu tarik balik.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Kenapa tidak perlu? Dalam *hansard*.....(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tidak payah penjelasan. Saya mahu ini tarik balik atau *expunge* daripada *hansard*, Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Kalau Speaker biarkan macam ini, saya akan ucap macam ini.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Either tarik balik atau *expunge* daripada *hansard*.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Bagi penjelasan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tidak payah. Senang. Tarik balik.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tarik balik apa?

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tarik balik perkataan yang dikatakan dalam *hansard*.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Beri jalan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Tidak payah.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Nanti saya akan ucap.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Kalau begitu yakin atas pendirian awak, janganlah bimbang. Bagi peluang untuk membuat penjelasan, *okay?* Bagi faedah kepada kita semua orang di dalam Dewan termasuk orang-orang awam. Mereka akan balik dengan satu anggapan mengapa Dewan yang mulia ini sudah turun *standardnya*, sudah turun sampai ke satu tahap di mana pihak-pihak pembangkang serta Kerajaan, Ahli-ahli Yang Berhormat setuju, rela menuduh satu sama lain sebagai binatang. Ini cukup memalukan. Saya haraplah Yang Berhormat beri peluang untuk memberi penjelasan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Jadi saya bersependapat dengan Yang Berhormat dari Kawasan Datuk Keramat, jatuh maruah Dewan ini. Betul! Tetapi siapa yang sebut? Bukan saya sebut. Ini ada *hansard*, tidak boleh lari daripada *hansard*. *Hansard* ada. Jadi siapa yang memalukan Dewan?

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat tetapi Yang Berhormat tidak mahu bagi jalan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Okay.

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Terima kasih. Yang saya ingin tahu adakah Ketua Pembangkang telah menuduh atau telah memanggil Yang Berhormat dari Machang Bubok terus sebagai seorang binatang

ataupun dalam keadaan tersebut yang telah berlaku, sama ada Ketua Pembangkang telah membuat satu perbandingan di mana apabila beliau telah sebut bahawa orang yang cabar tidak berani menerima cabaran ataupun tarik balik cabaran, sikap begitu adalah sikap sebagai seorang binatang. Ada perbezaan.... (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Boleh saya baca *hansard*, bagi *you* dengar.

Ahli Kawasan Datuk Kermat (Encik K. Balasundaram):

Yang Berhormat dari Permatang Pasir, saya rasa sebab perkara ini telah ditimbulkan oleh Yang Berhormat dari Machang Bubok. Saya tidak ada *hansard* dalam tangan saya, saya tidak ada *hansard*, tetapi apa yang saya tanya adalah ingatan saya, saya pun ada di dalam Dewan pada masa itu, dan saya rasa tidak mungkin sepertimana yang telah diucapkan tadi bahawa seorang yang berpengalaman 25 tahun yang selalunya menegakkan *parliamentary democracy*, tidak mungkin. Tetapi saya ingin tahu daripada Yang Berhormat dari Machang Bubok, bukankah pada masa itu dia buat satu perbandingan? Maka mengucapkan bahawa seorang yang berani cabar dan tidak berani menerima cabaran ataupun tarik balik cabaran, sikap beliau, kalau dibandingkan dengan binatang adalah macam binatang. Pada hemat saya, itu adalah jauh berbeza daripada menuduh Yang Berhormat dari Machang Bubok sebagai binatang. Itulah saya ingin tahu. Hanya itu saja.

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, saya minta tengok *hansard* itu. Tolong bertenang.

(*Hansard* diberi kepada Tuan Speaker).

Ahli Kawasan Datuk Keramat (Encik K. Balasundaram):

Dato' Speaker, yang penting apakah konteks.... (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat tolong bertenang.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Ada bukti yang jelas, Dato' Speaker, macam binatang bukan?

Tuan Speaker:

Saya baca balik.

"Ahli Kawasan Padang Kota (Encik Lim Kit Siang) telah berkata: 'Tidak ada jenis binatang semacam ini.'" Jadi saya ingat kita tidak usah gunalah perkataan binatang itu. Jadi saya harap minta seorang wakil DAP tarik balik, dan sebelah sini tarik balik, kita selesai dengan baiklah. Saya pun tidak seronok dengar kata-kata semacam itu.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Dato' Speaker, saya tidak akan tarik balik perkataan, hanya dengan syarat.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, saya mahu dua-dua tarik balik.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Ketua Pembangkang telah sebut perkataan itu. Sepatut Ketua Pembangkang tarik balik..... (gangguan).

Tuan Speaker:

Yang Berhormat, tolong duduk. Jadi kita mahu kedua-dua belah pihak, sinipun ramai bercakap, sini pun ramai bercakap, semua kita tarik balik dan jangan guna lagi perkataan itu. Untuk kebaikan kita semua. Tidak apa (gangguan) semua kita kena.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

How can on his behalf?

Tuan Speaker:

Saya boleh benarkan supaya perkara itu jangan digunakan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dia panggil Ketua Pembangkang terus, terus dia panggil, tetapi Ketua Pembangkang tidak pernah panggil dia terus dia binatang.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.....(gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, ini perbezaannya. Ini satu bandingan, serupa binatang, tetapi dia panggil terus.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Dato' Speaker, ayat itu bunyi: 'Binatang jenis apakah ini?'

Tuan Speaker:

Yes.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Maksudnya binatang. Itu *standard* Bahasa Malaysia.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Otaknya sudah *slow*. Selepas tiga hari baru balik, baru terima. Sudah *slow* otak.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Itulah bukan seorang Ketua Pembangkang. Ketua Pembangkang bukan macam itu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Patutlah hari itu minta tarik balik. Tiga hari balik baru ingat? Itu *slow* otak.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Sepatutnya Dato' Speaker, Ahli Padang Kota kena tarik balik, dengan maaf.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dia tidak ada di sini.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Tidak ada. Wakilnya kena tarik balik.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tidak boleh, macam mana boleh?

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Pengikut saja.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Dia tidak panggil dia terus.

Tuan Speaker:

Okay. Siapa pun jangan guna lagi perkataan itu, sebelah sini atau sebelah sana. Jadi teruskan ucapan.

Ahli Kawasan Machang Bubok (Encik Goik Hock Lai):

Jadi Dato' Speaker, balik ke ucapan saya. Jadi dalam Butiran 29, peruntukan sebanyak RM991 ribu telahpun disediakan untuk melengkapkan hutan lipur dengan kemudahan-kemudahan yang perlu. Di dapati Hutan Lipur Cheruk To' Kun boleh kata dibiarkan sahaja, tidak ada kelengkapan-kelengkapan yang boleh kita banggakan. Jadi saya hendak mintalah jasa baik Kerajaan Negeri untuk memberi perhatian dengan sekurang-kurangnya landskap tempat itu, memperbaiki jalan kaki supaya yang berjalan di bukit itu lebih selesa dan juga menyejukkan taman-taman dan juga mewujudkan pondok-pondok rehat sepanjang jalan itu.

Dato' Speaker, satu lagi perkara saya ingin bawa ialah bekalan elektrik. Sungguhpun bekalan elektrik, Kerajaan Negeri telah mengatakan untuk berterusan dan untuk keselesaan hidup rakyat, bekalan elektrik sentiasa akan dipertingkatkan lagi. Tetapi malangnya ini adalah hasrat Kerajaan untuk meminta pihak TNB untuk meningkatkan lagi perkhidmatan TNB tetapi sebenarnya ada banyak kawasan yang tidak ada bekalan elektrik yang mencukupi. Misalannya di Kampung Tok Subuh, lampu itu tidak dapat menyala dengan terang dan sentiasa di dalam keadaan kuning dan juga kebanyakan lampu-lampu jalan sentiasa tidak menyala. Jadi perkara-perkara seperti ini walaupun kecil tetapi amat men.....kan penduduk-penduduk khasnya penduduk-penduduk luar bandar. Oleh itu saya mendesaklah Kerajaan Negeri supaya memberi perhatian yang lebih terhadap kemudahan infrastruktur seperti bekalan elektrik di luar bandar untuk kemudahan kepada penduduk-penduduk luar bandar.

Dengan itu, Dato' Speaker, saya sekali lagi menyokong Usul Pembangunan Tahun 1995. Terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli Berapit.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Terima kasih, Tuan Speaker. Tuan Speaker, saya ingin mengambil bahagian di dalam perbahasan Ucapan Belanjawan YAB Ketua Menteri Pulau Pinang mengenai Usul Anggaran Pembangunan 1995.

Tuan Speaker, sebelum saya terus membahaskan saya ingin memberi sedikit penjelasan tentang tuduhan Yang Berhormat dari Kawasan Machang Bubok tentang cabaran Encik Moon Singh itu sebab Encik Moon Singh bukan Ahli DAP. Dia hanya seorang rakyat di kawasan Seri Kijang. Bila *you* cabar, mana saya tahu pada masa itu.... (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tuan Speaker, ulang-ulang. Saya minta jangan bangkit lagi perkara ini. Kalau bangkit kita boleh bangkit lagi Dato' Speaker. Dato' Speaker, saya minta perhatian Dato' Speaker.... (gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong duduk. Ahli Yang Berhormat Berapit, kita selesaikan dengan lebih..... (gangguan).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Sedikit saja.

Tuan Speaker:

Tidak usahlah nanti banyak cerita. (gangguan)

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ini bermakna saya betullah. Okaylah, Tuan Speaker, saya tidak sentuh perkara ini. Putih tetap putih, hitam tetap hitam. Macamana putarbelit pun, putih tetap dia putih.

Tuan Speaker, saya ingin merujuk kepada muka surat 35 Perenggan 37. YAB Ketua Menteri ucap untuk tujuan memperbanyakkan dan mempertingkatkan kemudahan-kemudahan sosial untuk kebajikan rakyat, sebanyak RM6 juta daripada peruntukan Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri disediakan bagi membiayai projek-projek pembangunan masyarakat dan projek-projek kecil untuk menampung berbagai keperluan tempatan untuk memupuk semangat masyarakat penyayang dalam menggalakkan rakyat kita khasnya pertubuhan kebajikan belia dan wanita supaya menyumbang masa, tenaga dan sumber mereka untuk khidmat amal dan orang yang cacat dan kurang bernasib baik. Pembangunan masyarakat penyayang telah dilancarkan pada bulan November yang lalu.

Tuan Speaker, di sini saya mengalu-alukan apa disebut tadi dan saya ingin menarik perhatian Dewan ini tentang satu perkara yang saya rasa tidak puashati dan kesal. Selama ini bukan sahaja di Negeri Pulau Pinang, boleh kata di seluruh negara, kita tidak memberi perhatian yang cukup kepada orang tua. Orang tua, hari ini mereka sudah tua, tetapi semasa mereka muda mereka telah banyak memberi sumbangan, membimbing, membangun negara kita ini seperti bekas Ketua Menteri Tan Sri Wong Pow Nee, Tun Lim Chong Eu, Encik Ghafar Baba, Tuan Speaker pula (gangguan).

Tuan Speaker:

Eh, saya belum tua. Tarik balik.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Belum tua? *Okay*, saya tarik balik.

Tuan Speaker:

Itu saya boleh gaduh. Jangan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Okay, tarik balik, minta maaf Tuan Speaker. *How young are you*, Tuan Speaker? Boleh beritahu Dewan ini *how young are you*?

Tuan Speaker:

Teruskan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Jadi perkara ini saya harap Kerajaan boleh memberi perhatian. Bila saya melawat ke Negeri China, ada satu keadaan yang amat memikat saya ialah di Negeri China, kalau tidak percaya boleh tanya Yang Berhormat dari Penanti, di khaskan tempat-tempat untuk orang-orang tua ini menari, tarian *ballroom*, menari, main catur. Patutlah, kasi keselesaan sebagai kenangan budi terhadap orang-orang tua ini. Kalau tidak dengan orang-orang tua ini, macam mana ada Pulau Pinang hari ini? Macam mana ada Negara Malaysia hari ini di mana kita hidup dengan mewah, hidup dengan selesa. Warga tua ini patut kita kenangi, Tuan Speaker. Saya berasa kesal walaupun ada sekali sekala kita *selfish*, kita hanya tuntutan kepentingan diri sendiri, politik, di mana-mana tetapi mereka boleh buat demikian, buat aniaya terhadap warga tua. Umpamanya UMNO buat terhadap Encik Ghafar Baba. Ini tidak patut. Ini orang tua, ini warga tua (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ibrahim):

You jangan cakap mengenai UMNO.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Walau bagaimana pun, saya berasa terperanjat perangai UMNO itu..... (gangguan).

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Minta jalan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Jangan.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Tuan Speaker, boleh beri saya jalan? Ini soal warga tua. Jangan sentuh soal politik UMNO. *You* jaga parti DAP *you* di mana beberapa orang pemimpin DAP telah kena buang. Jaga itu. Jangan ambil soal tentang parti UMNO, *okay*? Jaga parti sendiri.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Apakah DAP buat pada Lee Lam Thye?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tolong jangan ganggu. Teruskan dengan lebih tepat.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, ini bukan dengan niat jahat. Ini satu misalan.

Tuan Speaker:

Tidak payah misalan. Teruskan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tidak payah? Sakitkan hati? *Okay*.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Jangan sindir orang.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Point saya sudah dapat. *Okay*, Tuan Speaker, saya teruskan. Tidak sama dengan DAP. DAP sampai hari ini

Pengerusi DAP Pengerusi Dr. Chen Man Hin, seorang tua, tetapi kita hormat dan mengikut bimbingan beliau.

Tuan Speaker:

Itu *okay*.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Penjelasan. UMNO tidak macam *you* kata. Kita buat... Tunku Abdul Rahman. Orang lama kita ingat. Tun Razak kita ada. Cuba *you* fikir. *You* hendak kata apa *you* kena ingat apa kita buat. UMNO tidak macam yang *you* ingat. Sampai masa kita buat. *You* tidak payah ajar. Itu tuduhan yang tidak betul. Ini politik UMNO, *you* jangan campur.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Okay, terima kasih. Perkara ini lagi mengingatkan saya bahawa semasa bekas Perdana Menteri Tunku Abdul Rahman yang sangat dicintai oleh rakyat Malaysia, semasa beliau masih hidup, diketuk, dikritik oleh UMNO. Betulkah? Lepas meninggal, lepas beliau kembali ke alam baqha, baru pura-pura buatlah kenangan ini, kenangan itu. Yang penting semasa kita hidup. Orang tua masa hidup, kita mesti *respect*, hormat dan bukan hanya meninggal barulah tugu-tugu ini, dewan itu, dewan ini. Itu tidak guna, Tuan Speaker. Jadi saya hendak cadang di sini supaya Kerajaan patutlah memberi peruntukan membina pusat atau kompleks pusat atau satu kompleks rehat supaya orang-orang tua ini atau warga tua ini dapat melapangkan masa mereka dan seperti pusat ini, kompleks ini disediakan dengan bermacam-macam kemudahan, kemudahan videokah, sebab mereka tua, ada setengah tidak tahu membaca, sediakan video, alat-alat muzik, tempat-tempat bermain catur atau bersenam. Tuan Speaker, pusat ini patut didirikan di banyak tempat di daerah-daerah sebab warga tua ini sampai tahun 2000, 6.8% penduduk-penduduk di negara ini akan terdiri daripada warga tua ini. Bilangan ini agak besar dan kepada mereka yang kena *stroke*, sakit, cacat, di pusat-pusat ini, warga tua ini boleh kumpul bersama-sama bercakap, berbual-bual, satu tempat untuk mereka melapangkan masa. Ini juga satu cara yang baik supaya kita yang muda ini patut ingati jasa-jasa, korban mereka, sumbangan mereka terhadap negara kita ini atau Pulau Pinang ini. Tuan Speaker, yang penting sekali warga tua ini mempunyai pengalaman yang *experienced* yang begitu bagus sekali, misalnya bekas Ketua

Menteri. Bila dalam pusat atau kompleks ini, pemuda-pemudi seperti kami ini boleh minta nasihat atau kita boleh mengadakan kursus supaya mempelawa mereka memberi ceramah, memberi pengalaman, membimbing muda-mudi macam mana hendak menjayakan negeri atau negara kita ini.

Tuan Speaker, kalau satu hari ada kompleks ini, Tuan Speaker menjadi *member*, jadi anak-anak saya boleh minta Tuan Speaker macam mana pengalaman jadi.... (gangguan).

Tuan Speaker:

Ingatlah saya belum tua.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ya. Satu harilah tentu kita tua.

Tuan Speaker:

Ya, sekarang belum tualah.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Jadi kalau kita tidak pedulikan warga tua ini, ini bermakna kita sia-siakan mereka. Mereka berpengalaman. Mengapa kita tidak mahu belajar? Ada satu cara untuk belajar daripada mereka. Kelakuan saya, tabiat saya, saya suka cakap dengan mereka yang tua-tua. Mereka memberi pengalaman. Jadi saya boleh *short cut*lah kehidupan saya, boleh *short cut*. Betul? Kalau mereka yang berpengalaman pernah pergi ke Kuala Lumpur, saya tanya macam mana pergi ke Kuala Lumpur? Dia bilang, ini macam sudah pergi. Kalau *you* sendiri pandai-pandai, *you* pusing-pusing pergi Haadyai baru sampai Kuala Lumpur. Kita kena minta..... (gangguan).

Tuan Speaker:

Saya nampak bila kata Haadyai tunjuk pada dia. Sebab apa?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Bukan. Ini tunjuk pusing-pusinglah.

Tuan Speaker:

Bukan dia?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tidak. Tuan Speaker. Saya haraplah perkara ini dapat diberi perhatian dan janganlah kita melawak-lawak di sini, berseronok-seronok dan kita hari ini hidup di dalam keadaan yang demikian patutlah ingati jasa-jasa mereka.

Tuan Speaker, saya juga ingin, kalau boleh, pihak swasta juga bekerjasama dalam hal ini. Pihak-pihak swasta seperti panggung wayangkah, tempat hiburanlah, bas minikah, berilah separuh harga kepada mereka yang berumur. Barangkali boleh tetapkan satu umur, macam mana tetapkan umur itu tua. Tuan Speaker, kalau saya cakat 55 sudah tua, Tuan Speaker marah. 60 bolehkah Tuan Speaker?

Tuan Speaker:

Saya terang sedikit. Saya ada tiga umur. Sini atas 55, bawah 40, lagi bawah 30 (ketawa).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Keterangan Tuan Speaker ini amat dalamlah. Saya rasa orang muda ini tidak boleh faham langsung. Ini sangat dalam. Jadi saya mengesyorkan supaya pusat-pusat ini dibina. Belajarlah kepada orang tua. Bukan seperti Tuan Speaker, masih muda.

Tuan Speaker, jadi boleh kurangkan harga dan keutamaan diberi kepada mereka. Berbaris hendak jumpa doktor dan sebagainya, orang tua diutamakan. Ini yang penting sebab Tuan Speaker, umur saya 42, saya kira-kira sudah mahu tua. Sudah sampai pukul 6.00 ini.

Tuan Speaker:

Saya ingat Yang Berhormat pun ada tiga umur. Atas 42, bawah 50, lagi bawah 60 (ketawa).

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ini lagi dahsyat, langsung tidak boleh *catch*. Tuan Speaker, kena tarik baliklah yang ini. (ketawa)

Tuan Speaker, kita selalu melaung-laungkan hendakkan Wawasan 2020. Wawasan 2020 hanya boleh tercapai kalau kita ada sumber manusia kuat dan sihat. Kalau tenaga manusia tidak

kuat dan sihat, Wawasan 2020 akan jadikan Wawasan semua 0, semua 0. Betul. Jadi untuk menjayakan Wawasan 2020 ini supaya memastikan jangan jadi Wawasan semua 0, semua 0, kesihatan rakyat kita mestilah diutamakan.

Tuan Speaker, semasa saya dipilih jadi wakil Ahli Undangan Negeri pada tahun 1990, lepas itu saya berpeluang duduk di hospital satu tahun, keluar masuk, keluar masuk. Di hospital mujurlah, saya cakap mujur sebab saya dapat Kelas 1. Bilik ada 1 sampai 7, saya tinggal semua, pernah tinggal, duduk semua bilik 1, 2, 3, 4 hingga semua. Itu pengalaman yang betul-betul saya bernasib baik. Dengan pengalaman itu saya sudah tahu macam mana hendak jadi seorang yang bermakna. Jadi cakap bohongkah, putar-belitkah, apa-apa untuk kepentingan sendiri, yang betul cakap silap semata-mata untuk kepentingan diri, tidak gunalah. Masa itu saya cakap saya boleh minum air, boleh buang air, boleh makan, boleh buang, itulah puas, sudah cukup. Jadi manusia memang ada dua perangai. Satu perangai kemanusiaan, satu perangai binatang. Tadi saya sudah nampak. Kepada saya, saya tidak hairan, Tuan Speaker.

Jadi apa yang saya hendak kata di sini, masalah-masalah yang dihadapi oleh Negeri Pulau Pinang, negara dan seluruh dunia sekarang ialah masalah AIDS.

Tuan Speaker, bilangan orang pembawa kuman HIV di Negeri Pulau Pinang mulai tahun 1988 sehingga setakat ini 30 September adalah 282 orang. Pembawa HIV mengikut bangsa, kaum Melayu 140, Cina 75, India 37, Iban 1 dan di antara warganegara asing, warganegara Thai 17. Jadi semua sampai hari ini 282. Tuan Speaker, kalau mengikut Pertubuhan Kesihatan Bangsa-bangsa Bersatu di sesebuah negara yang membangun, angka ini yang sudah dikesan ini boleh dizarab *time* 50 sampai 100. Jadi yang kita pilihlah, yang kurang sekali, 50. 282 x 50 jadi sekurang-kurangnya di Pulau Pinang ada 15,000 orang pembawa penyakit HIV. Pembawa HIV mengikut jantina, lelaki 270, perempuan 12 dan mengikut kumpulan umur, dari umur 15 sampai 20 tahun 4%, umur 21 sampai 40 tahun 86%, dan 41 tahun lebih hingga 50 dan lebih 10%. Tuan Speaker, ini bermakna mereka yang umur dalam lingkungan 21 tahun sampai 40 tahun adalah bilangan yang banyak sekali 86%. Golongan ini ialah tenaga manusia yang penting sekali dalam negeri kita ini. Bilangan kematian penyakit AIDS mulai 1988 hingga bulan September ini, 16 orang sudah mati. Tuan Speaker, beberapa tahun dahulu, saya ingat penyakit AIDS hanya penyakit untuk negara-negara yang

maju seperti Eropah, Amerika Syarikat, tetapi dalam masa yang singkat sahaja telah berlaku di negara dan di negeri kita. 16 yang mati. Dahsyat. Kebanyakan mereka yang kena AIDS ini adalah penagih-penagih dadah. Sekarang masalah AIDS ini telah sampai satu tahap, sesiapa pun, tidak kira siapa, Yang Berhormatlah, rajakah, orang biasakah, pengemiskah, sesiapa saja, orang kayakah, tua muda, tidak kira bangsa, sesiapa pun boleh dapat penyakit ini. Penyakit ini kalau sudah sampai satu tahap di Negara Thai, bila tanya berapa orang yang membawa penyakit AIDS *better don't say anything*lah, bilangan itu telah tidak terkawal lagi. Tidak mahu bilang. Tuan Speaker, sekarang tidak peduli *you* siapa, apa *you* buat, sekarang yang penting cara *you* buat. Mereka penagih dadah, cucuk, cara itu sudah salah. Kalau hanya untuk satu jarum dan jangan kongsi, barangkali tidak kena. Kalau mereka yang suka melawat pelacur, pakai *condom*, *chances* kena AIDS adalah kurang.

Tuan Speaker:

Condom itu apa?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Oh, takkan Tuan Speaker tidak tahu, kena tanya?

Tuan Speaker:

Tahu, tahu.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Jadi Tuan Speaker, masalah AIDS ini biasa dibangkitkan. Orang ramai senyum sahaja bila bangkit tentang *condom*, sudah ingat, fikiran tuju kepada seks. Walaupun nafsu seks hanya satu nafsu yang diberi oleh Tuhan tetapi orang sekarang ini sudah salahguna. Tuan Speaker, masalah AIDS ini kalau tidak dipandang dengan serius, satu hari Pulau Pinang akan tenggelam. Malaysia akan tenggelam, seluruh dunia dihapuskan, sangat serius. Marilah kita semua bersama-sama, pihak swasta pun, mana-mana pihak pun bekerjasama dengan Kerajaan. Perkara politik patut diketepikan, sama-sama berusaha untuk mencegah. Walaupun usaha-usaha telah diambil oleh Kerajaan, oleh Pertubuhan-pertubuhan Antarabangsa tetapi setakat ini keadaan semakin teruk, semakin serius, langsung tidak terkawal terutama sekali di Negara Thai. Tuan Speaker, (ganguan).

Ahli Kawasan Kebun Bunga (Dr. Teng Hock Nan):

Penjelasan, boleh? Sedarkah Ahli dari Kawasan Berapit, bagaimanakah penyakit AIDS ini dijangkit daripada seorang ke seorang yang lain? Cara-caranya?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Saya bukan doktor. Apa yang saya diberitahu oleh mereka yang ada terlibat tentang masalah AIDS ini, dia beritahu saya bahawa antara cara yang penting ialah cara seks yang tidak sihat, tidak bermoral, yang pertama. Yang kedua itu, tumpang atau kongsi jarum. Dan *blood transfusion* juga boleh, yang banyaklah. Jadi saya harap Ahli Kawasan Kebun Bunga sebagai doktor boleh menolong Kerajaan Negeri memberi nasihat yang lebih supaya betul-betul berkesan dalam mencegah masalah ini.

Tuan Speaker, penagih dadah bukan sahaja di Negeri Pulau Pinang, boleh kata di seluruh negara sudah tidak terkawal. Di Kuala Lumpur, saya baca *paper*, Ketua Polis Negara berdiri dekat penagih dadah, cucuk. Ketua Polis Negara sendiri lihat sampai satu tahap sudah terbuka. Saya tahu Kerajaan memang mengambil usaha sampai sesiapa yang ada terlibat dalam dadah digantung mati. Apa cara juga Kerajaan ambil tetapi masalah penagih dadah ini langsung tidak terkawal di negara ini dan di Negeri Pulau Pinang, semakin tambah. Jumlah penagih yang dikesan dari tahun 1970 hingga September 1994 ialah 19,388, *almost 20,000 people* yang telah dikesan selama ini. Bangsa Melayu 1,350, Cina 614, India 482, lain-lain 8, warga asing satu, tahun 1994lah sehingga September, 2,455 orang semua, satu tahun saja. Ini penagih baru.

Tuan Speaker, umur ketika di kesan tahun 1994, 13 sampai 19 tahun 6%, 20 sampai 44 tahun, 87%, 45 sampai ke atas 7%. Ini bermakna penagih dadah 87% terdiri daripada lingkungan umur 20 sampai 44. Inilah sumber manusia tenaga manusia yang penting sekali dalam usaha kita hendak membangunkan negeri kita, negara kita ke Wawasan 2020.

Tuan Speaker, patutlah kita sama-sama mengambil perhatian berat sebab penagih dadah dan penyakit AIDS ini adalah bersangkutan-paut sangat, abang adik. Kalau satu hari kita tidak jaga barangkali 10 tahunkah, 15 tahunkah, hancurlah negara kita. Tuan Speaker, apa yang saya menjadi kesal, di belanjawan pembangunan langsung tidak sentuh tentang perkara ini. Patutlah Kerajaan peka sedikit tentang perkara ini dan memberi perhatian yang sewajarnya.

Tuan Speaker, lagipun masalah *bohsia* kalau tidak diberi perhatian yang serius akan menambah, keadaan lagi dahsyat. *Something must be wrong somewhere* dengan cara *education* kita. Orang Melayu sangat mementingkan ajaran agama, tetapi barangkali kita kena semak balik. Betulkah cara-cara yang kita ajar, adakah berkesan? Ada seorang ulama, saya dengar satu *tape* insuran dari ulama Kerajaan Negeri Selangor, beliau berkata ramai tahu mengkaji Al-Quran tetapi makna di dalam tidak faham. Ramai! Dia terus terang cakap. Penganut-penganut Buddha juga tahu sembahyang tau tetapi apa yang diajarkan oleh Gautama Buddha ramai yang tidak faham. Hanya membabi buta sahaja ikut-ikut, tidak patut macam ini. Jadi apa yang betul-betul diajar oleh apa-apa agama, beritahu makna itu supaya nilai-nilai ini dapat digunakan dalam kehidupan kita. Seperti jangan cakap bohong, jangan putar belit, jangan buat seks yang tidak bermoral. Itu semua ada diberitahu dalam ajaran agama tetapi yang kesal sekarang masalah lagi dahsyat dalam keadaan yang moden. Muda mudi kita senang dapat video-video lucah. Bila saya belajar di sekolah tidak tahu siapakah yang tunjuk gambar itu saya sudah terkejut. Sekarang video dibanjiri dengan unsur-unsur dari Barat. Kita mesti ambil tindakan, pandang berat sama-samalah terhadap perkara yang demikian.

Tuan Speaker, ada satu perkara saya ingin membangkitkan di sini ialah berkenaan dengan sikap Kerajaan, sikap Kerajaan selalu tahu, dia sudah tahu sesuatu yang dibuat akibat tentu buruk, tetapi tidak hirau langsung misalnya satu tempat kalau hendak ditebusguna tanah semua parit-parit tutup ditimbus dengan tanah-tanah tentu akan berlakunya banjir di kawasan sekitar. Kalau sesuatu tempat ada apa-apa rancangan pembangunan, ada *piling work* tentu akan mengakibatkan masalah pencemaran udara dan pencemaran bunyi, tentu Kalau sesuatu tempat akan dibangun, lori keluar masuk ambil tanah, kalau tidak dijaga baik-baik tanah jatuh atas jalan akan mengakibatkan bermacam-macam masalah, kekotoran, kelicinan. Tentu tahu mana tidak tahu? Tetapi kesalnya Kerajaan tahu tetapi tidak ambil langkah mencegah dulu. Jangan tunggu sampai masalah timbul baru ambil tindakan ini, tindakan itu.

Tuan Speaker, di kawasan saya di Kampung Aston, sekarang ada pembangunan sedang dijalankan. Pembangunan baik semua orangpun seronoklah kalau ada pembangunan, tetapi pihak yang bertanggungjawab.... semua lori itu keluar di Jalan Aston, tanah merah jatuh di atas jalan jadi di tempat-tempat itu ada banyak kedai kopi, kedai makan, habuklah semua. Kesihatan rakyat terjejas. Kebetulan pula di sana ada Sekolah Jit Sin.

Murid-murid menunggang motosikal, tanah-tanah itu kotor, sudah terjadi beberapa kemalangan di sana. Penunggang-penunggang motosikal itu kena gelekkan itu, batu tidak, jatuh, kotorlah sangat jadi beberapa kedai makan atau kedai niaga, *electric goods* kena tutup sebab banyak habuk. Jadi saya dapat aduan itu. Saya pun, apalah tidak ada akalkah Kerajaan ini? Cegahlah dulu.

Lagi satu umpama di simpang Juru, tiap-tiap kali hujan, banjir, hujan, banjir, sebab di tepi simpang Juru ini ada tebusguna tanah Bukit Minyak yang dijalankan oleh PDC. Bila bangkit PDC cakap JKR, JKR cakap PDC, jawab Jabatan Parit. Janganlah. Pekalah sedikit tentang kesusahan rakyat. Hari ini saya baca *paper* di Taman Free School juga penduduk-penduduk di sana sudah *complain* melalui *paper* tentang pencemaran *piling work* yang sedang dijalankan. Tidak tahukah Kerajaan memberilah arahan, menghantarlah kepada mereka yang bertanggungjawab itu, semua pembangun, *developer* supaya peka sedikit tentang masalah ini. Sebelum menjalankan tugas-tugas kerja mereka kenalah atasi masalah ini.

Tuan Speaker, satu perkara saya hendak sentuh tentang perpustakaan. Untuk memperkukuhkan asas kemahiran membaca dan menulis di kalangan rakyat, satu Sistem Perpustakaan yang bermutu bagi Negeri ini sedang dalam proses pelaksanaan termasuk pembinaan sebuah perpustakaan bagi tiap-tiap daerah. Syabas saya mengalu-alukan, tetapi Tuan Speaker, perpustakaan negeri kita ini tidaklah diperuntukan dengan buku-buku Bahasa Cina dan Tamil. Tuan Speaker, walaupun di setengah perpustakaan terdapat buku Bahasa Cina, tetapi semua buku ini diberi sebagai sumbangan oleh orang ramai dan Kerajaan tidak memberi peruntukan supaya pihak perpustakaan membeli buku-buku yang berbahasa Cina. Sepatutnya di sebuah perpustakaan, terutama sekali di negara kita ada tiga bangsa yang besar, Melayu, Cina dan India, patut diadakan buku-buku berbahasa tiga jenis ini, Bahasa Malaysia, Bahasa Cina dan Bahasa Tamil. Tuan Speaker pada zaman ini, Bahasa Cina semakin penting berikutan dengan perkembangan pesat di Negeri China, Taiwan, Singapura dan di rantau inilah, sampai Timbalan Perdana Menteri sendiripun sekarang belajar kuat Bahasa Cina. Tuan Speaker, dahsyat oh...beliau tahu tulis bahasa Cina *whor men thor sze it chia ren*. Dia cakap: Kita semua sekeluarga, tetapi saya cakap sekurang-kurangnya ada dua keluargalah. Mana ada satu keluarga? Bumiputera, dan Bukan Bumiputera. Sudah silap sikit lah makna itu *whor men thor sze it chia ren* tentang keadaan politik di negara ini. Tuan Speaker itu memang baik kalau betul-betul *whor men thor sze it chia ren*, kita

memang sekeluarga, semua Malaysian. Sampai hari itu *whor men thor sze it chia ren*, maknanya baru boleh terpakai di Malaysia. Sekarang tidak boleh sekurang-kurang ada dua keluarga, Bumiputera, *Non-Bumiputera*.

Tuan Speaker, jadi saya harap pihak Kerajaan dapat memberi peruntukan supaya buku-buku Cina bersejarah, buku-buku Bahasa Cina dapat disediakan dalam perpustakaan sebab ramai murid-murid Melayu sekarang belajar di Sekolah Cina.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Sila.

Ahli Kawasan Bukit Tengah (Encik Chian Heng Kai):

Dato' Speaker, saya sudah dengar Yang Berhormat dari Berapit membangkitkan perkara ini tahun demi tahun, saya sudah dengar beberapa kali ini. Adakah oleh kerana masalah ini belum diselesaikan dan mengapa mahu diulang setiap tahun setiap kali? Adakah oleh kerana ini menunjukkan bahawa Kerajaan tidak mampu menyelesaikan perkara ini?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Itu saya ingat susahlah Kerajaan hendak menyelesaikan masalah ini. Ini kena tungguilah sampai giliran DAP jadi Kerajaan barulah boleh selesai.

Tuan Speaker, lagi satu perkara saya ingin membangkit adalah tentang pelancongan. Pelancongan memang menjadi satu sumber kewangan yang penting untuk negeri kita. Pelancongan memanglah memainkan peranan yang amat penting, tetapi, Tuan Speaker, bila pihak Kerajaan hendak mengadakan sesuatu rancangan, kita patutlah menjalankan rancangan itu dengan baik-baik, bukan semata-mata untuk mencari nama atau kepentingan politik sahaja. Terutama sekali saya hendak menyebut tentang *longest beach buffet*, satu dua *point* untuk memberi nasihat. Perkara ini, Tuan Speaker, telah menjejaskan nama baik Negeri Pulau Pinang. Ahli Batu Uban cakap bila berjaya wah.... Negeri Pulau Pinang mashyur, terkenal. Sudah gagal tidak ada apa-apa, nama tidak terjejas. Apa logik ini?

Tuan Speaker, saya menjadi hairan. Pada masa itu musim hujan. Petang sahaja, hujan kuat, angin tiup, tentu, *almost every day* pada masa mengadakan temashya ini. Saya tidak teringat macamana Kerajaan boleh mengadakan *longest beach buffet* di sana di tepi pantai.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Dato' Speaker, denda ini selalu dibangkit di dalam Dewan ini dan Dato' Speaker biasa kata jangan bangkit lagi perkara ini.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

You bukan Dato' Speaker, *you* duduk.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Tidak. Perkara ini berulang-ulang.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Kalau *you* tidak hormat kepada Dato' Speaker.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Berulang-ulang sudah benci dan meluat mendengar.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, saya ingat teruskan dengan benda baru.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ya, ya... saya hendak tahu sebab apa nanti Ahli Batu Uban boleh beritahulah, sebab apa, saya tidak faham, saya balik ingat, tidur pun tidak boleh, mengapa mahu mengadakan di tepi pantai, tidak ada *shade* langsung? Sampai waktu-waktu akhir, bufet makan malam, *you know*, tidak ada *electricity*, gerai-gerai tidak ada *electricity*. Saya tidak faham lagipun jalan pergi ke Tanjong Bungah, Batu Feringghi, satu jalan sahaja yang sempit. Satu jalan sahaja. Lagi ada banyak tempat di mana orang boleh masuk keluar. Tentu keadaan keselamatan tidak terkawal. Harap Ahli Kawasan Batu Uban....

Tuan Speaker:

Okay, cukup setakat itu.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ya... boleh beritahu, kalau tidak beritahu saya, susah hati saya, tidak boleh tidur. *How can? I cannot imagine, cannot understand....*

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Penjelasan.

Dato' Speaker, saya hendak tanya Ahli Kawasan Berapit, beliau ada pergi atau tidak pergi ke *Longest Beach Buffet* pada malam itu, oleh kerana semua maklumat yang diberi oleh Ahli Kawasan Berapit tidak ada butir-butir yang menunjukkan Ahli Kawasan pergi ke sana.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker, bila saya baca *paper* saya pun takutlah kerana... Saya tidak berani pergi.

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Penjelasan. Ada pergi atau tidak pergi?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Sepatutnya Ahli Kawasan Batu Uban, apa-apa rancangan yang dijalankan oleh Kerajaan Negeri patut pelawa kami. Kami langsung tidak dipelawa dan semua yang penting, *thousand people* dipelawa, tetapi langsung satu orang pun tidak....

Ahli Kawasan Batu Uban (Puan Kee Phaik Cheen):

Penjelasan. Dato' Speaker adakah pada masa awal, adakah parti pembangkang dan wakilnya telah mengatakan aturcara-aturcara pelancongan tidak berguna?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Bukan, saya cakap, saya....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat teruskan dengan tajuk baru.

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Bukan. Saya terpaksa menjawab.

Tuan Speaker:

Tak payah ulang lagi. Teruskanlah dengan benda baru...

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Tuan Speaker orang baik sudah selamatkan dia. Saya bagi pihak Ahli Batu Uban cakap terima kasihlah.

Tuan Speaker, dan okaylah saya tidak mahu bercakap perkara ini. Selalu kita suruh pelancong-pelancong datanglah ke Negeri Pulau Pinang melawat sini, melawat sana, betul, saya bersetuju. Apa yang saya berasa kesal sebab di kawasan-kawasan yang terkenal seperti Kek Lok Si, *Botanical Garden*, Kebun Bunga dan lain-lain tempat tidak di sediakan dengan tempat letak kenderaan. Sekarang bas-bas pelancong besar, sangat selesa dan sangat cantik tetapi semua bas ini dan kereta-kereta yang hendak pergi ke Kek Lok Si tidak ada tempat hendak letak bas, sudah menjadikan masalah kesesakan lalu lintas lagi dahsyat. Di Kebun Bunga juga ramai hendak pergi lihat monyet, lihat keadaan yang cantik di sana. Betul, semua suka pergi ke tempat-tempat yang masyhur di Negeri Pulau Pinang tetapi tidak disediakan dengan kemudahan-kemudahan letak kereta yang cukup. Jadi Tuan Speaker, saya ada satu cadangan tentang kesesakan lalulintas dan ada sangkut paut dengan pelancongan juga. Pihak Polis boleh dirikan pondok-pondok di kawasan-kawasan yang selalu terjadinya kesesakan lalulintas. Sepanjang hari pondok di sana. Kalau ada sesuatu kesesakan lalulintas, cepat-cepat Polis dapat mengarahkan, *direct traffic* itu seperti yang terdapat di Bangkok. Di Negeri Pulau Pinang, masa yang sesak lalulintas jarang boleh dilihat pegawai polis itu datang menolong mengarah trafik, jarang nampak. Patutlah di simpang-simpang jalan atau di tempat-tempat yang selalu berlaku kesesakan lalulintas, dirikanlah pondok polis supaya sepanjang masa polis ada di sana. Apa-apa yang berlaku, kemalangan kecilkah, apa-apakah, cepat-cepat mengambil tindakan supaya lalulintas tidak diganggu.

Tuan Speaker, akhir sekali di kawasan saya ada sebuah kilang plastik yang telah lama beroperasi dan berkembang pesat di tengah-tengah Perkampungan Berapit telah banyak mendatangkan banyak masalah pencemaran alam sekitar seperti bau busuk dan bunyi bising. Keadaan sedemikian adalah tidak adil sama sekali kepada penduduk-penduduk yang berdekatan. Adakah Kerajaan bercadang mengarahkan kilang ini dipindahkan ke kawasan perindustrian bagi mengelakkan sebarang kejadian yang tidak diinginkan berlaku. Jika tidak, beri sebab-sebab dan apakah langkah-langkah yang akan diambil bagi mengatasi masalah ini? Ini saya ada tanya dalam soalan saya dan jawapan yang saya dapati: "MPSP sedar mengenai kilang plastik itu yang mengeluarkan bau busuk dan bunyi bising. Dengan itu MPSP telah memberi notis bahawa lesen yang telah dikeluarkan tidak akan diperbaharui untuk tahun hadapan. Nasihat telah diberi untuk berpindah ke kawasan yang lebih sesuai."

Tuan Speaker apa yang saya hendak tanya MPSP, tidak tahukah sebuah kilang plastik tentu berbau busuk dan bunyi bising. Mengapa mula-mula diberi lesen, mula-mula dibenarkan kilang plastik di tengah-tengah Perkampungan Berapit? *How can?* Sebab apa? Sebab towhay masa itu orang kuat MCA, pengaruh politik pula. Sekarang orang kuat itu sudah jadi orang lemah. Jadi baru dapat "nasihat telah diberi untuk berpindah ke kawasan yang lebih sesuai." Inilah sikap Barisan Nasional - pengaruh politik. Tidak ada alasan langsung dibenarkan sebuah kilang plastik. Mula-mula kilang plastik ini tidaklah besar, kemudian dibenarkan dibina lebih besar, lagi Tenaga Nasional membina satu pembekal elektrik di sana untuk kilang ini. Hari itu bila kontena besar masuk ianya sudah ganggu penduduk-penduduk di sekitar. Satu perlawanan keganasan telah berlaku, polis di saman, dipanggil. Kalau kilang ini tidak dipindah dengan serta merta tentu akan jadi kekacauan.

Tuan Speaker, hari itu saya ada memberitahu Dewan ini, sesebuah bangunan sebelum siap, sebelum OC diberi tidak boleh tinggal di dalam, tidak boleh digunakan lagi, tidak boleh. Ini kalau dipandang dari segi undang-undang dan juga keselamatan sudah salah. Tetapi apa yang terjadi di kawasan Jalan Ciku? Sebuah bangunan belum siap, Barisan Nasional di sana buat pusat pilihanraya. Bendera-bendera Barisan Nasional banyak berkibar di sana. Apa ini?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Minta penjelasan.

Adakah Ahli Yang Berhormat Berapit soalkan projek di tepi jalan, Jalan Ciku, yang belum dapat OC dan projek itu dijalankan tanpa di pagarkan? Adakah projek itu yang dimaksudkan?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ha..... betul itu. Tuan Speaker, sebagai sebuah Kerajaan yang bertanggungjawab tunjuklah teladan yang baik kepada rakyat dan bukan untuk pengaruh-pengaruh politik, buat sesuka hati tidak payah ikut undang-undang. Walaupun saya beritahu MPSP, MPSP beritahu, notis sudah keluar. Apa notis sudah keluar? Ini kilang ini notis sudah keluar. Itu main-main, itu wayang sahaja. Tuan Speaker, saya haraplah.....

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Minta jalan lagi. Sedarkah Ahli Yang Berhormat dari Berapit bahawa pihak berkuasa MPSP telah ambil tindakan supaya menurunkan bendera-bendera Barisan Nasional di kawasan Seberang Jaya sehingga Bukit Mertajam, tetapi ada nampaknya bendera-bendera UMNO pihak berkuasa MPSP tidak berani turunkan bendera UMNO? Ada atau tidak sedar kegiatan ini terjadi di Seberang Perai?

Ahli Kawasan Berapit (Encik Wong Hang Yoke):

Ha.... saya sedar, ini perkara ini tidaklah menghairankan sebab kita semua tahu di sini siapa ada pengaruh politik kuat. You mahu bina sebuah kilang di tengah-tengah jalan, binalah, tidak sesiapa yang akan buat kacau, tidak berani sebab pengaruh politik. Sampai sebuah kilang plastik sebegitu besar boleh didirikan di tengah-tengah Perkampungan Berapit. Apa ini? Tuan Speaker, saya harap, pihak Kerajaan peka sedikitlah tentang perkara ini. Kalau tidak *next election* Kerajaan jadi pembangkang dan pembangkang akan jadi Kerajaan baru.

Tuan Speaker, terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat semua yang hadir dijemput ke jamuan makan dan Dewan ditangguh sehingga jam 2.30 petang.

Dewan ditangguh pada jam 1.00 tengahari.

Dewan bersidang semula pada jam 2.42 petang.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat Dewan disambung semula dan kerana permintaan ramai Dewan akan disambungkan sehingga malam. Dijemput Ahli Bagan Jermal.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Terima kasih Dato' Speaker. Dato' Speaker, saya ingin ambil bahagian dalam perbahasan berkenaan dengan pembangunan. Dato' Speaker, Ketua Menteri telah mencadangkan bahawa Dewan yang mulia ini meluluskan perbelanjaan sebanyak RM129,502,480 untuk anggaran pembangunan 1995. Perbelanjaan pembangunan 1995 adalah melalui 3 sumber utama seperti yang dikatakan oleh YAB Ketua Menteri. Sebanyak RM87,068,250 ataupun 67.2% datang daripada punca-punca dalam negeri sendiri dan RM32,534,230 adalah pinjaman daripada Kerajaan Persekutuan dan bakinya 7.6% adalah pemberian geran daripada Kerajaan Persekutuan, *Federal grant to the State Government*, only 9.9 million. Daripada anggaran pembangunan Dato' Speaker, sebanyak RM70,381,970 iaitu merupakan 54.3% dari keseluruhan peruntukan telah dicadangkan untuk Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri. Jikalau kami lihat anggaran pembangunan dari jumlah semua anggaran harga projek yang telah diperuntukkan untuk tahun 1991 sehingga 1995 untuk pejabat Kerajaan, untuk Ketua Menteri untuk Pejabat Setiausaha Kerajaan adalah sebanyak RM252,718,140 dan daripada angka itu telah dipinda menjadi RM191,469,050. Daripada RM252 juta sudah turun sehingga RM191 juta. Kami semak lagi perbelanjaan bagi tahun 1991 sehingga 1993 perbelanjaan sebenar adalah hanya RM36,874,131 sahaja dan untuk anggaran perbelanjaan bagi 1994 adalah RM64,351,170. Perbelanjaan sebenar belum diketahui dan untuk 1995 Ketua Menteri lagi mencadangkan RM70,381,970. Di sini jikalau kami tengok baki untuk menyiapkan adalah RM19,861,779 iaitu 10.37% seperti dianggarkan. Saya tidak faham, mengapa apa yang telah dianggarkan Ketua Menteri tidak ada cadangan, tidak tahu menggunakan habis RM19 juta ini tetapi kalau kami semak dengan teliti, kami boleh tahu. Soalan ini kami akan tanya di sini. Adakah rakyat Pulau Pinang dikehendaki dan terpaksa difahamkan bahawa untuk 1994 dan 1995 Kerajaan Negeri akan dan boleh melaksanakan baki anggaran untuk 1991 sehingga 1995 seperti diperuntukkan sebanyak RM154,949,919 iaitu kata daripada keseluruhannya 1991 to 1995 hari ini kami ada baki

80.74%. Untuk 5 tahun kami ada begitu banyak wang dan 1995, *last year* kami masih ada 80.74% peruntukan yang belum digunakan. Saya terpaksa menarik perhatian Dewan yang mulia ini sehingga 31 Oktober 1994 hanya 8.099 juta atau 23.58% anggaran perbelanjaan pembangunan untuk 1994 digunakan. *Up to end of 31st. October*, daripada peruntukan yang diluluskan oleh Dewan yang mulia ini akhir tahun 1993 Kerajaan Negeri baru menggunakan 23.58%. Apakah ini boleh menggambarkan? Adakah Kerajaan tidak tahu melaksanakan projek, atau dia terlampau sibuk atau, bukan saya hendak tuduh dalam Dewan yang mulia ini, kerana baki anggaran perbelanjaan sebanyak RM150 juta, bolehkah dapat digunakan dalam tempoh 14 bulan yang akan datang? *Can we or cannot we* menggunakan habis RM154 juta dalam tempoh 14 bulan ini iaitu daripada 1 November 1994 sehingga 31 Disember 1995 apabila Kerajaan Negeri untuk 1994, *first ten months* menggunakan hanya RM8.099 million dalam perbelanjaan pembangunan, *development fund*. Saya rasa bimbang, Dato' Speaker, Ketua Menteri dan Kerajaan Negeri akan menggunakan kewangan ini bukan untuk projek-projek pembangunan yang patut dibina, patut dibuat untuk rakyat Pulau Pinang kerana semua orang tahu 1995 adalah *election year*. Kami tahu daripada pilihanraya kecil di Perai betapa kewangan telah digunakan oleh Kerajaan Negeri supaya menang pilihanraya kecil. Saya rasa bimbang bahawa RM154 juta ini telah dan akan digunakan untuk projek-projek istimewa supaya memberi faedah-faedah kepada Barisan Nasional sahaja. Ini duit rakyat. Kami mesti menggunakan kewangan ini untuk rakyat bukan untuk kepentingan sendiri atau kepentingan parti masing-masing.

Dato' Speaker, mari kami semak kenyataan-kenyataan yang sering dibuat oleh Ketua Menteri dan Dato' Speaker selalu marah saya kerana saya ulang-ulang tetapi apabila Ketua Menteri ulang-ulang, Dato' Speaker tidak marah kepada Ketua Menteri. Saya boleh beri contoh dan bukti. Akhir tahun 1991 kami ada dengar Ketua Menteri mengucapkan dengan begitu bangga kami akan mengatasi masalah kesesakan lalulintas dengan pembinaan *Butterworth Outer Ring Road, Penang Outer Ring Road, 1991 year end. Mid 1992 juga Butterworth Outer Ring Road, Penang Outer Ring Road! End 1992 juga dan hari ini juga kami dengar. Saya ada tanya satu soalan, bilakah idea untuk Butterworth Outer Ring Road mula diadakan. 1981. 1981, Dato' Speaker. Kerajaan di bawah pemimpin bekas Ketua Menteri iaitu Tun Dr. Lim Chong Eu, pada masa itu mereka telah ada satu vision supaya mengatasi masalah kesesakan lalulintas tetapi hari ini kami semak balik kenyataan-kenyataan yang dibuat oleh Ketua Menteri yang baru, yang muda ini, selalunya hendak membanding pencapaian Kerajaan*

baru yang dipimpin oleh beliau dengan Kerajaan yang lepas dan juga lain-lain Kerajaan Negeri. Ucapan belanjawan yang dibentangkan dalam Dewan yang mulia ini, YAB Ketua Menteri dalam Dewan yang mulia ini telah menarik perhatian Dewan bahawa ekonomi Negeri Pulau Pinang telah mencapai kadar pertumbuhan 12.4% pada purata di antara 1990 dan 1994 berbanding dengan tempoh 1985 sehingga 1989 hanya 7.5%. Kami juga diberitahu bahawa pembangunan negeri adalah begitu pesat sejak 1991. Gambaran seolah-olah bahawa Kerajaan yang di bawah Bapa Pembangunan, *Father of Development* Pulau Pinang iaitu Tun Lim Chong Eu adalah begitu tidak guna, tidak cukup cekap dan Ketua Menteri yang baru ini sangat pandai, cerdik, cekap dan beliau adalah lebih rajin, lebih pandai daripada Tun Lim Chong Eu. Ada atau tidak ada?

Dato' Speaker, semua orang tahu, bukan orang tidak tahu. Sedarkah semua pegawai Kerajaan Negeri yang ada tahu projek-projek yang dibuat hari ini di Pulau Pinang bukan datang daripada idea-idea Kerajaan baru ini, tetapi Kerajaan yang lepas. Apabila Tun Lim Chong Eu dan rakan-rakannya mereka sudah ada *planning* macam mana membangun Pulau Pinang. Pada masa itu Ketua Menteri yang baru, yang muda ini, hanya dalam pejabat jadi *Political Secretary* atau kami tengok dalam surat khabar ada satu kali bawa tehpun bagi pemimpin-pemimpin dari China seperti *office boy*, sahaja Dato' Speaker tetapi dia rasa begitu bangga kata - o! saya buat ini, saya buat itu. Kami tahu rancangan-rancangan yang dibuat oleh Kerajaan yang baru ini adalah seperti *world's longest buffet* atau *world's longest beach rip-off*.

Bila saya sentuh pada *Butterworth Outer Ring Road*, Dato' Speaker, daripada 1991 kami dengar dan hari ini apabila disoal dalam Dewan ini, kami telah difahamkan rekabentuk ini dijangka siap pada akhir Disember ini saja. Akan sahaja dan satu alasan yang diberi adalah menunggu peruntukan daripada Kerajaan Pusat supaya dapat buat *survey*. Adakah ini satu bukti bahawa perhubungan baik yang selalu diamalkan, yang selalu dikatakan oleh Kerajaan Negeri begitu baik sehingga 1991 hingga sekarang Kerajaan Pusat baru bagi peruntukan. *You go a begging, not given!* Dato' Speaker, projek *Butterworth Outer Ring Road* dan *Penang Outer Ring Road* telah diperakukan oleh JICA jangka pada tahun 1981 dan anggaran kos pembinaan kedua ini adalah RM815 juta, *eight hundred and fifteen point one million*. Jikalau kami tunggu lagi apabila kos sering bertambah-bertambah bila kami bina kedua projek ini, *eight hundred and fifteen million will not be enough*. Kami juga ada lihat apabila membentangkan *budget* Kerajaan selalu

kata seperti 1993 bahawa hasil bagi tahun 1993 berjumlah RM171.59 juta iaitu kata tambahan 48.7% dari anggaran yang telah diumumkan hanya RM115.39 juta. Mengapa jauh perbezaannya? *You estimate, why do you estimate 48.7% off the original? Your estimation* lari jauh sangat. Jikalau kami begitu pandai, begitu cekap *estimation* kami tidak jauh daripada 10% - 15%, tetapi hari ini kami nampak 48.7%. Adakah ini sudah jadi satu alasan di mana pada tahun 1993 EXCO-EXCO Kerajaan telah cadang supaya menaikkan kadar *quit rent*, cukai tanah, walaupun di Dewan yang mulia ini kami dapat satu kefahaman daripada Yang Berhormat Kawasan Seberang Jaya bahawa walaupun kadar cukai tanah telah dinaikkan pada 1 Januari 1994 kadar akan kekal, beku untuk 2 tahun? Soalan pokok adalah Kerajaan Negeri telah menggunakan anggaran-anggaran *estimate* kata satu *deficit budget* namun demikian telah mencari jalan-jalan untuk naik cukai.

Ketua Menteri kata kejadian ini memang ada keterangan dan menjelaskan bahawa beliau begitu cekap, begitu berjimat, *save cost* dan baru ada satu defisit yang tukar menjadi *surplus* 48.7%. Dari segi saya, saya ada nampak bahawa beliau tidak ada satu visi, *no vision* dan juga menggunakan anggaran perbelanjaan defisit dan demikian menggunakan banyak cara supaya menaikkan cukai tanah, tolak harga tanah, tolak kenaikan harga supaya mengisi tabung kewangan Kerajaan! Mengapa saya tuduh begini? Kami ada nampak harga tanah PDC yang telah jadi satu *benchmark* dan yang sering naik sehingga Kerajaan menggunakan alasan kos tanah yang begitu tinggi dan tidak dapat membina rumah-rumah kos rendah di Pulau Pinang. Tetapi di sana kami tahu bila Kerajaan kutip *stamp duty* untuk *transfer* semua, Dato' Speaker, itu juga adalah satu punca untuk mengutip kewangan supaya mengisi tabung Kerajaan. Kami juga nampak bahawa Kerajaan melalui PDC dan agensi-agensi mereka menjual rumah-rumah kos rendah tidak kurang daripada RM35,000 sebuah rumah tetapi untuk swasta terpaksa mereka menjual dengan harga RM25,000. Kami tahu inilah telah bangkit masalah-masalah sub-kontrak untuk ubahsuai RM10,000. Walaupun dia tidak tahu apa hendak dibuat, dia terus RM10,000 supaya kadarnya serupa dengan Kerajaan Negeri. *It is because PDC* dan agensi-agensi mereka tetapkan harga jualan kos rumah rendah kepada rakyat RM35,000 dan arahkan pemaju-pemaju swasta supaya jual rumah kos rendah RM25,000 dan ini telah bangkit masalah-masalah masyarakat bahawa pembeli terpaksa tandatangani satu *sub-agreement* supaya adakan pengubahsuaian pada rumah tersebut bernilai RM10,000 dan comel sekali kami tidak faham mengapa kesemua orang ubahsuai terus serupa, RM10,000, itu kami tidak faham.

Dato' Speaker, pembangunan di Pulau Pinang memang pesat dan kami ada lihat sejak 1991 ada banyak syarikat-syarikat swasta telah membina kilang-kilang kecil dan sederhana SMI dan hari ini kami nampak ada begitu banyak SMI, kilang-kilang kecil ini telah dibina di seluruh Seberang Perai dan juga di Pulau Pinang dan harga jualan mereka adalah begitu tinggi RM300,000 sehingga RM400,000 sehingga RM500,000. Tetapi kami tahu dan Kerajaan beri alasan dalam Dewan yang mulia ini pada tahun 1991, 1992 pada tindakan-tindakan yang diambil terhadap kilang-kilang yang telah ditarafkan kilang haram. Bila kami hendak menggunakan mereka, bila mereka ambil nasihat Kerajaan, mereka tidak haram tetapi hari ini mereka haram. Kami ingat balik pada tahun 1969, kami ingat balik tahun 70an di mana pada 1969 Tun Lim Chong Eu minta rakyat Pulau Pinang supaya ada *backyard* dan *cottage industries*. Kami juga ada dengar bekas Timbalan Perdana Menteri Ghafar Baba minta orang bina kilang-kilang di luar bandar supaya orang-orang dari luar bandar tidak payah ada *rural urban migration*. Mereka ambil nasihat daripada bekas Ketua Menteri, mereka ambil nasihat dari Timbalan Perdana Menteri dan kerana mereka kedua tidak berpengaruh hari ini Kerajaan sering ambil tindakan terhadap mereka dan tarafkan mereka adalah satu punca *pollution, sound pollution, dust pollution*. Dato' Speaker, ini tidak patut. Kami mesti ada satu kajian *social research*. *What do these people want?* Kami mesti ada kajian. *We must do an intensive research before we take action against them*. Saya tahu sebentar Ahli Yang Berhormat dari Ara Rendang ada kata apa Ahli Berapit kata betul, apa saya kata tidak betul. Nanti, saya akan sampai, saya akan sampai di sana. Mengapa kami membenarkan pemaju-pemaju swasta membinakan kilang-kilang yang luas 22 kaki sampai 30 kaki, panjang 70 kaki dan kami minta mereka pindah masuk? Adakah bangunan itu sesuai? *We don't have any planning*. Hari ini mereka masuk, esok tidak cukup dia buat tambahan. Nah! MPSP atau MPPP pergi tarik turun. *Where does it end? Where does it end?*

Saya cadangkan di Dewan yang mulia ini jikalau kami suci dan hendak jaga anak tempatan jangan anak orang dibagi susu, anak sendiri dibagi racun. Jangan, itu tidak patut, tidak patut. Anak sendiri mesti dibagi susu. Yang baki baru bagi kepada anak orang lain *because charity begins at home*. Betulkah? *We must have intensive research*. Kerajaan Negeri dan Kerajaan Pusat selalu begitu bangga bahawa kami ada *international standing in so far as world bank loan is concerned*. Selepas kajian yang teliti kami boleh membinakan kilang-kilang ini dan minta mereka *shift into the new building according to their requirement with the idea*

of expansion in the next five to ten years. We have got to give that allowance kerana pembangunan yang pesat. Kami mahu anak tempatan SMI, *to grow*. Kalau hari ini kami tolak mereka masuk kilang dan tidak buat kajian sama ada kilang itu sesuai atau tidak sesuai, hari ini masuk, esok sudah tidak cukup, apa akan terjadi kepada mereka? Saya cadangkan di Dewan yang mulia ini bahawa Kerajaan membinakan kilang-kilang ini. Selepas itu minta mereka pindah masuk. *First two years holiday period*, bermakna mereka tidak terpaksa bayar apa-apa kepada Kerajaan hanya *sign a debenture*. Mereka pindah masuk. Mengapa kami buat macam ini? Kami tidak mahu mereka ada alasan tidak ada tempat, tidak ada kewangan. Mereka pindah masuk, bila mereka pindah ubahsuai pada kilang itu pun mereka terpaksa belanja banyak wang seperti *rewiring*, buat *office*, alatan-alatan, semua. *We move them in, first two years, holiday*, tidak ada apa-apa bayaran. Tahun ketiga mereka bayar bunga sahaja, tahun keempat *we ask them to pay interest plus principal*. Itulah baru kata anak tempatan, anak sendiri diberi susu. Kalau tidak kami minta mereka pindah dari sana, mereka pindah, habis itu hidup atau tidak hidup *you* tidak kisah. Itulah bagi anak tempatan, anak sendiri makan racun. Saya tahu pihak Barisan Nasional tidak akan menerima cadangan saya. Dia cakap gila itu orang, mana boleh, mana ada kewangan! Apakah terjadi pada *international standing* negara kami dan negeri kami. *We have moved to the seventeenth spot in so far as development is concerned* said YAB Ketua Menteri. Rombongan daripada MPSP, Ahli-ahli Majlis yang pergi ke Kaoshiung adakah mereka membuat laporan kepada pihak berkuasa bahawa di Kaoshiung ada begini?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan cepat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, tepat, Dato' Speaker, saya kata ada atau tidak Ahli-ahli Majlis pergi Kaoshiung bawa balik laporan bahawa di Kaoshiung telah wujud perkara ini kerana walaupun Taiwan telah jadi *the third dragon* mereka juga jaga anak sendiri dan bagi susu. Mereka ada gunakan ini kerana saya ada kawan dari Taiwan yang beritahu macam mana mereka membangunkan SMI. Walaupun saya tidak pergi Taiwan dan Ahli-ahli Majlis pergi Taiwan juga EXCO-EXCO pergi Taiwan, mengapa mereka tidak pergi belajar ini dan balik supaya anak tempatan mendapat faedah daripada lawatan sambil belajar. Mengapa tidak ada? EXCO pergi bukan mereka lalu, EXCO pergi bukan lawatan sambil belajar, tidak ada, lawatan sambil ber*holiday*. Mana-mana tempat jugalah, *you* tahu, tst.

Kerajaan untuk membangunkan SMI, saya tahu hari ini Kerajaan kata kami adalah buat *promotion* dan *research development* untuk SMI. *Research and promotion development* untuk SMI tidak boleh *restrict to one circle, plastic industry* sahaja, Dato' Speaker, *plastic industry* sahaja kerana kami nampak Kerajaan selalu begitu bangga bahawa kami ada *research, new technology, electronic* dan plastik sahaja, sudah bagi satu gambaran bahawa *we have an imbalanced development of our SMI*. Kemungkinan Kerajaan rasa bahawa *plastic technology, plastic industries* dan *electronic industries* adalah lebih beruntung dan yang lain tidak kisah. Ini serupa macam Anwar Ibrahim kata satu keluarga dan satu keluarga dia pilih hanya satu dua sahaja, yang anak-anak lain mati tidak apa. *We have to grow up as a big family* kerana dalam Wawasan 2020 telah ada dikatakan satu bangsa satu negara. Saya percaya bahawa YAB Perdana Menteri bermaksud satu bangsa iaitu kata *one Malaysian race* dan satu negara *one Malaysian country, not half*.

Masalah pembangunan hari ini kami nampak semuanya *centralised* dalam *urban areas* sahaja. Di luar bandar, *rural areas* tidak ada apa-apa rancangan. Mengapa tidak ada rancangan untuk *rural area*. Mengapa tidak bangun seperti Seberang Perai, macam kawasan Dato' Speaker pun saya nampak tidak ada apa-apa pembangunan.

Tuan Speaker:

Ada.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ada tetapi tidak banyak, sedikit.

Tuan Speaker:

Pembangunan pertanian sudah bagus.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Oh, pertanian bagus. Tetapi kami nampak hari ini dari pertanian kami terpaksa *import* pendatang-pendatang kerja di sektor pertanian. Dan hari ini kami nampak kilang-kilang semua ada dalam *urbanised area* sahaja terjadi satu *culture rural urban migration* yang juga bawa masalah-masalah sosial, *bohsia*, anak ikan. Tentang *bohsia* dan anak ikan, Dato' Speaker, saya tidak cadang untuk bercakap mengenai masalah itu kerana kalau saya

cakap tentang *bohsia*, dia cakap buang masa. Tetapi masalah yang besar sekali adalah sekolah-sekolah. Di luar bandar satu darjah yang besar, *one big classroom*, kadang-kadang tidak sampai 30 - 40 orang. Ada sekolah yang seperti Yang Berhormat dari Penaga kata terpaksa berapong-apong - ada. Itulah masalahnya - *rural urban migration*. Sekarang kami lihat tahun ini bila sekolah buka di kebanyakan sekolah-sekolah, baikpun Sekolah Cina, Sekolah Kebangsaan, Sekolah Tamil tidak mencukupi kerusi dan meja. Apa yang dicadangkan oleh Kementerian Pendidikan yang sesuai sekali untuk *syllabus-syllabus* yang diarahkan oleh Kementerian adalah 35 murid satu *classroom*. Hari ini kami nampak berapa? 45 pun ada, 48 pun ada, jadi macam mana seorang Cikgu hendak mengajar. Macam mana kami hendak mengajar apabila kelas begitu besar? Apabila mereka tidak boleh mengajar, Dato' Speaker, macam manakah kami hendak membangunkan masyarakat dan membangunkan negara kami. Dia tidak ada masa yang mencukupi, *cannot concentrate* pada kesemua murid-murid di sana.

Juga Dato' Speaker, apabila *trend rural urban migration*, pekan-pekan, bandar-bandar sudah menjadi begitu pesat, apabila sudah menjadi begitu pesat memang ada orang-orang yang mampu, memang ada orang-orang yang berpengaruh, orang yang kaya mereka *fed up* dengan *city life*, mereka mahu satu rumah di *rural area*, bila kami kata *rural area* bukannya di kampung, mereka akan mencari tanah-tanah di bukit yang sesuai dan indah, buka jadikan *resort*, buat ladang golf, buat banglo-banglo. Apabila ini sudah jadi, kemungkinan hutan-hutan dan bukit-bukit kami yang akan memberi sumber-sumber mustahak sebagai alatan untuk mengawal masalah *erosion* dan banjir dan di dalam hutan-hutan kemungkinan kami ada banyak benih, akar-akar, pokok-pokok atau buah-buahan yang akan memberi sumber-sumber ubat *in years to come*, pada hari ini sebagai ubat untuk rawatan, *we may lose all these traditional herbs*. Apabila ini semua dihancurkan, harta sumber Tuhan ini akan hilang dan hapus sekaligus. *We lose them forever* kerana kami tidak boleh tunggu Ahli Yang Berhormat dari Kebun Bunga apabila masuk hutan mengutip spesies-spesies ini, pergi ke *Botanical Garden plant this herbal garden*. Saya cadangkan sebelum kami hilang sumber-sumber utama ini yang akan dihapuskan sekaligus *do this collection as fast as possible* kerana ada peruntukan untuk jawatankuasa Yang Berhormat.

Apa yang rugi kepada rakyat tidak akan masuk akaun untung dan rugi syarikat-syarikat pemaju. *What has been lost by the people*, rakyat, ini memang tidak akan masuk dalam akaun pemaju-pemaju. *It is never stated in their profit and lost account* bahawa

syarikat saya ada untung begitu banyak kewangan dan rakyat telah kehilangan sumber-sumber utama ini tetapi, Dato' Speaker, pembangunan yang tidak di *control*, tidak dikawal dengan rapi, satu hari Dato' Speaker akan menjadi begini. *Development* kilang, *golf course*, pokok-pokok semuanya ditebang, sungai *polluted*. Apakah terjadi? Orang kampung jatuh mati, Dato' Speaker, ditolak sampai habis. Adakah ini pembangunan yang kami mahu. Dato' Speaker, *do we want this type of development?* *Development* untuk rakyat atau *development* untuk orang yang berpengaruh saja.

Dato' Speaker, macam ini, *this is the realistic development* yang kami sedia ada di negeri kami. Mahukah ini terjadi? Saya tidak mahu. Apabila parti DAP memerintah Pulau Pinang *we will put a stop to all this nonsense*.

Dato' Speaker, bila saya sentuh bahawa bila kami ada kemajuan, kami mesti ada *proper planning*. Bila kami kata *proper planning*, saya ambil contoh, bukan saya hendak mementingkan kawasan saya saja tetapi sebagai satu contoh, Dato' Speaker. Di Jalan Raja Uda, pembangunan memang begitu pesat sejak 60 tahun sehingga sekarang. Ada kemajuan, ada pembinaan rumah tetapi tidak ada pembinaan parit di tepi jalan. Apabila hujan, jalanraya telah menjadi sungai. Masalah ini bukannya kali pertama dibangkitkan Di Dewan ini tetapi telah beberapa kali sejak 1986, rakan saya dari Mak Mandin hari ini telah membangkitkan masalah ini. Saya hendak mengucapkan ribuan terima kasih kepada pihak JKR kerana JKR ada cuba dengan seboleh-bolehnya untuk mengatasi masalah ini tetapi mengapa kami tidak mahu *prevention that is better than cure*. Hari ini apabila JKR yang mendapat peruntukan yang kedua banyak sekali - *second largest allocation*, mereka terpaksa menggunakan kewangan ini - cuba boleh atau tidak boleh. Mengapa apabila pihak berkuasa meluluskan pelan-pelan, ia tidak membuat kajian semacam ini.

Hari ini kami timbulkan satu masalah yang baru iaitu masalah rumah kedai kerana sepanjang Jalan Raja Uda tidak ada rumah kedai. Di taman-taman yang dibina sejak 1960'an, 1970'an, 1980'an tidak ada rumah kedai dan apa mereka buat supaya menolong dan juga membuat perniagaan, mereka telah menggunakan rumah-rumah kediaman untuk membuat perniagaan seperti restoran, kedai runcit, *tailor* dan lain-lain lagi. Pihak MPSP tahu, pihak berkuasa tempatan, tahu bahawa mereka tidak diberi lesen tetapi pihak berkuasa Kerajaan Tempatan, mereka terus kutip *assessment based on perniagaan*.

Hari ini apabila masalah ini sudah menjadi begitu besar, pihak berkuasa Kerajaan Tempatan telah mencadangkan bahawa kesemua rumah-rumah di hadapan Jalan Raja Uda, ini boleh diubahsuaikan menjadi rumah kedai. Saya ucapkan ribuan terima kasih tetapi adakah ini dibuat dengan hati yang suci? Mereka telah menolong Kerajaan sepanjang 20 atau 30 tahun ini. *They have been serving the people economically* dengan ada kedai-kedai supaya penduduk-penduduk di Jalan Raja Uda tidak payah pergi sampai ke Bagan untuk beli barangan daripada kedai-kedai runcit. Mengapa mereka ada perniagaan di sana? Sosial daripada segi sosial mereka ada di sana. Apakah terjadi hari ini? Bila mereka dinasihatkan oleh pihak berkuasa tempatan supaya mengubahsuaikan daripada rumah kediaman kepada rumah perniagaan, mereka terpaksa membayar *contribution fees* oleh kejuruteraan - *Engineering Department* supaya menyambung sistem pembetulan najis. Mereka terpaksa membayar untuk *land alienation* daripada kediaman kepada kegunaan tanah untuk perniagaan.

Dato' Speaker, ini semua *utter nonsense*. Ini semua tidak suci kerana mereka yang menolong Kerajaan hari ini terpaksa membayar kewangan. Kerajaan hanya tengok masalah daripada segi kewangan. Kalau pihak DAP menjadi Kerajaan, pihak kami tidak akan berbuat begitu. Pihak DAP bila menjadi Kerajaan, kami akan adakan satu *cut off point*, Datok' Speaker, satu garisan putus di sini. Yang sedia ada - ada. Yang baru tidak boleh ada kerana ini bukan kesalahan mereka tetapi kesalahan *town planning*. Mengapa apabila satu projek perumahan dibina tidak ada cadangan berapa rumah yang ada, kemungkinan ada berapa penduduk, apabila ada berapa penduduk, mesti ada kedai. Ini semua dalam *town planning*. Mengapa tidak ada? Mengapa rakyat terpaksa bayar kewangan atas kecuaihan pihak Kerajaan.

Dato' Speaker, pilihanraya akan sampai, dan saya telah menasihatkan kepada mereka - kalau boleh tunggu kerana bila pihak parti DAP memerintah Pulau Pinang, kami akan buat satu *cut off point* dan tidak akan kutip kewangan daripada mereka kerana kewangan, *money* bukan semuanya.....(gangguan).

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, ini bukannya kempen pilihanraya. Cakap mengenai pembangunan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, Dato' Speaker. Saya kata *social development*.

Tuan Speaker:

Okay, tetapi bukan kempen pilihanraya....

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

.....ataupun saya nanti berhentikan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Saya rasa takut Dato' Speaker.

Dato' Speaker, masalah-masalah seperti sampah, banjir, semua ini sehinggalah hari ini belum dapat diatasi dan saya pun bosan hendak bercakap tentang masalah Chai Leng Park di mana Ketua Menteri berjanji dan sehingga hari ini belum ditunaikan. Dato' Speaker, saya bosan pada dia, saya tahu saya cakup sepuluh kali, ulang seratus kali pun dia tidak ada idea untuk mengatasi masalah di Chai Leng Park.

Dato' Speaker, masalah pasar awam, saya di dalam Dewan yang mulia ini, bukan saya ulang. Tahun 1991 saya telah bawa masuk Dewan yang mulia ini masalah pasar awam di Jalan Raja Uda. Hari ini mana ada? Belum ada. Bukankah di satu kawasan yang melebihi 4,000 orang, kami mesti ada satu pasar awam untuk mereka dan hari ini kami tengok di kawasan Apollo di mana kami ada lebih daripada 300 penjaja pasar pagi dan pada hari cuti dekat dengan Hari Raya lebih daripada 400 lebih penjaja di kawasan sana. Mengapakah kami tidak membuat apa-apa di kawasan sana? Bukan kami boleh membina satu pasar saja kami atasi masalah ini semua. Tidak ada. Kami mesti membuat kajian, *survey* mengapa di Jalan Raja Uda, kawasan Apollo pasar pagi itu ada begitu banyak orang di sana walaupun semua orang tahu tiap-tiap pagi, tiap-tiap hari pihak berkuasa tidak putus asa untuk keluar ke kawasan sana, keluarkan saman kepada orang-orang yang meletakkan kereta kerana tidak mengikut undang-undang dan syarat-syarat. Walaupun tiap-tiap hari pihak berkuasa keluarkan saman, orang masih juga hendak pergi ke sana. Itu mesti ada sebab-sebab dan tanpa kajian kami tidak dapat satu jawapan. Kami boleh membuat kajian dan menggunakan kajian itu sebagai satu *research*, satu kes dan apabila ada satu kes, kami dapat tahu kelak

hari di lain-lain tempat tidak akan jadi masalah ini lagi. Saya kata jikalau Kerajaan baru ini dipimpin oleh Ketua Menteri yang muda tidak mahu buat maka bila kami menjadi Kerajaan, kami akan buat.

Semua orang tahu bila kami ada pembangunan, bukan hanya membina saja. Apabila masyarakat, kami jadi maju, bukan membina rumah-rumah sudah menjadi maju. Tidak! Kami mesti ada sumber tenaga manusia. Kami tahu di Pulau Pinang, ada yang tidak tahulah, sejak kemerdekaan negara kami, Pulau Pinang, telah menjadi satu *centre of education*, satu Pusat Pendidikan untuk *Northern Peninsula* juga termasuk Negeri Thai. Kami tahu banyak rakyat dari Thai hantar anak-anak mereka ke Pulau Pinang dan belajar di Chung Ling, Han Chiang, St. Xaviers, Free School dan lain-lain lagi walaupun pada masa itu untuk *secondary school* saja - *lower six* dan *upper six*.

Dato' Speaker, since '57 *Independence* Pulau Pinang sudah menjadi *centre of education*. Mengapa kami tidak *develop*? Sehingga hari ini saja kami baru mahu katakan hendak binakan *International University*, hendak bina ini, hendak bina itu. Mengapa ada satu tempoh sudah putus - *a broken link between* 1957 dan hari ini? Mengapa? Kemungkinan negara-negara macam Thai dan Indonesia di mana mereka hantar anak-anak mereka datang belajar di Pulau Pinang, mereka di sana sudah ada kemudahan atau dasar-dasar Kerajaan yang tidak sokong kepada pendidikan di Pulau Pinang. Dato' Speaker, dia hendak cari *standing order*. Tidak, saya kata hendak cari *Standing Order* sajalah. Tidak apa.

Ahli Kawasan Penaga (Encik Azhar bin Ibrahim):

Kalau saya hendak bercakap, saya bangun, mesti *you* bagi.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, jangan buang masa.

Dato' Speaker, 14 Disember ini akan satu satu mesyuarat yang penting iaitu kata *IMTGT Conference* di Pulau Pinang. Memang cukup bagus untuk mempertingkatkan nama baik negeri kami. Bagus. Tetapi di samping ini apabila kami ada satu mesyuarat, *conference* yang begitu penting di sini masalah Dermaga Dalam belum dapat diselesaikan. PPSB iaitu PPC hari ini yang telah di *corporatised* di Dewan yang mulia ini kami sudah dapat jawapan bertulis daripada Ketua Menteri kata Kerajaan Negeri telah menyuruh wakil-wakil Kerajaan kepada Lembaga

PPSP ini supaya mengambil tindakan *Why do you send a round peg for a square hole, Dato' Speaker, round peg for a square hole* - macam mana? *You don't fit into that.* Kami mesti pergi ke Dermaga berhubung dengan *importer-importer* dan *exporter-exporter* apakah masalah mereka. *You* hanya *send* wakil saja pergi *board meeting*. Boleh dapat tahu apa? Adakah mereka dalam *board meeting* mengaku ini salah, ini salah dan ini salah. Memang tidak ada. Kalau saya menjadi *General Manager*, saya mesti kata - ini bagus, ini bagus, semua bagus - tidak ada masalah. *Why? I have got to protect my position.* *You* terpaksa pergi masuk ke Dermaga, lihat *what is happening* tengok apa yang sebenarnya terjadi di sana, dengar apa yang terjadi di sana.

Dato' Speaker, itu mustahak kerana PPSB Dermaga Butterworth akan menjadi *the gateway* untuk eksport dan import IMTGT (*Indonesia, Malaysia, Thailand Growth Triangle*). Barangan dari Medan mereka hantar melalui kapal-kapal kecil ke Dermaga Pulau Pinang, *stuffed into container* untuk eksport. Barangan dari South Thailand, pembangunan yang begitu pesat, mereka hantar kontena-kontena mereka melalui keretapi masuk ke Dermaga untuk eksport. Saya masih ingat bahawa PPC menghantar rombongan bersama Kerajaan Negeri ke Songkla supaya mengadakan perbincangan, mesyuarat-mesyuarat dengan kilang-kilang, majikan-majikan di South Thailand supaya minta mereka menggunakan Dermaga Butterworth sebagai *gateway*, tetapi hari ini masalahnya, Dato' Speaker, pengimport-pengimport bila kontena turun, kami terpaksa tunggu tidak kurang daripada 10 hari hingga 14 hari sebelum kami boleh dapat kontena. *Charge* untuk kontena empat hari pertama diperincikan tetapi selepas empat hari iaitu hari kelima untuk storan 20 kaki ialah RM10 sehari, 40 kaki ialah RM20 sehari untuk *refer* RM120 untuk 20 kaki RM240 untuk 40 kaki. Urusan-urusan berkenaan dengan Kastam boleh dihabis dan diselesaikan dalam masa 30 minit. 30 minit boleh habiskan semua urusan yang dikenakan seperti pendaftaran, *manifest*, *AP*, *invoicing*, pegawai dan bayaran cukai. Dalam setengah jam boleh habis semua tetapi untuk ambil keluar kontena. Dato' Speaker, bukan untuk kepentingan saya tetapi saya masih ada tiga kontena sebelum Dewan bersidang November sampai hari ini belum dapat lagi. Kilang saya *half operation, got to tutup*. Hal ini bukannya kepentingan saya tetapi inilah masalahnya. Apa yang saya tidak boleh terima atau rakyat dan majikan-majikan tidak boleh terima walaupun mereka sudah habis semua urusan dan terpaksa hantar surat penghantaran iaitu D.O. kepada PPC dan kerana kecuaiannya PPC mereka tidak dapat hantar kontena seperti yang diminta. Semua pengimport terpaksa bayar storan. *Not the fault of the importer, not the fault of the rumah-rumah perniagaan, fault of PPC.*

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, ini bukan pembangunan Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, pembangunan kalau jikalau kami tidak menyelesaikan ini saya takut kilang saya pun saya kena ubah pergi ke South Thailand atau ke lain tempat. Saya tidak boleh harap kepada PPC.

Dato' Speaker, saya telah nasihat kepada banyak pengimport-pengimport sehingga masalah PPC boleh diselesaikan, semua kontena turun di Port Klang, *rail down to KNICD* dan *you* dapat kontena itu dalam satu hari. Dato' Speaker, sepatutnya saya tidak boleh berbuat begitu tetapi apakah hendak dibuat, Dato' Speaker?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, keriau macam mana pun bukannya pembangunan Negeri Pulau Pinang.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, saya tahu Dato' Speaker - berapa banyak saya cakap di Dewan ini, berapa kuat saya keriau pun, orang kata mereka "masuk telinga sini, keluar asap di sini".

Tuan Speaker:

Yang Berhormat pun sama. Saya cakap tidak dengar itu.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ada, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Keluar ikut hidungkah?

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, tidak marah Dato' Speaker.

Ya, kerana Dato' Speaker - mengapa saya hendak kata Dermaga ada sangkut-paut dengan pembangunan ialah kerana Kerajaan Negeri begitu bangga dengan NBCT (*North Butterworth Container Terminal*) yang akan membawa pembangunan yang lebih untuk Pulau Pinang. Adakah Dato' Speaker di sini iaitu di Muka 13, Para 20. Apabila Pengkalan Kontena Butterworth-Utara, NBCT, yang berharga RM287 juta ditauliahkan Wah..... banyak - saya tidak mahu baca Dato' Speaker - *no use*.

Dato' Speaker, NBCT sudah siap, bukannya belum siap tetapi tidak boleh digunakan. Mengapa tidak boleh digunakan? Kerana tidak ada *Gentry*. Mengapa tidak ada *Gentry*? Semua orang tahu. Dari pesanan Jerman Barat tukar kepada GEC, semua itu sudah jadi satu skandal. Saya tidak mahu tuduh di sini kerana ini pembangunan tetapi, lebih tepat Dato' Speaker, apabila NBCT akan digunakan oleh kapal-kapal kontena, kontena boleh selesai, saya percaya, masalah *detention of container* boleh selesai tetapi manakah jalan-jalan yang akan digunakan oleh trailer-trailer dan kontena-kontena ini. Kami lihat Jalan Jetty Lama, Jalan Telaga. Walaupun NBCT belum digunakan, kesesakan lalu lintas begitu dahsyat. *You* tidak ada jalan supaya ada *traffic distribution*. Adakah cadangan *traffic distribution* untuk NBCT kerana di sini kami biasa dengar daripada Ahli Yang Berhormat Telok Bahang bahawa PPC akan buat satu kajian macam mana kontena akan di *transfer* daripada dermaga lama dan NBCT untuk ke kawasan perindustrian. Kata ada kajian tetapi di manakah kajian itu?

Dato' Speaker, untuk mengatasi masalah ini masa jangka pendek saya pohon kepada Dewan yang mulia ini supaya mengarahkan PPSB kembalikan kesemua kewangan yang telah dikutip daripada pengimport-pengimport dan pengeksport-pengeksport untuk storan, di bayar balik kepada mereka. Tidak patut kutip kewangan storan ini daripada pengimport-pengimport dan pengeksport-pengeksport kerana ini bukan masalah mereka. Ini adalah masalah pentadbiran PPSB. Kami mesti kembalikan kewangan kepada mereka.

Dato' Speaker, kami tahu di dalam Dewan yang mulia ini bukan Kerajaan Negeri tetapi Ketua Menteri telah cuba menghabiskan mesyuarat Dewan Undangan ini dengan secepat mungkin kerana beliau hendak pergi ke mesyuarat IMTGT. Saya telah ada berkata di Dewan yang mulia ini bahawa *budget* untuk 1995 telah siap pada 18 Oktober. Mengapa kami tidak mahu adakan mesyuarat awal sedikit. Mengapa kami terpaksa *push*? Seperti Dato' Speaker telah mengatakan bahawa kalau tidak habis pun, kami akan bersidang malam ini juga.

Dato' Speaker, adakah Dato' Speaker ingat pada malam Jumaat, adakah atau tidak, apabila kami terpaksa bersidang sehingga 10.30 malam? Malam Jumaat, Dato' Speaker, rakan-rakan saya daripada Barisan Nasional di sana mereka tidak diberikan peluang atau tidak ada peluang apabila masuk waktu sembahyang maghrib terpaksa bermesyuarat, masuk waktu sembahyang isyak pun bermesyuarat.

Tuan Speaker:

Ada waktu sembahyang.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ada tetapi Dato' Speaker terpaksa duduk di sini kerana Dewan bersidang dan sambung pukul 8.00 malam.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, itu tidak betul, tidak boleh.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Okay. Tidak betul, tidak apa, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Waktu sembahyang ada saya bagi dan saya pun sembahyang. Semua orang sembahyang.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tidak apa, Dato' Speaker. Ya, saya salah, saya salah.

Tuan Speaker:

Memang salah.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Memang salah tetapi, Dato' Speaker sebagai seorang yang berpengalaman, adakah Dato' Speaker telah melupakan malam yang suci iaitu malam Jumaat - permintaan kaum ibu.... (ketawa).

Tuan Speaker:

Yang itu acara pukul 12.00.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, kalau kami terpaksa duduk di sini bermesyuarat, sudah letih balik ke rumah macam mana hendak jalankan tugas dan esoknya lagi hendak bermesyuarat?

Tuan Speaker:

Tadi saya sudah beritahu, 55 - atas, 40 - bawah, 30 - lagi bawah, jadi bila pun boleh. Apalah tidak erti ini.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, ini tidak patutlah kerana apabila kami bermesyuarat, kami mesti ada *the proper mind of mind*.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Boleh, boleh, nanti Dato' Speaker. Saya hendak betulkan dahulu. Bila saya kata permintaan kaum ibu dan *you* minta penjelasan saja, bukan lain, saja? Kami katakan di sini, permintaan kaum ibu dan *you* minta ini tidak bersangkutan dengan ini, *okay*?

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan):

Penjelasan. Adakah Ahli Kawasan Bagan Jermal kata ahli pembangkang semua amal malam Jumaat.

Tuan Speaker:

Amal apa itu?

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan):

Amal apa yang dikatakan tadilah.

Tuan Speaker:

Mereka - pagi Jumaat pun mereka amal.

Ahli Yang Berhormat, *okaylah*, sikit-sikit bergurau, *okaylah*. Kita hendak bagi celikkan mata. Sekarang teruskan dengan tepat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tidak payah masuk *detail* seperti Dato' Speaker kata dan tidak payah ulang-ulang dan diharap di dalam Dewan yang mulia ini, kami pun hormat kepada adat-adat juga. Jangan terlampau jauh daripada masalah-masalah ini.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan):

Minta penjelasan. Sebenarnya malam Jumaat itu ialah malam beribadat. Jadi kita yang ada di Dewan sini seolah-olah kita beribadat sama kerana kita bersuara untuk rakyat.

Tuan Speaker:

Dua kali ibadat. Di sini ibadat, di rumah lagi banyak ibadat. *Okay*, Yang Berhormat, sudahlah, teruskan..... (ketawa).

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Dato' Speaker, mengapa saya hendak bangkitkan masalah adat, masalah agama? Ini penting kerana kami nampak hari ini manusia terlampau jauhi pada ajaran-ajaran agama dan saya sokong penuh pada Ahli Yang Berhormat dari Sungai Dua....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan tepat.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Ya, saya sudah teruskan, Dato' berhentikan saya.

Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar (Puan Hajjah Rokiah Bee bt. Hassan):

Ustaz Bagan Jermal.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Bila saya bercakap berkenaan dengan agama tidak terpaksa saya sentuh pada agama Islam. Betul atau tidak? Kami kata agama kerana manusia hari ini kalau tidak percaya pada agama bermakna dia tidak percaya kepada Tuhan. Apabila tidak percaya kepada Tuhan, macam mana mereka boleh percaya kepada undang-undang, takut kepada undang-undang dan telah bangkitlah masalah-masalah bohsia dan masalah-masalah anak ikan. Betulkah atau tidak?

Dato' Speaker, kami tahu pihak berkuasa tempatan telah mensyaratkan kepada pemaju-pemaju bahawa apabila kami hendak majukan satu tapak perumahan yang lebih daripada 40 rumah, kami mesti sediakan satu kawasan supaya boleh membina satu rumah ibadat.

Jikalau kawasan tersebut ada lebih daripada 30% penduduk-penduduk beragama Islam, satu surau mesti dibina. Kami menyokong dengan sepenuhnya, tetapi kami juga merayu di Dewan yang mulia ini mengapa tidak mengambilkira agama-agama lain kerana agama-agama lain seperti Buddhist, Hindu, semua agama mengajar rakyat supaya bersopan, supaya percaya kepada tuhan, menghormati undang-undang. Namun demikian, Dato' Speaker, saya memohon di Dewan yang mulia ini supaya membuat satu ketetapan bahawa apabila kami sedia dan rela untuk membina satu surau untuk 30% penduduk beragama Islam, kami juga mesti membina satu rumah ibadat, kalau untuk Cina banyak atau India banyak, kami membina satu kuil atau satu rumah berhala untuk penduduk-penduduk di sana. Mengapa saya membuat cadangan ini, Dato' Speaker?

Jikalau kami ada rumah-rumah berhala di satu taman, penduduk-penduduk di sana boleh pergi sembahyang. Bila sembahyang mereka akan lebih percaya kepada Tuhan. Juga Kerajaan boleh tolong-menolong mereka supaya mereka boleh menubuhkan satu *registered society* dan senang untuk dikawal dan tidak akan berbangkitlah masalah-masalah yang terjadi pada bulan 7, *Festival of the Hungry Ghost* iaitu dalam Bahasa Hokkien, dengan izinnya, *phor thor*. Pada masa *phor thor* ini telah timbul satu masalah yang kami rasa amat kecewa. Bila kami minta kebenaran dan lesen untuk membuat wayang, kami tidak ada masalah daripada Pejabat Daerah. Kami menghadapi masalah daripada pihak Polis. Pihak Polis telah menguatkuasakan *Society Act* kerana dalam Mesyuarat Keselamatan Daerah, ada wakil-wakil yang mencadangkan bahawa semua permohonan mesti datang daripada satu pertubuhan yang sah sahaja iaitu *registered society* sahaja.

Mengapa kami rasa kecewa? Kami rasa kecewa kerana apabila masalah ini telah berbangkit, rayuan ada dibuat kepada Ketua Menteri. Ketua Menteri sebagai Pengerusi Keselamatan Negeri telah membuat satu kenyataan "tidak apa, *society* yang tidak *registered* pun boleh minta, *you* ada 3 orang datang minta, sudah boleh!" Esok kami dapat satu kenyataan yang lain daripada Ketua Polis Negeri, CPO, yang mengatakan tidak boleh, mesti ada *registered society*. Percanggahan seperti ini menimbulkan *confusion* dalam masyarakat. Apabila kami hendak *practise* agama kami, kami ada begitu banyak *confusion*, hati pun tidak begitu seronok. Bila kami hendak sembahyang pun hati kena senang. Betul atau tidak Ahli Yang Berhormat dari Telok Ayer Tawar? Telok Tawar. Betul atau tidak? Bila sembahyang di sini sembahyang, hati di lain tempat, bagaimana hendak berhubung dengan Tuhan? Bukan "Uztaz Agama" tetapi ini memang mesti dibahas dengan teliti di Dewan kerana agama akan menjadi satu *destiny* kerana kami ada dengar Ahli Yang Berhormat dari Penanti kata bila kita mati, mesti mahu jumpa Tuhan. Tuhan akan tanya apabila *you* jadi ADUN, apakah yang *you* buat untuk masyarakat. Bukan untuk ADUN sahaja, Tuhan akan tanya juga kepada EXCO dan dia akan tanya Speaker juga. (ketawa)

Tuan Speaker:

Saya akan beritahu kata Yang Berhormat belum potong lagi (ketawa) walaupun saya suruh potong ucapan itu! Potong, potong sikit ucapan.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Tidak apalah, Dato' Speaker. Kalau Dato' Speaker kata macam ini, saya mesti hormat Dato' Speaker. Saya takut Dato' Speaker potong sahaja.... ucapan sayalah!

Dato' Speaker, saya tidak boleh kata sekian terima kasih kerana saya ada satu masalah iaitu *inflation*. Dato' Speaker, saya rasa bimbang apa akan terjadi pada tahun hadapan kerana masalah-masalah barangan makanan yang sentiasa begitu melambung. Bukan hanya harga tanah melambung, rumah-rumah kos rendah melambung tetapi harga makanan pun melambung.

Dato' Speaker, ini semua ada satu *chain reaction* kerana hari ini kita tahu bahan plastik telah naik 40% dan termasuk cukai 30% iaitu kata sudah naik semua, tidak kurang daripada 70%. Kalau 70% bermakna kita tengok hari ini semua makanan dan barangan kegunaan di rumah-rumah, ini semua ada bersangkut-paut dengan plastik, bungkusan, *paper* dan sebagainya. Kita semua tahu roti-

roti semua akan dibungkus dengan plastik. Saya takut, Dato' Speaker, kalau kita tidak mengawal dan kita tidak menggunakan kewangan dengan sebaik-baiknya kita tidak boleh mengatasi masalah ini.

Mengapa saya kata begini? Kita lihat pada masa *budget* Dato' Seri Anwar Ibrahim telah mengumumkan bahawa lebih daripada 2,000 barangan cukai telah dihapuskan. Bagus! Tetapi sebagai pemimpin mereka tidak bersih hati untuk memberitahu kepada rakyat hapuskan cukai ini bukan kerana Kerajaan bagus tetapi kita terpaksa hapuskan cukai ini kerana kita ini *we are a signatory to GATT, General Agreement on Trade and Tariffs*. Tetapi saya merayu kepada Kerajaan Negeri supaya kami merayu kepada Kerajaan Pusat, kalau hendak menolong mengawalkan inflasi, cukai kepada *plastic resin* mesti dihapus kerana 30% import duti bersama dengan A.P. on *plastic* adalah satu alatan untuk melambung *inflation*.

Dato' Speaker, baru-baru ini kita di Pulau Pinang ini ada satu *international conference*. Itu bukan *Pacific Dialogue* tetapi *Industrial Development* di Pulau Pinang ataupun *Penang Industrialisation*. Pada masa itu, Dato' Speaker, ada banyak peserta-peserta di *Conference* ini seperti Intel Asia Pacific, *Vice President*, Dato' P.Y. Lai. Beliau ada berkata, berucap di dalam *Conference* itu minta Kerajaan Negeri Pulau Pinang supaya berawas-awas kerana *industrialization of Penang is now at a cross-road*. Mengapa *at a cross road*, Dato' Speaker? Kerajaan Negeri mesti memilih buat satu *decision at this cross-road*, jalan mana kita akan pilih. Untuk *investors* daripada negara asing atau untuk *local investor*, yang mana kita terpaksa pilih? *Our future to be in the hands of the foreign investor or our future to be in the hands of the local investors?* Ini satu soalan yang saya tidak mendapat jawapan dari mana-mana laporan daripada pihak Kerajaan. Di sini saya terpaksa menarik perhatian. Jikalau kita *rely on foreign investors alone* kita tahu *China opening up, Vietnam opening up, India, Philippines*. Bila mereka *opening up deregularise investment regulations in their country*, Dato' Speaker. Jikalau mereka bawa keluar semua, pergi *reinvest in other country*, apa akan terjadi kepada ekonomi Negeri Pulau Pinang? Itulah *political destabilization, economic destabilization*, Dato' Speaker kerana pada hari semalam, rakan saya Yang Berhormat dari Bukit Gelugor sudah berucap di Dewan ini saya tidak mahu mengulang, tetapi sebagai pemimpin-pemimpin di mana rakyat dan juga keluarga kita akan *look up upon us, look up to us* untuk mendapat satu *leadership*, kita tidak boleh selalu cuba cakap bohong, tidak boleh cakap bohong. *We must not mislead the people of Penang*. Kita mesti beritahu kepada rakyat gambaran yang sebenar kerana rakyat

pada hari ini sudah matang. *We have got a family to go back to*, Dato' Speaker. Kita tidak mahu keluarga kita, anak kita gelarkan kita sebagai pembohong.

Dengan demikian, Dato' Speaker, saya sekali lagi merayu kepada pemimpin Kerajaan Negeri *to stop all this nonsense, tell the truth to the people*. Dengan demikian, Dato' Speaker, saya berkata lagi jikalau masalah-masalah yang saya bangkitkan pada hari ini tidak boleh diatasi oleh Kerajaan Negeri yang dipimpin oleh pemimpin Barisan Nasional, kami di pihak DAP bila menjadi Kerajaan, kami akan dengan suci hati menyelesaikan masalah ini.

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Saya jemput Ahli dari Pengkalan Kota.

Ahli Kawasan Pengkalan Kota (Encik Chow Kon Yeow):

Terima kasih, Tuan Speaker, kerana memberi saya kesempatan untuk membahaskan Usul Anggaran Pembangunan yang dibentangkan oleh Ketua Menteri pada tempoh hari. Tuan Speaker, semasa mengambil bahagian dalam Rang Undang-undang Perbekalan tempoh hari lalu, saya pernah menyebutkan tentang sedikit sebanyak kareh ataupun penyelewengan di dalam Majlis Perbandaran Pulau Pinang.

Sekali lagi Tuan Speaker saya akan menyentuh satu perkara yang disebabkan oleh penyelewengan ataupun satu gejala yang saya namakan bahawa Majlis Perbandaran dilihat sebagai melindungi kepentingan-kepentingan pemaju mahupun kepentingan persendirian atas kepentingan awam. Kes yang ingin saya sebutkan adalah berkenaan dengan syarat-syarat tanah lapang yang disyaratkan oleh MPPP ataupun lain-lain Majlis Tempatan kepada mana-mana pemaju yang ingin memajukan projek-projek perumahan. Kes ini berlaku di Taman Gembira, Lintang Delima, Island Glades, Tuan Speaker.

Baru-baru ini saya dapat tahu bahawa sebuah syarikat pemaju perumahan telah memulakan kerja-kerja *piling* di atas sebidang tanah untuk dua blok pangsapuri. Saya pun menyemak kembali kes-kes ini kerana saya pernah membaca di dalam surat khabar bahawa memang berlaku penyelewengan di mana tanah-tanah lapang yang sepatutnya diserahkan oleh pemaju perumahan

kepada Majlis diguna semula ataupun diambil balik semula ataupun dijual balik kepada pemaju untuk melanjutkan projek-projek mereka ataupun melaksanakan projek-projek yang baru atas tanah-tanah lapang yang disyaratkan untuk diserahkan kepada Majlis.

Perkara ini berlaku bukan sahaja di Negeri Pulau Pinang tetapi di Shah Alam, Petaling Jaya dan di lain-lain tempat pun memang ada kes-kes sedemikian di mana pihak pemaju menggunakan *loopholes* ataupun pihak Majlis Tempatan sengaja mewujudkan *loopholes* supaya dapat digunakan oleh pihak pemaju untuk melaksanakan projek-projek baru atas tanah-tanah lapang yang sepatutnya menjadi hak Majlis Tempatan dan juga oleh itu hak pembayar-pembayar cukai yang berhak untuk menggunakan tanah-tanah lapang itu sebagai tempat rekreasi ataupun tempat-tempat permainan kanak-kanak ataupun lain-lain tujuan awam.

Tuan Speaker, apabila saya semak kembali sedikit sebanyak rekod berkenaan dengan kes ini, saya dapat tahu bahawa MPPP pada masa itu, tahun 1976, sebagai satu syarat kepada kelulusan pelan No.18888 telah mensyaratkan bahawa pemaju ini dikenakan ataupun dikehendaki memindah kepada MPPP satu bidang tanah atas lot-lot 1508, 1517, 1520 dan 1522, Seksyen 5, Daerah Timur Laut Negeri Pulau Pinang di mana keluasan tanahnya kira-kira 2.64 ekar. Tuan Speaker, pada masa itu, MPPP apabila menerima permohonan daripada pemaju ini telah mensyaratkan bahawa 2.64 ekar ini akan disyaratkan sebagai tanah lapang yang seharusnya diserahkan kepada MPPP apabila projek berkenaan ini siap supaya MPPP dapat menggunakan tanah-tanah lapang yang diserahkan untuk tujuan awam, sama ada membina tempat-tempat permainan atau apa-apa tujuan awam pun.

Tuan Speaker, saya juga dapat tahu bahawa bidang tanah yang terlibat ini adalah di bawah satu *zoning of open space* yang mana sudahpun diwartakan di bawah Pelan P 2/3921 A di bawah Enakmen *Town Board*. Seperti saya katakan tadi keluasan tanah yang terlibat bagi maksud ini adalah 2.64 ekar yang merupakan 18% dari jumlah tanah di bawah *Building Plan* yang saya sebutkan tadi. 18% itu dari keluasan seluruh projek diwajibkan diserahkan kepada MPPP. Untuk memeteraikan perkara ini, satu perjanjian di antara pemaju dengan MPPP pun sudah *diexecuted* ataupun dilakukan, di *stamped* supaya apabila sampai masanya tanah-tanah lapang ini boleh diserahkan kepada MPPP.

Tetapi, malangnya Tuan Speaker, sehingga hari ini ataupun sekurang-kurangnya dalam dua, tiga tahun ini sesuatu perjanjian yang dilakukan pada tahun 1976 masih tidak dapat *diexecuted* ataupun dilaksanakan syarat-syaratnya kerana penyelewengan

ataupun *negligence* di pihak MPPP yang selama ini tidak menyusuli kerja-kerja untuk menyoal mengapa pemaju berkenaan tidak dapat menyerahkan tanah-tanah lapang itu kepada MPPP. Tiba-tiba Tuan Speaker, pada tahun 1988 dan 1989, penduduk-penduduk di Taman Gembira, Lintang Delima, Island Glades ini mendapat tahu bahawa pemaju itu telah mengemukakan satu permohonan baru untuk memajukan tanah-tanah lapang yang sepatutnya telahpun dipindahmilik kepada MPPP. Penduduk-penduduk mendapat tahu bahawa pemaju berkenaan bercadang untuk membina 2 blok pangsapuri mewah di atas tanah-tanah lapang itu. Oleh itu mereka yang membeli rumah-rumah di Lintang Delima di bawah projek Taman Gembira ini terasa tertipu kerana sepatutnya tanah-tanah lapang ini diserahkan kepada MPPP dan digunakan untuk tujuan yang dimaksudkan di mana penduduk-penduduk di bawah projek ini dapat menikmati satu tempat rekreasi di sekeliling rumah mereka. Tetapi ini tidak dilakukan dan sebaliknya, Tuan Speaker, satu permohonan baru dikemukakan oleh pemaju tersebut untuk membina satu projek yang baru di atas tanah-tanah lapang itu. Saya ingin tahu, Tuan Speaker, di mana letak kelemahan proses berkenaan. Mengapa sebidang tanah lapang yang sepatutnya diserahkan kepada MPPP selama ini tidak diserahkan? Dan apa yang lebih buruk lagi, Tuan Speaker, mengapa tanah-tanah ini yang sepatutnya menjadi milikan MPPP dan oleh itu milikan pembayar cukai, sebaliknya menjadi hak pihak pemaju untuk dimajukan sebagai projek kondominium. Saya rasa terdapatlah satu keadaan di mana MPPP haruslah menjawab dan meyakinkan pembayar-pembayar cukai dan juga meyakinkan Dewan ini bahawa tidak berlaku sebarang penyelewengan, sama ada apa yang saya sebutkan *loopholes* sengaja diwujudkan supaya pihak-pihak pemaju dapat menggunakan *loopholes* ini untuk tujuan-tujuan mereka pada masa akan datang. Saya berharap Ahli EXCO ataupun Ketua Menteri dapat meneliti perkara ini kerana sekiranya perkara ini tidak disekat dan dibiarkan begitu saja, nampaknya akan wujud kes-kes lain di mana tanah-tanah lapang yang sepatutnya diserahkan kepada MPPP dan pembayar cukai dijadikan ataupun dilewat-lewatkan penyerahannya kepada MPPP dan disalahgunakan oleh pemaju untuk projek-projek di masa hadapan.

Tuan Speaker, tidak lama dahulu saya juga meneliti bahawa keadaan sedemikian juga wujud di dalam kes sebidang tanah di dalam satu projek yang dimajukan oleh PDC di Pintasan Sisir di kawasan pilihanraya saya di mana sungguhpun PDC sudah memajukan projek tersebut dan di dalam surat perjanjian pun disyaratkan bahawa tanah-tanah lapang itu diserahkan kepada MPPP, tetapi selepas hampir setahun tanah tersebut masih belum diserahkan, masih belum dipindahmilik kepada MPPP. Oleh itu wujudlah masalah sama ada pihak yang mana yang harus

bertanggungjawab atas tanah-tanah lapang itu yang dibiarkan begitu sahaja menjadi satu kawasan yang dipenuhi dengan lalang, menjadi satu tempat pembiakan nyamuk-nyamuk dan lain-lain. Oleh itu saya harapkan pihak-pihak berkuasa dapat mengambil berat tentang perkara yang wujud di Pulau Pinang supaya masalah ini tidak bertambah buruk sekiranya pihak-pihak berkuasa mengambil satu sikap yang lalai dan cuai dalam perkara ini.

Di samping itu juga, Tuan Speaker, saya juga ingin membangkitkan satu perkara yang sering dilaung-laungkan oleh pihak Kerajaan di dalam ucapan-ucapan, sama ada dalam ucapan TYT mahupun di dalam ucapan belanjawan iaitu Ketua Menteri sentiasa ingin merakamkan penghargaan beliau dan Kerajaan Negeri atas kesetiaan, keberanian dan pengorbanan pasukan polis dan angkatan bersenjata dalam mengawal dan mengekalkan keselamatan dan keamanan negeri ini. Saya ingin tahu Tuan Speaker, sungguhpun bekas perajurit dari pasukan keselamatan mahupun daripada pasukan polis telahpun memberi sumbangannya seperti dikatakan memberi pengorbanannya kepada Negeri Pulau Pinang dan Malaysia, sampai masanya juga kita bertanya apa yang telah dibuat oleh Kerajaan Negeri kepada bekas-bekas perajurit daripada pasukan keselamatan dan pasukan polis yang telah memberi sumbangan yang begitu besar kepada negeri.

Saya dapat tahu Tuan Speaker bahawa ada di kalangan bekas-bekas perajurit apabila selepas memberi perkhidmatan selama 21 tahun, apabila mereka bersara diberi tanah-tanah oleh setengah-setengah Kerajaan Negeri untuk memajukan sama ada pertanian mahupun memasuki *joint-venture* untuk memajukan tanah-tanah tersebut. Saya ingin tahu, Tuan Speaker, sama ada di Negeri Pulau Pinang, bekas-bekas perajurit ini dari pasukan keselamatan, khususnya, diberi apa-apa layanan sepanjang masa ini? Saya tahu bahawa dalam permohonan perumahan kos rendah, memang bekas-bekas perajurit ini diberi keutamaan. Tetapi ini saya rasa Tuan Speaker, tidak mencukupi, sebab bagi *rank and file* bekas perajurit ini apabila mereka ini bersara, mereka masih muda lagi seperti Tuan Speaker, di dalam lingkungan 40, 45 tahun. Mereka masih bertenaga untuk terus menyumbang tenaga kepada pembangunan masyarakat.

Saya ingin tahu apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan Negeri untuk membolehkan bekas-bekas perajurit ini *diabsorb* ataupun diserapkan ke dalam *mainstream* pembangunan negeri ini. Saya dapat tahu bahawa ada di kalangan bekas-bekas perajurit ini diberi lesen untuk berniaga di pasar malam. Mungkin juga diberi biasiswa kepada anak-anak mereka, tetapi saya ingin tahu bahawa satu rancangan atau satu pakej haruslah digubalkan

oleh Kerajaan Negeri untuk membantu bekas perajurit ini supaya mereka benar-benar dapat menghayati bahawa sumbangan mereka kepada negeri dan negara tidak dilupakan dan disia-siakan. Hanya dengan bantuan yang konkrit sahaja, Tuan Speaker, bekas perajurit ini dapat boleh terus menyumbang tenaga dan menyumbang segala kepakaran mereka kepada pembangunan Negeri Pulau Pinang. Nampaknya bagi *rank and file* pun, selepas bersara, ada di kalangan mereka tidak menerima pencen. Maklumlah bahawa apabila mereka bersara, gaji mereka adalah di dalam lingkungan RM600, RM700 sahaja. Oleh itu, saya menyeru sekali lagi kepada Kerajaan Negeri untuk mengambil berat tentang golongan rakyat Negeri Pulau Pinang ini supaya mereka dapat terus memberi sumbangan kepada Negeri Pulau Pinang.

Akhirnya Tuan Speaker, saya juga mengambil kesempatan ini untuk mengucapkan Selamat Menyambut Hari Krismas kepada penganut-penganut Kristian di Pulau Pinang, di kalangan rakyat Pulau Pinang, di kalangan kakitangan dan pegawai perkhidmatan awam semoga rakyat di Negeri Pulau Pinang dapat menikmati erti sebenar Hari Krismas...

Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguh sehingga jam 4.45 petang.

Dewan ditangguhkan pada jam 4.30 petang.

Dewan bersidang semula pada jam 5.00 petang

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan disambung semula, saya jemput Ahli Paya Terubong.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Terima kasih Tuan Speaker. Saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan usul anggaran pembangunan yang dibentangkan oleh YAB Ketua Menteri.

Tuan Speaker, satu dua hari ini kita dalam Dewan ini ada dengar beberapa ucapan oleh Ahli-ahli pembangkang dan juga Ahli-ahli *back bencher* Barisan Nasional. Saya telah dengar semua Ahli *back bencher* yang mengambil bahagian untuk memberi

pandangan dan ucapan satu dua hari ini telah berkata bahawa Ahli Barisan *back bencher* ini telah memberi sokongan dengan sepenuhnya kepada apa yang dibentangkan oleh YAB Ketua Menteri dan juga ahli-ahli itu berkata bahawa ini adalah satu pembangunan yang lengkap, yang teliti, yang baik untuk semua rakyat Pulau Pinang untuk tahun hadapan.

Tuan Speaker, saya ingin mengambil kesempatan ini untuk mengkaji dengan teliti pelaksanaan kapasiti dan prestasi Negeri Pulau Pinang selama empat tahun ini daripada tahun 1991 sehingga tahun 1994 ini di bawah pimpinan YAB Ketua Menteri, Dr. Koh Tsu Koon. Ini tempoh beliau menjadi Ketua Menteri. Saya telah kata apabila saya membahaskan Rang Undang-undang Bekalan bahawa daripada tinjauan saya semua anggaran belanjawan perbekalan atau pembangunan bagi empat tahun kebelakangan ini dan tahun hadapan adalah sama kecuali angkanya sahaja yang berlainan. YAB Ketua Menteri di dalam ucapannya apabila beliau membentangkan usul anggaran pembangunan pada hari Khamis, malam lalu telah berkata bahawa dekad 90an ini merupakan satu era transformasi teknologi dan mengukuhkan ekonomi untuk Negeri Pulau Pinang. Tuan Speaker, daripada semua anggaran belanjawan bagi empat tahun kebelakangan ini dan untuk tahun hadapan yang dikemukakan, saya tidak lihat bagaimana Kerajaan Negeri boleh mencapai matlamat ini dengan tiada sebarang pembaharuan untuk menggalakkan dan mengerakkan rakyat Pulau Pinang dan pertubuhan Negeri.

Tuan Speaker, anggaran yang dibentangkan ini oleh YAB Ketua Menteri tidak mempunyai apa-apa yang baru kecuali, dengan izin, *harp on the same old things* serupa projek-projek yang dijalankan oleh Kerajaan Pusat seperti NBCT, *Kulim East-West Highway* dan sebagainya dan hanya bagi tahun hadapan dengan memberi satu anggaran yang lebih tinggi dibandingkan dengan empat tahun kebelakangan ini. Tuan Speaker, daripada angka yang diberikan jelaslah bahawa anggaran pembangunan ini bertujuan untuk pilihanraya umum yang akan datang tidak berapa lama lagi di mana satu peruntukan anggaran pembangunan yang amat tinggi sekali yang berjumlah RM129.5 juta dianggarkan untuk tahun hadapan.

Tuan Speaker, berdasarkan anggaran pembangunan bagi empat tahun kebelakangan ini yang berjumlah untuk tahun 1991 iaitu tarikh YAB Ketua Menteri mengambilalih Kerajaan Negeri dan menjadi Ketua Menteri di mana satu peruntukan RM40.5 juta diberi dan ini dinaikkan sedikit untuk tahun 1992 di mana peruntukan untuk anggaran pembangunan adalah RM43.5 juta dan untuk tahun 1993 dinaikkan kepada RM66.9 juta dan pada tahun ini

di mana diagak pilihanraya akan diadakan tahun ini, memberi satu anggaran RM109.9 juta dan tahun ini anggaran untuk tahun hadapan ialah RM129.5 juta.

Tuan Speaker, jikalau kita membandingkan empat tahun ini dengan tahun ini, ini adalah angka yang tertinggi sekali. Tuan Speaker, pada pendapat saya, anggaran pembangunan tentu tidak boleh dicapai dengan sepenuhnya mengikut prestasi Kerajaan yang selama empat tahun ini. Tuan Speaker, berdasarkan rekod pelaksanaan dan prestasi yang sebenarnya dilaksanakan oleh Kerajaan Negeri dari tahun 1991 hingga tahun ini, saya berani mengatakan, dengan izin, *without fear of contradiction* bahawa anggaran pembangunan sebanyak RM129.5 juta yang tinggi ini adalah tidak realistik tetapi merupakan satu cubaan Kerajaan Negeri dan Ketua Menteri untuk mengelirukan rakyat supaya banyak pembangunan akan dilaksanakan di Pulau Pinang untuk tahun hadapan. Ini adalah satu taktik untuk mengelirukan rakyat dan anggaran pembangunan yang tinggi ini tidak boleh dicapai dan adalah hanya kerana pilihanraya umum yang akan datang.

Tuan Speaker, YAB Ketua Menteri tidak pernah gagal untuk memuji-muji diri bahawa beliau telah menjalankan tugasnya dengan baik bagi tempoh beberapa tahun kebelakangan ini dan dengan bantuan media massa kawalan Barisan Nasional telah memberi satu gambaran yang baik di mana semuanya berjalan dengan sangat baik dan lancar di bawah pimpinan beliau.

Tuan Speaker, juga dalam ucapan anggaran pembangunan, YAB Ketua Menteri berkata, ada banyak berkata tentang pembangunan yang pesat di negeri kita dan pertumbuhan ekonomi yang pesat, sering diulang dalam ucapannya yang bermukasurat 32. Kenyataan demi kenyataan telah dikeluarkan dalam suratkhbar untuk memberi gambaran kononya pesatnya pembangunan di Negeri Pulau Pinang dan masa hadapan Pulau Pinang adalah begitu cerah. Tuan Speaker, dengan izin, *so much so*, Ahli Telok Bahangpun percayapun bahawa ada banyak pembangunan dan banyak pelabur melabur di Negeri Pulau Pinang di mana satu kenyataan telah dikeluarkan oleh Ahli dari Telok Bahang di mana daripada *headline*, beliau berkata bahawa '*Penang Having A Boom*'. *Thata's Hilmi* di tahun 1991. Beliau berkata, dengan izin, Tuan Speaker, saya petik "*Penang is enjoying an economic upturn especially in the manufacturing sector with sharp increase in both local and foreign investment*," *Infrastructure and Public Utilities Committee Chairman, Dr. Hilmi said today. That is 9th August 1991...* Tuan Speaker, adakah ini benar bahawa ada *sharp increase* ini *in both local and foreign investment*?

Tuan Speaker, saya telah berkata apabila membahaskan Rang Undang-undang Bekalan bahawa adanya *a sharp drop in investment* di mana dalam tempoh tahun 1990 sebelum YAB Ketua Menteri, Dr. Koh Tsu Koon mengambilalih Pentadbiran Kerajaan Pulau Pinang, ada 83 projek pelaburan telah diluluskan dan telah beroperasi di Pulau Pinang dengan pelaburan modal sebanyak RM1,215 juta. Ini pada tahun 1990 di bawah pentadbiran Tun Dr. Lim Chong Eu. Menjelang tahun 1991, hanya 42 projek pelaburan yang menarik pelaburan modal sebanyak RM572.8 juta sahaja beroperasi di Pulau Pinang. Ini bermakna *a sharp drop of 52.8%*, jika kita banding dengan tahun 1990 dan bukan *a sharp increase* seperti yang dituntut oleh Yang Berhormat Ahli dari Telok Bahang. Beliau pun percaya satu gambaran dan terus memberi kenyataan ini. Tuan Speaker, ini adalah contoh di mana kenyataan yang tidak benar dikeluarkan oleh pemimpin Kerajaan untuk memberi gambaran bahawa semuanya baik dan beres.

Tuan Speaker, satu contoh lagi kenyataan yang dikeluarkan oleh YAB Ketua Menteri sendiri. Pada tahun lepas, 27 Februari dalam suratkhbar, *headline - Koh, Ketua Menteri "Government has attracted hightech investors."* Ini ada *headline* di surat khabar. Dengan izin, beliau berkata *"the demand for factory workers here have dropped because of the State Government's success in attracting hightech investors"*, Chief Minister, Dr. Koh Tsu Koon said yesterday, that is, 27th February 1993. Beliau terus berkata, *"he said investment has increased from RM572.8 million in 1991 to RM671 million in 1992, while the number of jobs offered had dropped from 8,419 in 1991 to 7,708 in 1992."* Tuan Speaker, angka ini memang benar. Apa yang disebut oleh Ketua Menteri memang benar. Tetapi apa yang dikata oleh YAB Ketua Menteri di tahun 1993 Negeri? Pulau Pinang hanya menarik modal pelaburan RM403.3 juta dengan mengadakan, mewujudkan pekerja 16,321 di mana tahun 1993 modal pelaburan yang ditarik adalah RM403.3 juta tetapi kerja yang diwujudkan adalah 16,321, *jobs created*.

Tuan Speaker, kalau kita mengikut apa yang disebut oleh YAB Ketua Menteri di tahun 1993, Kerajaan Negeri hanya boleh menarik *low capital and labour intensive investment* sahaja, bukan *high technology*, jikalau mahu dibanding tetapi pada tahun 1993, Ketua Menteri diam diri, tidak memberi perbandingan. Ini aalah satu kenyataan yang diberi untuk memberi satu gambaran di mana semuanya baik, semuanya beres dan masa depan Pulau Pinang adalah cerah. Ini adalah gambaran yang diberi. Ini adalah contoh di mana kenyataan yang *misleading* dikeluarkan untuk mengelirukan rakyat.

Tuan Speaker, marilah kita mengkaji secara rasional dari rekod sebenar sama ada YAB Ketua Menteri telah menjalankan tugasnya dengan baik untuk Pulau Pinang seperti apa yang dituntutkan oleh beliau selama ini. Tempoh perkhidmatan YAB Ketua Menteri sekarang sebenarnya bermula pada Rancangan Malaysia Keenam dalam tahun 1991 dan akan tamat 1995, tahun hadapan. Sekarang YAB Ketua Menteri telah habis tempoh perkhidmatannya selama empat tahun dan kita akan memasuki tahun terakhir Rancangan Malaysia Keenam tidak berapa lama lagi. Untuk Pulau Pinang, mengikut Buku Anggaran Pembangunan, bagi tempoh lima tahun dari tahun 1991 sehingga tahun 1995, jumlah anggaran pembangunan ialah dianggarkan sebanyak RM402,566,420 untuk lima tahun ini. Anggaran ini menurut piawaian negeri-negeri lain di Malaysia, adalah anggaran perbelanjaan pembangunan yang rendah dan kecil. Lain-lain tempat memberi anggaran pembangunan yang jauh lebih besar daripada Negeri Pulau Pinang. Kita sentiasa dengar bahawa adanya rancangan untuk projek raksasa seperti *Jelutong Expressway*, *Light Rail Transit* dan sebagainya dan memerlukan beribu-ribu juta ringgit. Tuan Speaker, semua projek ini memerlukan banyak wang. Walaupun adanya yang diberi peruntukan oleh Kerajaan Pusat tetapi dengan anggaran pembangunan yang kecil ini, saya tidak tahu bagaimana Kerajaan Negeri boleh melaksanakan projek-projek yang dirancang dan diumumkan oleh pemimpin-pemimpin Barisan Nasional selama ini.

Tuan Speaker, walaupun peruntukan anggaran pembangunan ini sudah kecil ianya telah dipinda dan dikurangkan daripada RM402.6 juta kepada RM386.6 juta. Ini mengikut Buku Belanjawan ini dan untuk lima tahun. Tuan Speaker, anggaran pembangunan untuk jangkamasa lima tahun adalah kecil. Apa yang teruk adalah Kerajaan Negeripun tidak boleh menggunakan peruntukan dengan sepenuhnya demi kebaikan rakyat. Daripada anggaran pembangunan dan perbelanjaan-perbelanjaan sebenarnya dalam tempoh tiga tahun daripada tahun 1991 sehingga 1993, kapasiti pelaksanaan dan prestasi Kerajaan Negeri adalah sangat buruk dan memalukan.

Tuan Speaker, tadi saya telah memberi angka untuk tiga tahun, tahun 1991, 1992 dan 1993. Di sini saya ingin menunjuk implementasi kapasitinya dan apa yang sebenar dibelanja oleh Kerajaan selama tiga tahun ini. Tuan Speaker, untuk tahun 1991, Negeri Pulau Pinang telah diperuntukkan satu anggaran pembangunan RM40,550,160 untuk tahun 1991 dan apa yang sebenarnya dibelanja pada tahun ini? Apa yang sebenarnya dibelanja pada tahun ini adalah RM23,741,784 iaitu bermakna kapasiti prestasi pelaksanaan adalah 58.5% sahaja. Walaupun

anggaran sudahpun kecil, tetapi tidak boleh mencapai dengan sepenuhnya, hanya boleh mencapai 58.5%. Tuan Speaker, untuk tahun 1992, peruntukan yang diberi untuk tahun ini, untuk pembangunan adalah RM43,558,580 dan apa yang sebenarnya yang dibelanja? Ada baik sedikit tetapi tidak sampai tahap yang memuaskan di mana tahap sebenar yang dibelanja untuk tahun 1992 adalah RM31,938,066 iaitu bermakna satu pencapaian atau prestasi 73.5% dan untuk tahun 1993, peruntukan naik sedikit naik iaitu RM66,933,707 yang diberikan untuk tahun 1993 dan apa yang sebenarnya dibelanja? Untuk tahun 1993, hanya RM35,647,777 sebenarnya dibelanja, iaitu bermakna bahawa pencapaian ialah 53.2%. Jika kita berjumlah semua ini untuk tiga tahun ini, jumlah untuk dibelanjakan yang dianggarkan untuk tiga tahun ini adalah RM151.1 juta tetapi apa yang sebenar dibelanja adalah RM91.3 juta sahaja di mana ianya bermakna satu prestasi 60.4%. Saya telah kata, peruntukan telah kecil, tetapi Kerajaan tidak boleh menggunakan dengan sepenuhnya.

Tuan Speaker, daripada angka ini bagi tempoh tiga tahun, Kerajaan Negeri hanya dapat mencapai satu perbelanjaan pembangunan yang berjumlah RM91.3 juta jika dibandingkan dengan apa yang diperuntukkan dan, Tuan Speaker, jika kita mengambil masuk semua ke akaun pembangunan yang menganggarkan sebanyak RM402.6 juta untuk lima tahun, apa yang dicapai di dalam tahun-tahun ini adalah 22.7% sahaja. Kita ada satu pelan lima tahun dan pelan ini, anggaran pembangunan adalah RM402.6 juta tetapi apa yang sebenarnya dibelanja untuk tiga tahun adalah RM91.3 juta. Itu bermakna bahawa 22.7% hanya dicapai dalam tempoh tiga tahun ini dan sebenarnya 60% mestilah dicapai, jika kita mahu satu belanjawan yang sepenuhnya tetapi 22.7%.

Tuan Speaker, di sini saya ingin tanya jikalau dalam masa tiga tahun Kerajaan Negeri hanya dapat menggunakan RM91.3 juta, atau 22.7% daripada apa yang dianggarkan untuk lima tahun, adakah Kerajaan Negeri mengharapkan Dewan Undangan Negeri ini dan rakyat mempercayai bahawa anggaran RM129.6 juta yang dianggarkan untuk tahun hadapan adalah realistik dan boleh dipercayai. Saya tidak boleh percaya bahawa Kerajaan Negeri boleh membelanjakan wang itu dengan sepenuhnya untuk kebaikan rakyat.

Tuan Speaker, anggaran untuk pembangunan adalah satu hal yang senang. Kita mahu anggar untuk belanja yang senang. Apa yang penting adalah apa yang dianggarkan mesti dibelanjakan dengan sepenuhnya untuk kebaikan rakyat khususnya dalam anggaran pembangunan. Jikalau Kerajaan Negeri boleh mengurangkan

perbelanjaan mengurus, saya pasti akan mengucap tahniah kepada YAB Ketua Menteri kerana telah menjalankan tugasnya dengan baik tetapi anggaran perbelanjaan mengurus adalah naik tahun demi tahun daripada tahun 1991 hingga tahun 1994 ini dimana perbelanjaan mengurus adalah RM117 juta tahun 1991 dan untuk tahun hadapan anggaran perbelanjaan mengurus adalah naik ke satu tahap yang tinggi di mana RM195.7 juta akan digunakan untuk servis, untuk perkhidmatan, untuk mengurus Kerajaan Negeri. Tuan Speaker, akan tetapi mencapai kadar perbelanjaan pembangunan sebanyak 22.7% untuk tiga tahun dari tahun 1991 hingga tahun 1993 ke atas satu peruntukan pembangunan yang sudah kecil, menunjukkan satu kegagalan dan kebolehan pelaksanaan Kerajaan Negeri yang dipimpin oleh YAB Ketua Menteri.

Tuan Speaker, apa yang saya sebut tadi adalah untuk tahun 1991 hingga 1993. *Trend* tahun 1994, tahun ini pun adalah begitu juga, prestasi yang amat buruk. Tuan Speaker, untuk tahun 1994, iaitu tahun ini, jumlah yang dianggarkan untuk pembangunan adalah RM109.9 juta termasuk RM30 juta pinjaman kepada PDC yang sekarang tidak diperlukan lagi. Jika kita tolak RM30 juta ini, anggaran pembangunan untuk tahun ini adalah RM79.9 juta. Tuan Speaker, *trend* untuk tahun ini adalah begitu juga di mana pencapaian adalah amat buruk. Untuk tahun 1994, dari jumlah anggaran pembangunan RM79.9 setakat akhir bulan Oktober, hanya RM33.3 juta sebenarnya telah dibelanjakan di mana ianya bermakna satu pencapaian yang buruk di mana peratusannya adalah 41.6%, tidak sampai 50% pun selama 10 bulan ini.

Tuan Speaker, angka-angka yang telah saya gunakan tadi adalah untuk keseluruhannya. Jika kita mengkaji dengan teliti, prestasi untuk semua Jabatan Kerajaan Negeri, kita akan dapat melihat prestasi untuk semua Jabatan adalah tidak memuaskan, khasnya Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan. Tuan Speaker, teruk sekali, kapasiti pelaksanaan adalah Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri untuk tahun ini. Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri merupakan, dengan izin, Tuan Speaker, adalah satu *nerve centre* Kerajaan Negeri dan jika *nerve centre* ini tidak boleh menjalankan dan melaksanakan projek yang dianggarkan dengan baik, lancar dan sepenuhnya, apakah harapan untuk Jabatan yang lain? Satu *nerve centre*, Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan Negeri, tidak boleh mencapai prestasi yang memuaskan. Tuan Speaker, peruntukan anggaran pembangunan untuk tahun ini untuk Pejabat Ketua Menteri dan Pejabat Setiausaha Kerajaan

Negeri adalah RM34.3 juta dan dari anggaran ini setakat akhir bulan Oktober hanya RM8.1 juta telah dibelanjakan di mana ianya bermakna satu pencapaian peratusan 23.6% untuk 10 bulan ini. Ini adalah satu pencapaian yang amat teruk dan memalukan.

Tuan Speaker, begitu juga dengan Jabatan Pengairan dan Saliran. Dari peruntukan anggaran pembangunan RM7.3 juta, hanya RM4.1 juta atau 56.1% sebenarnya dibelanja, di mana kita ada menghadapi masalah banjir. Prestasi Jabatan ini adalah tidak memuaskan. Satu peruntukan sudah kecil untuk mencegah, untuk mengatasi masalah banjir yang berlaku dengan kian buruk, tetapi pun tidak boleh digunakan dengan sepenuhnya. Begitu juga dengan Jabatan Kerja Raya, daripada peruntukan pembangunan RM30.2 juta, hanya RM17.9 atau 59.4% sahaja sebenarnya dibelanja di mana kita ada *complaint* aduan-aduan mengenai jalan-jalan yang tidak dijaga dengan baik. Ini adalah di atas tanggungjawab Jabatan Kerja Raya dan prestasi ini adalah tidak memuaskan.

Tuan Speaker, prestasi yang tidak memuaskan dalam perbelanjaan pembangunan ini boleh menunjukkan dua kesimpulan sahaja. Yang pertama, angka-angka perbelanjaan pembangunan selama ini adalah dianggar semata-mata untuk memberi satu gambaran bahawa ada terdapat banyak rancangan pembangunan di Negeri Pulau Pinang yang pada hakikatnya tidak boleh dicapai kerana kesulitan kewangan. Ini satu kesimpulan. Kesimpulan yang kedua, Kerajaan Negeri mempunyai kemampuan kewangan tetapi kebolehan pelaksanaan dan prestasi jentera Kerajaan Negeri adalah begitu teruk sehingga ia mencapai kadar yang begitu buruk. Ini hanya ada dua kesimpulan yang kita boleh lihat.

Tuan Speaker, dengan prestasi yang sedemikian, bagaimanakah Kerajaan Negeri boleh harap mencapai matlamat pembangunan yang dianggarkan bagi tahun hadapan dan apa yang dirancang untuk lima tahun ini. Ketidakecakapan menggunakan anggaran pembangunan yang sudah begitu kecil dengan sepenuhnya oleh Kerajaan Negeri adalah dengan izin, Tuan Speaker satu *criminal negligence* atau kecuaiian jenayah oleh pihak Kerajaan Negeri kerana ia telah menafikan rakyat Pulau Pinang dari menikmati faedah pembangunan yang sepatutnya mereka.... menunjukkan bahawa Ketua Menteri dan *teamnya* yang terdiri daripada pemimpin-pemimpin yang mengelarkan diri sendiri sebagai pemimpin dinamis dan pasukan yang *effective* telah gagal dalam tugas mereka. Ketua Menteri dan *teamnya* hanya pandai membuat kenyataan demi kenyataan untuk mencari publisiti murah walhal empat tahun kebelakangan ini kita tidak ada pembangunan yang pesat seperti yang dituntut oleh YAB Ketua Menteri dan *teamnya*.

Tuan Speaker, tadi saya berkata dalam ucapan pembangunan, yang bermukasurat 32, perkataan seperti pembangunan yang amat pesat, pertumbuhan perindustrian yang begitu pesat dan pertumbuhan ekonomi yang begitu pesat, saya tidak tahu berapa kali diulang di dalam ucapannya. Tuan Speaker, ini adalah *style* Kerajaan baru. Tuan Speaker dalam kes-kes yang saya telah sebutkan adalah jelas bahawa Kerajaan adalah gagal sama sekali dan dari analisa saya yang telah saya berikan, saya tidak tahu apakah alasan yang akan diberi oleh YAB Ketua Menteri lagi.

Tuan Speaker, daripada pemerhatian saya beberapa tahun ini taktik-taktik yang digunakan YAB Ketua Menteri dan Ahli-ahli EXCOnya adalah memberikan publisiti yang luas kepada pelbagai projek yang dirancang sedangkan pada hakikat tidak ada sebarang projek pembangunan bermakna yang sebenar-benarnya dilaksana dan disiapkan oleh Kerajaan Negeri. Dalam tempoh empat tahun kebelakangan ini hanya projek yang diberikan publisiti yang luas masih dalam perancangan atau dikaji atau akan dilaksanakan tidak berapa lama lagi atau sebenarnya belum mula lagi. Contohnya projek-projek seperti projek pencegahan banjir, projek *Jelutong Expressway* dan Pulau Pinang dan *Butterworth Outer Ring Road*, Perumahan dan lain-lain, telah dibuat banyak kenyataan tetapi pada hakikatnya belum dimulakan lagi.

Tuan Speaker, seperti kata peribahasa *The Government can fool all the people some of the time and some of the people all of the time but the Government cannot fool all the people all the time*. Ini adalah satu nasihat kepada Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, mengapa Kerajaan Negeri di bawah pimpinan YAB Ketua Menteri dan EXCOnya menggunakan taktik ini? Sebenarnya taktik untuk memberikan satu gambaran kepesatan pembangunan di Negeri Pulau Pinang adalah untuk menyembunyikan kegagalan YAB Ketua Menteri dan *team*nya untuk mengatasi dan menyelesaikan beberapa perkara dan masalah sosial yang *basic* di Negeri Pulau Pinang seperti pembinaan rumah kos rendah yang mencukupi untuk menyelesaikan masalah kekurangan perumahan yang teruk di Pulau Pinang khasnya untuk mereka yang berpendapatan rendah. Yang kedua, masalah banjir yang teruk, kesesakan lalulintas yang kian bertambah buruk, sistem pengangkutan awam yang tidak memuaskan yang *commuter* terpaksa menghadapi selama ini dan kekurangan tempat letak kereta khasnya di bandaraya. Semua ini adalah masalah-masalah sosial yang *basic* yang setakat ini Kerajaan Negeri belum selesaikan dan hanya memberikan satu gambaran adanya banyak pembangunan untuk menyembunyikan kegagalan ini.

Tuan Speaker, saya ingin sentuh perkara perumahan. Oleh kerana pilihanraya umum akan datang, Kerajaan Negeri khasnya Parti GERAKAN telah panik di mana satu kempen publisiti diadakan untuk memberikan gambaran bahawa banyak rumah telah dan sedang dibina untuk mengatasi masalah kekurangan perumahan di Pulau Pinang. Walhal setakat ini selepas pengumuman YAB Ketua Menteri dalam bulan Mei tahun ini mengenai strategi *low medium cost* atau LMC, satu projek pun tidak mula kerja lagi, tidak sebenarnya mula kerja. Selepas bulan Mei sampai sekarang, tidak ada satu projekpun.

Tuan Speaker, perumahan adalah satu kegagalan yang besar yang dihadapi oleh Kerajaan Negeri dan yang dihadapi oleh rakyat Pulau Pinang khasnya pada yang berpendapatan rendah.

Tuan Speaker, masalah perumahan dan Kerajaan Negeri cuba untuk mengatasi masalah ini. Saya pernah dengar 12 tahun di Dewan ini dan saya telah bosan mendengar, tiap-tiap kali apabila menyentuh tentang ucapan T.Y.T. atau belanjawan, masalah perumahan telah dibangkitkan.

Tuan Speaker, saya ingin ulang balik apabila kali pertama saya masuk Dewan ini di tahun 1992, bekas Ketua Menteri, Tun Dr. Lim Chong Eu berkata bahawa Kerajaan Negeri Pulau Pinang yakin untuk mengatasi masalah perumahan dalam negeri, dalam tahun-tahun 80an sepertimana Kerajaan Negeri mengatasi masalah kekurangan kerja pada dekad 70an. Ini telah saya dengar kali yang pertama. Setakat ini tahun 1994, 12 tahun. Setakat ini, masalah kekurangan perumahanpun belum diselesaikan.

Tuan Speaker, Kerajaan Negeri ada mengadakan satu rancangan program khas penswastaan rumah kos rendah di mana ianya akan dibina 41,080 unit rumah kos rendah untuk 25,000 pemohon. Di antara tahun 1986 ke tahun 1989, telah membuat pengumuman yang luas, beri satu pengumuman yang amat luas di mana Kerajaan Negeri akan menyelesaikan masalah dengan polisi ini dengan strategi ini tetapi sebenarnya program ini pun gagal. Nanti saya ingin memberitahu mengapa ianya gagal. Selepas itu lagi satu rancangan atau strategi baru yang diumumkan oleh Kerajaan Negeri di mana Kerajaan Negeri telah mengumumkan bahawa pihak swasta, pemaju swasta akan memberi 30%

dalam rancangan mereka untuk unit rumah dan inipun telah gagal. Sekarang Ketua Menteri dan teamnya nampaknya pilihanraya akan datang, tidak ada apa-apa untuk menunjukkan kepada rakyat untuk mengatasi masalah ini, telah melaporkan satu lagi strategi yang baru di mana ianya mengumumkan pada bulan Mei tahun ini untuk membina *low medium cost housing units* di Pulau Pinang, di North East District dan memberi beberapa kelonggaran syarat kepada pihak swasta untuk membina unit rumah kos berharga di antara RM25,000 hingga RM50,000.

Tuan Speaker, sebelum saya mengalih daripada perkara ini, saya ingin mengatakan bahawa selama ini Kerajaan Negeri telah gagal dalam semua strategi, semua polisi yang telah diambil selama 20 tahun ini di mana unit rumah kos rendah yang sebenar-benarnya disiap dan dibina untuk mereka yang berpendapatan rendah dan prestasinya adalah buruk.

Tuan Speaker, saya ingin ulang balik mengenai prestasi Kerajaan Negeri. Dalam tahun 1976, hingga tahun 1980 di mana ianya adalah Rancangan Malaysia Ketiga di mana satu sasaran 4,279 unit telah disasarkan untuk dibina untuk tempoh ini dan apa yang sebenar dibina, apa yang sebenar dibina dalam tempoh ini adalah 2,422 unit adalah lebih kurang 50% dan untuk tahun 1981 hingga tahun 1985, iaitu Rancangan Malaysia yang Keempat, Kerajaan telah sedikit *ambitious*. Kerajaan Negeri telah mengumumkan bahawa Kerajaan Negeri akan membinakan 20,000 unit rumah kos rendah dan pada masa itupun ada publisiti meluas yang diberi kepada pengumuman ini tetapi pada akhir tempoh ini apa yang sebenar dibina? 2,654 unit, lebih kurang 20% lebih. Apa yang sedih dan memalukan adalah untuk tahun 1986 sehingga tahun 1990, iaitu Rancangan Malaysia Kelima, Kerajaan Negeri adalah mengumumkan satu sasaran 14,000 unit akan dibina oleh Kerajaan Negeri tetapi pada akhir tahun ini berapa unit telah dibina? 140 unit sahaja dari 14,000 yang disasarkan untuk dibina dan untuk tahun 1991 sehingga sekarang, Kerajaan Negeri tidak berani lagi untuk memberi sasaran, *no target, targetless housing policy* di mana di bawah pimpinan YAB Ketua Menteri selama ini, tahun 1991 hingga tahun 1994, bulan Jun, di bawah pentadbiran yang baru ini hanya boleh membina 268 unit sahaja. Ini satu prestasi yang amat teruk, ini saya *open to contradiction*. Jikalau tidak benar, saya harap Ketua Menteri boleh *correct*.

Tuan Speaker, ini adalah perumahan yang disasarkan untuk dibina oleh Kerajaan Negeri dan seperti yang telah saya kata tadi, dalam tahun 1986 hingga tahun 1989, ada satu polisi yang baru, *privatization policy* di mana 41,080 unit telah disasarkan untuk dibina oleh pihak swasta dengan Kerajaan Negeri di mana adanya tanah Kerajaan Negeri dibina oleh pihak swasta, adanya tanah

swasta yang diberi kelonggaran syarat-syaratnya dan ini adalah untuk tempoh tiga tahun. Dan dalam tempoh tiga tahun ini, apa yang sebenar dibina? 1986, bukan sampai 1989 tetapi sampai tahun 1994, iaitu lapan tahun, hanya 5,484 unit telah dibina, setakat lapan tahun.

Tuan Speaker, ini adalah gambaran yang diberi dan sekarang kita dalam Dewan ini telah diberi satu gambaran dalam ucapan YAB Ketua Menteri di mana beliau telah memberi satu gambaran bahawa 60,000 unit rumah kos rendah dan sederhana akan dibina dalam tempoh tahun 1995 hingga tahun 2000, 60,000 unit akan dibina dan beliau mengatakan bahawa 17,000 akan dibina di bawah polisi 30% yang akan dibina oleh pihak swasta.

Tuan Speaker, mengikut prestasi yang selama itu, adakah kita boleh harap pihak swasta untuk mencapai matlamat ini? Ini hanya satu *projection* sahaja. YAB Ketua Menteri adalah gantung untuk mengatasi masalah kekurangan rumah kos rendah khususnya RM25,000 ke atas satu *projection* di mana pelan telah di *submit* kepada MPPP atau MPSP. Itu satu *projection*. Sama ada ini boleh dicapai atau tidak boleh, kami belum tahu lagi. Saya pasti ini adalah susah mengikut *trend* dan prestasi selama 22 tahun ini dan mengikut apa yang kita telah lihat dalam rancangan rumah kos rendah program penswastaan. Beliau telah juga sekarang mengumumkan satu polisi, satu strategi unit perumahan kos rendah sederhana. Tuan Speaker, adakah strategi yang baru ini boleh menyelesaikan masalah perumahan? Nampak pemerhatian saya, Ketua Menteri bukan akan menyelesaikan masalah kekurangan perumahan kos rendah tetapi telah *shift*nya kepada *low medium cost* dan strategi *low medium cost* inipun adalah satu *projection* sahaja. Seperti yang telah saya kata belum satu projek lagi telah mula kerja. Ini satu *projection* sahaja dan Ketua Menteri telah gantung harapan untuk mengatasi masalah kekurangan perumahan atas satu *projection*.

Tuan Speaker apa yang boleh ditetapkan dan akan dibina adalah 206 unit sahaja rumah kos rendah yang akan dibina oleh Kerajaan Negeri di bawah satu peruntukan lebih kurang RM2.5 juta pinjaman dari Kerajaan Pusat dan lain diperuntukkan oleh Kerajaan sendiri. Ini adalah satu yang kita boleh pasti sahaja, 206 unit untuk tahun hadapan. Sama ada boleh diselesaikan, sama ada boleh dibina dalam masa yang tetap, belum diketahui lagi tetapi hanya 206 unit sahaja boleh kita harapkan sahaja. Juga satu angka yang tetap adalah dua projek, satu projek di Sungai Rambai dan satu projek di Jalan Sungai di mana di dalam projek Sungai

Rambai, 912 unit rumah kos rendah akan dibina dan di Jalan Sungai, 546 unit rumah kos rendah akan dibina. Ini adalah untuk disewa kepada golongan termiskin, bukan diperuntukkan kepada siapa yang pohon dalam kategori RM25,000. Ini adalah sewa kepada rakyat termiskin. Ini adalah peruntukan daripada Persekutuan di bawah Program Khas Perumahan Persekutuan di mana RM60 juta telah diperuntukkan. Ini kita boleh pasti. Tetapi apa yang saya ingin katakan di sini adalah bahawa untuk lima tahun hadapan, Ketua Menteri telah meletakkan harapan untuk mengatasi masalah perumahan terhadap satu *projection* dan tidak akan menyelesaikan masalah kekurangan rumah kos rendah RM25,000. Ianya hanya *dishitfkan* kepada *low medium cost* sahaja. Di sini saya ingin tahu siapa akan membina unit yang berharga RM25,000 dan bawah untuk orang-orang yang memerlukan unit ini. Ketua Menteri harapkan kepada polisi 30% dan ini adalah *projection* sahaja dan mengikut *trend*, mengikut prestasi selama 22 tahun, saya bimbanglah, sama ada ini boleh dicapai oleh Kerajaan Negeri.

Tuan Speaker, sekarang YAB Ketua Menteri selain daripada mewujudkan satu strategi baru *low medium cost* telah menjalankan *one step further* untuk memberi alasan mengapa Kerajaan Negeri gagal dalam menyelesaikan masalah kekurangan rumah kos rendah khususnya RM25,000 ke bawah. Beliau memberi tiga alasan. Alasan yang pertama ialah Kerajaan Negeri tidak boleh membina lebih banyak unit rumah kos rendah oleh kerana kos tanah yang tinggi. Ini satu alasan yang diberi oleh YAB Ketua Menteri. Yang kedua, YAB Ketua Menteri memberi satu alasan bahawa tidak ada tanah, *scarcity of land*. Oleh kerana itu Kerajaan Negeri tidak boleh membina lebih banyak unit rumah kos rendah dan baru-baru ini Kerajaan YAB Ketua Menteri ingin memberi satu gambaran bahawa unit *low medium cost* dan unit kos rendah dibeli oleh orang asing, di mana beliau telah membuat satu pengumuman bahawa ada syarat baru untuk mengikat supaya orang asing tidak membeli rumah-rumah yang dibina di Pulau Pinang.

Tuan Speaker, adakah tiga alasan yang diberi oleh YAB Ketua Menteri boleh diterima, sama ada Kerajaan Negeri Pulau Pinang telah tidak ada tanah sampai setakat kita tidak boleh membina rumah kos rendah, adakah ini benar? Nanti saya akan memberi penjelasan bahawa ini bukan masalah. Masalah adalah bahawa Kerajaan tidak serius, tidak *committed* untuk mengatasi masalah ini dan *foreign buyers* sama ada ini benar atau tidak. Saya tanya satu soalan di mana saya tanya berapa orang asing membeli rumah pangsapuri dan rumah. Tuan Speaker, saya telah tanya. Saya tanya Kerajaan Negeri, YAB Ketua Menteri menyatakan bilangan warganegara asing yang memiliki unit pangsapuri dan unit rumah di Pulau Pinang masing-masing. Saya juga ingin

mengetahui dengan memberi pemilikan oleh individu dan syarikat. Tuan Speaker, jawapan yang diberi: warganegara asing memiliki pangsapuri, 102 sahaja, *foreign ownership*. Ini bukan masalah oleh kerana orang asing mari sini sapu semua rumah, warganegara asing, 102. Untuk rumah, *landed properties*, 32 dan sama ada syarikat asing memiliki pangsapuri atau rumah, tiada ada satupun, tetapi YAB Ketua Menteri ingin memberi satu gambaran baru-baru ini bahawa orang asing telah masuk di Pulau Pinang dan sapu semua rumah pangsapuri di Pulau Pinang dan beliau mengumumkan satu *guideline*, satu syarat baru yang akan mengikat. Tuan Speaker, ini semua tidak benar, *it is not true*, dan sama ada *scarcity of land*, *highland price* sebab Kerajaan tidak boleh membina unit rumah kos rendah. Tentu tidak.

Tuan Speaker, saya juga ada tanya beberapa soalan di Dewan ini untuk mengetahui berapa unit PERDA membina rumah, UDA bina dan siapa yang diberi tetapi tiap-tiap kali Tuan Speaker telah tolak soalan saya atas alasan bahawa ianya adalah dibawah kawalan Kerajaan Persekutuan tetapi di dalam ucapan YAB Ketua Menteri beliau sebut juga UDA dan PERDA. Tidak ada. Di sini saya ingin memberi satu gambaran bahawa bukan ianya kekurangan tanah tetapi ini kerana Kerajaan Negeri ada satu polisi, satu polisi yang tidak ditulis di mana untuk kepentingan politik UMNO, projek-projek yang dijalankan oleh PERDA dan UDA di kawasan luar bandar, 90% lebih telah diberi kepada kaum Bumiputera. Begitu juga dengan beberapa projek Kerajaan Negeri di mana ada 11 projek oleh Kerajaan Negeri di mana 90% diberi kepada kaum Bumiputera. Saya ingin menjelaskan di sini bahawa kami DAP tidak bantah Kerajaan Negeri untuk membantu orang-orang yang memerlukan unit rumah kos rendah termasuk kaum Melayu. Apa yang saya ingin soal di sini ialah Kerajaan ada satu polisi untuk peruntukan, 45%, 45% dan 10%. Saya tidak tahu sama ada YAB Ketua Menteri masih menggunakan formula ini sekarang. Formula ini diwujudkan pada masa bekas Ketua Menteri iaitu 45% untuk kaum Bumiputera, 45% untuk orang Tionghua dan 10% untuk orang India dan lain-lain. Di sini saya tengok, semua projek oleh PERDA dan UDA telah diberi, 90% dan adanya 100% diberi kepada satu kaum sahaja dan di sini rakan saya dari Kampong Kolam ada menyoal mengenai apa yang disebut oleh Ahli dari Seberang Jaya di mana satu *housing policy*, *housing strategy* untuk menjaga *strategic Malay area*. Ini adalah sebab oleh kerana YAB Ketua Menteri tidak boleh masuk, tidak boleh pergi lain tempat di kawasan luar bandar untuk membina rumah kos rendah oleh kerana UMNO mahu jaga kepentingan dan kerusi mereka. Ini adalah sebab yang kita tidak boleh menyelesaikan masalah ini.

Tuan Speaker, dalam permohonan unit rumah kos rendah dari angkanya setahu saya kurang-kurangnya 70% adalah untuk kaum bukan Bumiputera, 70%, dan saya haraplah peruntukan ini diberi atas merit, atas keperluan sesuatu pemohon dan bukan untuk menjaga kawasan untuk memang di pilihanraya oleh UMNO. Ini adalah alasan. Saya ada tanya PERDA dan UDA semuanya diberi.

Tuan Speaker, saya haraplah Kerajaan Negeri boleh serius untuk mengatasi kekurangan perumahan kos rendah. Di sini saya ingin menasihatkan YAB Ketua Menteri oleh kerana polisi LMC tidak akan menyelesaikan masalah rumah kos rendah berharga RM25,000. Sekarang tidak ada orang bina, khasnya polisi Kerajaan 30% sahaja dan 206 unit yang akan dibina oleh Kerajaan Negeri. 17,000 yang diumumkan oleh YAB Ketua Menteri dalam hari Khamis adalah satu *projection* dan jikalau LMC projek ini boleh memberi keuntungan kepada pemaju swasta, saya pasti ada banyak pemaju tidak akan membina 30% unit rumah kos rendah di dalam projeknya, akan mengubah oleh kerana pemaju swasta berniaga adalah untuk satu tujuan sahaja, untuk *to make profit*.

Tuan Speaker, ini adalah masalah perumahan yang Kerajaan Negeri telah gagal selama ini dan Kerajaan Negeri hanya mahu menyembunyikan perkara ini dan pilihanraya akan datang untuk memberi satu gambaran bahawa 60 unit rumah kos rendah akan dibina. Sebenarnya ianya adalah satu *projection* sahaja.

Tuan Speaker, satu lagi masalah yang Kerajaan Negeri gagal adalah mencegah banjir. Saya telah dengar ini selama 12 tahun di mana kenyataan demi kenyataan telah dikeluarkan oleh pemimpin Kerajaan Negeri di mana adanya banyak rancangan tetapi pada hakikatnya setakat ini masalah banjir tidak diselesaikan. YAB Ketua Menteri ingin memberi satu gambaran di mana beliau berkata semua masalah ini tidak boleh dielakkan oleh kerana pembangunan yang pesat. Beliau berkata ini adalah *the price of development*, beliau berkata. Adakah ini benar, *the price of development*? Takkan YAB Ketua Menteri telah lupakah beliau menjadi Ahli Dewan Rakyat Kawasan Tanjung di tahun 1982 hingga 1986. Pada masa itu banjirpun berlaku dan banjir di Georgetown khasnya di Tanjung ada berlaku lebih tiga puluh tahun, sejak saya menjadi *school boy* di sana, saya dilahir di sana, telah banjir sampai hari ini tetapi Ketua Menteri sebaliknya mengatakan bahawa ini adalah oleh kerana pembangunan yang pesat.

Tuan Speaker, saya haraplah Kerajaan Negeri tidak akan mencuba lagi untuk memberi alasan sahaja bahawa ianya dilaku oleh kerana sekian-sekian dan benar-benar untuk mengatasi masalah ini. Masalah banjir telahpun saya dengar sampai saya bosan di mana kenyataan demi kenyataan telah diberi dan telah beberapa kajian dibuat dan kajian dibuat oleh JICA di dalam tahun 1979. Sampai sekarang, 15 tahun selepas kajian itu lagi kita tidak boleh menjalankan kerja dengan sebenarnya. Hanya sedikit, RM9 juta, RM6 juta di sini dan sana.

Tuan Speaker, saya harap satu projek keseluruhan, bukan rancangan sahaja di mana baru-baru ini Ahli dari Tasek Gelugor, UMNO, Ahli Dewan Rakyat Tasek Gelugor, beliau berkata ada satu rancangan RM200 lebih juta tetapi ianya akan selesai pada Rancangan Malaysia Kelapan, panggil orang tunggu 10 tahun lagi. Tuan Speaker, saya haraplah Kerajaan Negeri benar-benar serius mengatasi masalah ini.

Tuan Speaker, masalah kesesakan lalulintas begitu juga. Ini bukan oleh kerana pembangunan yang pesat. Kesesakan lalulintas adalah oleh kerana *poor planning* oleh Kerajaan Negeri. Di dalam bandar Georgetown, khususnya di kawasan KOMTAR, ini adalah satu tempat di mana ada pembangunan yang pesat. Bukan sahaja KOMTAR tetapi jalan ini tidak boleh tanggung penuh kenderaan-kenderaan tetapi Kerajaan Negeri masuk pembinaan KOMTAR lagi tambah apa-apa rancangan untuk jalan di sana. Baru-baru ini sahaja satu jalan, Jalan McNair sudah tutup.

Tuan Speaker, ini adalah *poor planning* oleh Kerajaan Negeri dan juga dengan sistem pengangkutan awam yang baru-baru ini sahaja diumumkan oleh YAB Ketua Menteri. Ianya akan menubuhkan satu *high powered committee* untuk menyelesaikan masalah sistem pengangkutan awam. Tuan Speaker, sebenarnya sistem pengangkutan awam yang tidak memuaskan telah lama berlaku dan bolehlah kita berterima kasih kepada mini Bus fiasco ini kerana mengerakkan Kerajaan Negeri untuk sekurang-kurangnya mengadakan satu Jawatankuasa untuk mengkaji. Saya haraplah ini bukan satu *committee*, satu jawatankuasa untuk pilihanraya sahaja tetapi sebenarnya untuk menyelesaikan sistem pengangkutan awam yang teruk yang dihadapi oleh *commuter* selama ini.

Tuan Speaker, ini adalah semua perkara-perkara yang saya bangkitkan dan perkara *transport system* ini telah lama wujud di mana ada banyak kenyataan yang dibuat oleh pemimpin. Tahun 1992, Yang Berhormat Ahli Telok Bahang telah membuat satu kenyataan "*one billion to ease congestion in the 90s*". "*Projects to*

upgrade transport system" lagi tahun 1992. *"RM130 million plan to end traffic congestion"*, tahun 1992. *State public transport to be reviewed*", tahun 1992. *"Panel to review the state transport system,"* itu Disember 1992 dan sekarang ada satu lagi Jawatankuasa yang baru yang diketuai oleh YAB Ketua Menteri dan di sini ada *"RM300,000 bid to end transport woes"*, Tuan Speaker dan sebagainya. Saya masih ingat Ketua Menteri pada tahun 1991, beliau ada melawat Bukit Mertajam dan membuat satu pengumuman bahawa kesesakan lalulintas di Bukit Mertajam.....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tidak usah ulang banyak sangat....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ini saya tunjuk sahaja di mana beliau sendiri memberi janji bahawa beliau akan menyelesaikan masalah ini. Sekarang sudah tiga tahun dan mengikut profesor yang menjalankan kajian tentang *transport system* di Pulau Pinang, *"Traffic system in Bukit Mertajam today is in a mess," December 1994.*

Tuan Speaker, ini adalah semua yang diberi untuk tembak kosong, untuk memberi gambaran seolah-olahnya ada banyak rancangan, ada banyak pembangunan yang pesat di Negeri Pulau Pinang, yang sebenarnya tidak ada. Begitu juga dengan *flooding*, banjir, saya ada di sini. Begitu juga dengan *housing*. Kenyataan demi kenyataan dibuat di mana satu dua projek, satu di Sungai Rambai dan satu di Jalan Sungai, belum mula lagi tetapi enam *statement* sudah dikeluarkan oleh Yang Berhormat dari Kawasan Ara Rendang mengumumkan akan *coming soon*. Tuan Speaker, di sini *"one thousand cheap units to be built"*. *"Tenders out for Sungai Rambai projects"*, *"Soon low cost houses for rent."* *"Council plan to build cheap houses,"* *"Fifty million to build houses for the very poor"*. Tuan Speaker, ini semua yang diumumkan walhal sekarangpun belum start lagi dan ini satu dua projek sahaja. Ini adalah untuk golongan yang termiskin.

Tuan Speaker, ini adalah stail Kerajaan Negeri yang diketuai oleh YAB Ketua Menteri oleh kerana *style* Ketua Menteri hanyalah untuk membuat publisiti sahaja serupa naik bas untuk mencari publisiti modal. Tuan Speaker, ini satu mainan budak-budak sahaja.

Tuan Speaker, selain daripada perkara ini yang tidak diselesaikan oleh Kerajaan Negeri, rakan sayapun ada sebut mengenai ketiadaan kuasa YAB Ketua Menteri dibandingkan dengan

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, tidak usah ulang.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya tidak mahu ulang, ada banyak, saya telah mulakan ini dan saya tidak akan mengulang. Tidak boleh menyelesaikan masalah untuk menyembunyikan, telah membuat kenyataan demi kenyataan untuk publisiti dan untuk menyembunyikan kegagalan ini. Yang kedua, tidak ada kuasa. Yang ketiga, pandai buat pengumuman untuk sekian-sekian projek di mana beliau telah buat banyak *statement*, *statement* demi *statement* untuk memberi satu gambaran bahawa ianya adalah rancangan yang pesat.

Tuan Speaker, saya beri contoh seperti *Free Trade Area*. *Free Trade Area* ini kenyataan telah dibuat sejak tahun 1990, lebih awal tetapi untuk Kerajaan ini sejak November 1990 sampai hari ini, sampai tahun 1994. Ahli Kawasan Sungai Bakap pun ada membuat pengumuman juga bahawa satu *Free Trade Area* akan diwujudkan di Pulau Pinang tetapi setakat ini kita belum dapat satu *Free Trade Area*. Ini adalah satu hal yang senang. Ini adalah mendapat kebenaran daripada Kerajaan Persekutuan untuk mengadakan satu *Free Trade Area* dan inipun memakan masa selama empat tahun dan tidak boleh selesai. Ada banyak kenyataan dan baru-baru ini Ahli dari Kawasan Sungai Bakap berkata *Penang mainland harbour to be a free port*. Beliau berkata dalam satu seminar tetapi beberapa hari selepas itu, Pengerusi PPSB, *Chairman*, Encik Zahrin Hashim berkata bahawa *Butterworth will not be turned into a free port*. Apa ini? Satu pengumuman yang dibuat oleh EXCO dan dinafikan oleh Pengerusi PPC dan juga *Pulau Jerejak to stay... barter trade, plan to turn pier into Free Trade Area, plan to turn bus depot into Free Trade Zone, State to push for free port area in NBCT*.

Tuan Speaker, ini adalah tebal, ini adalah semua pengumuman yang dibuat untuk publisiti sahaja, satu perkara yang mudah.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Minta penjelasan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Boleh.

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Dato' Speaker,

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat kalau boleh masa sudah.... kita...

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Ya, singkat sahaja. Saya hendak menegaskan di sini...

Tuan Speaker:

Kita sambung malam, boleh?

Ahli Kawasan Sungai Bakap (Dr. Goh Cheng Teik):

Ya, saya hendak tegaskan di sini bahawa YAB Menteri Kewangan telah memberi keputusan pada dasarnya untuk kawasan pelabuhan Pulau Pinang di Butterworth untuk menjadikan kawasan perdagangan bebas. Ini satu hakikat dan ini sedang dalam pelaksanaan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, tetapi selepas apa yang diumumkan oleh Ahli Kawasan Sungai Bakap bahawa *Penang's mainland harbour to be a free port* dan beliau berkata *trade will grow with Butterworth as a free port*. Ahli Kawasan Sungai Bakap tidak boleh salahkan saya apabila selepas pengumuman ini Pengerusi PPSB, Penang Port Sendirian Berhad, Zahrin Hashim berkata *Butterworth will not be turned into a free port*. Tuan Speaker, ini adalah pengumuman yang dibuat oleh pemimpin Kerajaan dan pemimpin di PPSB....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, itu sudah selesai.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ya, saya tahu, tetapi ini apa yang saya baca di suratkhbar dan semua ini diumumkan. Lagi satu, Pulau Jerejak melalui satu usul di Dewan ini telah diluluskan bahawa kita akan meminta balik Pulau Jerejak itu dan sudah dipersetujui oleh Kerajaan Persekutuan tetapi sehingga hari ini berapa kenyataan telah dibuat juga tetapi sebenarnya pulau ini belum diserahkan kepada Negeri Pulau Pinang. Ini adalah kenyataan. Juga dengan satu *conservation plan*. Beberapa kenyataan dibuat oleh Ahli Kawasan Sungai Bakap dan Ahli Kawasan Batu Uban di mana *since 1991* Kerajaan Negeri akan adakan satu *conservation plan*, *heritage plan* akan dibentangkan di Dewan ini tetapi setakat empat tahun, habuk pun tidak ada.

Tuan Speaker, ini adalah stail Kerajaan Negeri dan Kerajaan Negeri khasnya Ketua Menteri sentiasa apabila satu syarikat masuk ke Pulau Pinang untuk melabur, beliau akan mengumumkan bahawa beliau akan menjadikan Pulau Pinang sebagai satu pusat. Ada banyak pusat, *Penang as a cultural centre, tele conferencing centre, industrial hub, computer software centre, disc island, manufacturing centre, warehousing centre, palm oil centre*, semua ini, *hightech* dan lain-lain, Tuan Speaker. Jikalau Kerajaan Negeri boleh mencapai satu dua *centre* ini, itupun sudah cukup. Tetapi stail YAB Ketua Menteri ialah apabila sebuah syarikat masuk melabur ia akan *make Penang a centre*. Baru-baru ini beliau melaporkan bahawa beliau akan membuatkan Penang ini sebagai *an educational centre*, selepas satu dua kolej ditubuh di sini dan juga *medical centre* selepas *PDC sign* satu *agreement* dengan swasta. Baru-baru sahaja *want to make Penang a gold bullion centre*.

Tuan Speaker, ini stail Kerajaan Negeri, stail YAB Ketua Menteri dan saya bangkitkan ini untuk menunjuk bahawa stail ini tidak boleh mengelirukan rakyat lebih lama dan untuk ini ada satu sahaja, lagi satu. Pertanian, Ahli Kawasan Pinang Tunggal, pada tahun 1990 ada satu kenyataan yang dikeluarkan oleh *Malaysian Frozen Fruits Association* di mana beliau berkata *45 million from tuna fish industry if problem is overcome*. Ini adalah pada bulan November, tahun 1990 dan ini tidak dilihat dengan berat oleh Kerajaan tetapi pada bulan Ogos tahun 1993, Ahli dari Kawasan Pinang Tunggal membuat satu pengumuman, *big money for tuna*. Selepas dua tiga tahun, baru beliau bangkit bahawa ada *big money for tuna* jika masalah boleh diatasi. Tuan Speaker, ini adalah sikap dan stail Kerajaan Negeri yang menunjukkan bahawa kenyataan yang dibuat adalah untuk publisiti sahaja.

Tuan Speaker, satu lagi mengenai pelancongan. Ahli Kawasan Batu Uban tidak ada di Dewan ini tetapi saya ingin menyentuh sedikit mengenai pelancongan ini. Pelancongan adalah industri yang kedua terbesar selepas industri pembuatan di Pulau Pinang. Ini adalah satu industri yang agak besar dan ada potensinya untuk memberi hasil kepada Negeri Pulau Pinang. Tuan Speaker, apa yang saya ingin bangkit di sini adalah industri ini tidak boleh dibenarkan untuk dijalankan secara ad-hoc sahaja dan dengan *whims and fancy* EXCO *in charge of* pelancongan di mana rakan saya Ahli Kawasan Datuk Keramat telah memberi beberapa contoh di mana beliau membuat pengumuman tanpa fikiran, serupa *cheap wine*, *trishaw lane* dan lain-lainnya. Saya tidak ingin masuk perkara ini tetapi industri pelancongan ini tidak boleh dijalankan dengan *ad-hoc manner* dan oleh seorang yang degil, tidak mahu dengar pandangan dan cadangan serta menjalankan tugas sebagai EXCO bertanggungjawab pelancongan *at her whims and fancy*. Ini tidak boleh dibenarkan dan saya harapkan Yang Berhormat Ahli Kawasan Batu Uban ada mendengar di luar. Industri pelancongan perlulah satu pelan induk dan jangka masa panjang dan tidak akan dijalankan secara ad-hoc di mana apabila ada publisiti yang *good*, Ahli Kawasan Batu Uban akan terima, tetapi jikalau satu projek gagal, Ahli Kawasan Batu Uban akan menolak kata, ini bukan masalah saya, serupa satu peristiwa di mana pada tahun 1992 satu konsert akan diadakan di stadium. Ini ditaja dan *diorganise* oleh Kerajaan Negeri.....

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, itu saya rasa sudah dijelaskan.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingin jelas di sini bahawa jawapan yang diberi oleh Ahli Kawasan Batu Uban bahawa ianya tidak bersangkut dengan Kerajaan Negeri, tetapi hanya ditaja oleh PEMANIS atau *company* yang menjual PEPSI-COLA, tetapi sebenarnya ini adalah satu konsert yang *diorganise* oleh Kerajaan Negeri dengan PEPSI-COLA, tetapi apabila sudah ada masalah, bukan saya. Serupa juga dengan *longest beach buffet*, salahkan semua orang, kecuali beliau sendiri, semua salah. Tuan Speaker, termasuk salahkan DAP juga. Tuan Speaker, ini adalah stail EXCO *in charge of tourism* dan di sinilah saya juga ingin petik, di mana satu pelan induk jangka masa panjang diwujudkan dan dibentangkan di Dewan ini tetapi nampaknya Ahli Kawasan Batu Uban tidak ada peluang untuk membentangkan di Dewan ini di mana pada hari itu beliau angkat dua buku, ada di sini.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Ada.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ada, saya tahu ada, ada apa itu? Nampaknya kosong sampai sekarang. (gangguan) Pelan induk pelancongan adalah diumumkan di tahun 1990, bulan November dan tiap-tiap tahunpun ada pengumuman. Saya ada satu yang tebal di sini, pengumuman-pengumuman tetapi saya tidak mahu baca di sini. Tiap-tiap tahun ada diumumkan satu pelan akan ditubuh dan diadakan tetapi sebenarnya selepas empat tahun kita masih belum tengok satu pelan lagi. Adakah ini satu Kerajaan, satu EXCO yang cekap? Empat tahunpun tidak boleh keluar satu pelan induk. Mahu tubuh satu Lembaga Tourism Boardpun mahu tunggu empat tahun. Tuan Speaker, ini adakah sebuah Kerajaan yang cekapkah? Tentulah tidak cekap dan saya haraplah Kerajaan ini tidak akan main-main dan begitu angkuh seperti Ahli Kawasan Batu Uban di mana beliau kata bahawa kita akan bentangkan pada masa yang kita tetapkan. Beliau adalah satu wakil rakyat yang dipilih dan bukan atas masa beliau sendiri.

Tuan Speaker, inilah yang saya cerita bahawa buat pengumuman untuk menyembunyikan dan untuk empat tahun ini nampaknya Kerajaan Negeri khasnya YAB Ketua Menteri dan Parti GERAKAN telah panik, dengan izin, Tuan Speaker, *after four years, nothing to show, nothing to show*. Hanya YAB Ketua Menteri yang *friendly* dan *approachable* sahaja. *Approachable* sahaja... bukan takut, bukan takut... *nothing to show*, hanya *friendly and approachable*. Tuan Speaker sekarang seperti yang telah diucap oleh kawan saya, Ahli dari Kawasan Bukit Gelugor mereka telah bermula untuk membuat satu propaganda *campaign* untuk menakutkan rakyat Pulau Pinang.

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat.....

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

.... sudah ada masalah, bukan saya punya perkara. Serupa dengan *longest beach buffet*, dia salahkan semua kecuali diri sendiri. Semua salah, Tuan Speaker, termasuk DAP juga. Ini adalah stail *EXCO in charge of Tourism* dan di sinilah saya juga ingin memetik ... (gangguan).

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Terima kasih.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Bukan terima kasih, belum lagi.

Di mana satu Pelan Induk jangka masa panjang diwujudkan dan dibentangkan di Dewan ini. Tetapi nampaknya Ahli Kawasan Batu Uban tidak ada peluang untuk membentangkan di Dewan ini di mana pada hari itu beliau telah mengambil dua buah buku di sini, ada! Ada, saya tahu ada! Tetapi nampaknya kosong sampai sekarang.

Pelan Induk Pelancongan telah diumumkan pada tahun 1990 bulan November dan tiap-tiap tahun ada pengumuman. Saya ada satu buku yang tebal di sini, pengumuman itu, tetapi saya tidak mahu baca di sini. Tiap-tiap tahun ada diumumkan satu pelan akan diadakan tetapi apa sebenarnya selepas 4 tahun, kita masih belum melihat satu pelan lagi. Adakah ini menggambarkan satu Kerajaan, satu EXCO yang cekap. Empat tahun pun tak boleh keluaran satu pelan induk, mahu tubuhkan satu Perlembagaan *Tourism, Tourism Board* pun kena tunggu empat tahun. Tuan Speaker, adakah ini satu Kerajaan yang cekapkah? Tentulah tidak cekap.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Ya, Tuan Speaker, ini dalam *Star...* dan mewujudkan satu kempen fitnah, *half truth* sahaja. Adakah ini satu Kerajaan, seorang Ketua Menteri yang benar-benar membuat kerja dan tidak takut untuk menghadapi rakyat? Jikalau YAB Ketua Menteri dan parti GERAKAN menghadapi DAP dan menewaskan DAP dalam *superior argument* dan *track record*, kita boleh terima tetapi bila mulakan satu kempen fitnah, *half truth* seperti hukum hudud, *Penang can be squeezed*, menakutkan orang, ini menunjukkan apa? Ini menunjukkan bahawa Kerajaan tidak ada apa-apa untuk menunjukkan kepada rakyat pada pilihanraya yang akan datang. Di sini GERAKAN di bawah YDP MPPP telah mengenakan beberapa syarat yang baru di mana padang awam pun tidak boleh digunakan oleh DAP, di mana *poster-poster* DAP pun telah diturunkan, di mana *poster-poster* dan *banner-banner* UMNO takut untuk diturunkan. Lagi ada satu *banner* di Jalan Petani. Pada masa itu Timbalan Perdana Menteri melawat Pulau Pinang, beberapa bulan dahulu, September atau Oktober dan sehingga sekarang *banner* di sana pun telah koyak, tetapi belum diturunkan lagi.

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Kita tidak tengok pun.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tidak tengok? Hari, hari lalu di situ tetapi tidak diturunkan. *Banner* DAP diturunkan, semua koyak. Apa yang mereka takut? Tuan Speaker, ini adalah yang dilakukan oleh GERAKAN. Saya harap YDP MPPP jangan takutlah. YDP sekarang adalah *back-door* YDP di mana ianya dilantik secara *back-door*. Saya diberitahu bahawa beliau mahu bertanding di dalam pilihanraya yang akan datang, tetapi ahlinya tidak mahu beliau bertanding. Saya haraplah sebagai Pengerusi GERAKAN Pulau Pinang dia boleh bertanding, tetapi jangan lari ke kawasan UMNOlah atau disokong kuat oleh UMNO, oleh kerana beliau subjek beliau sendiri untuk satu kajian atau pilihan oleh rakyat sama ada beliau adalah seorang yang boleh diterima oleh rakyat atau tidak boleh....(gangguan)

Ahli Kawasan Ara Rendang (Tuan Haji Zakaria bin Bakar):

Wakil DAP pun jangan lari ya? Semua tunggu di kawasan lama.

Ahli Kawasan Telok Kumbar (Dato' Haji Mohd. Zain bin Haji Omar):

Janji duduk di kawasan yang sama, semua.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Tuan Speaker, saya ingin harapkan oleh kerana pada pilihanraya yang akan datang, GERAKAN tentu akan menggunakan bermacam-macam taktik-taktik untuk mengalahkan DAP dalam Tanjong 3 termasuk Ahli Kawasan Permatang Pasir, di mana sudah 12 tahun saya ada di sini bersama Ahli Kawasan Permatang Pasir tetapi saya masih melihat Ahli Kawasan Permatang Pasir berkelakuan begitu di mana beliau menghentam *racial politics*. Mengapa? 2 hari saya tengok, saya tidak pernah tengok pada 12 tahun yang lalu. 3 *term* di sini, saya tidak pernah tengok, tetapi dua hari ini saya sudah lihat satu kelakuan yang amat menyedihkan. Saya sangat kesal. Saya dengar Ahli Kawasan Permatang Pasir tidak ada peluang untuk bertanding pada masa yang akan datang dan beliau sekarang ingin menunjukkan kepada kosnya bagaimana dia hentam DAP dengan membawa isu

perkauman dan untuk mengelirukan Dewan yang mulia ini bahawa DAP membantah pembinaan surau, menentang orang Melayu. Ini adalah fitnah yang tidak benar sama sekali. Mengapa menggunakan taktik ini?

Tuan Speaker:

Ahli Yang Berhormat, teruskan dengan lebih tepat.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Saya ingin membangkitkan ini oleh kerana taktik ini untuk mendapatkan kerusi adalah amat merbahaya. Ini adalah *racial-politics* yang merbahaya dan beliau sebagai seorang *third term* pun tidak tahu prosedur. Beliau kata DAP hentam pegawai, hentam Presiden MPPP....

Tuan Speaker, DAP hentam pegawai jikalau pegawai tidak buat kerja yang baik pegawai yang menyeleweng dan pegawai yang menyalahgunakan kuasa? Salahkah ini? Adakah Ahli dari Permatang Pasir setuju bahawa pegawai boleh menjalankan tugas dengan menyeleweng atau menyalahgunakan kuasa? DAP tidak pernah menghentam sesiapa pegawai yang menjalankan tugasnya dengan baik. Jangan mengeliru, jangan membuatkan pegawai hangat hati kepada DAP. Ini adalah fitnah dan bohong.

Tuan Speaker, saya harapkan untuk satu kerusi, jangan main politik di sini. Apa yang disebut oleh Ahli Kawasan Permatang Pasir mengenai DAP tipu Melayu untuk menjalankan tanah wakaf, apa yang dikatakan di sini ialah menghina orang Melayu sahaja. Sekarang orang Melayu boleh berfikir untuk diri sendiri, boleh tahu, boleh tengok, boleh lihat apa yang benar, apa yang tidak benar, apa yang baik, apa yang tidak baik. Jikalau DAP membangkitkan isu yang tidak baik, tentu orang Melayu boleh fikir.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Boleh beri jalan?

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Duduk, duduk! Semalam *you* tidak mahu beri jalan.

Ahli Kawasan Permatang Pasir (Tuan Haji Adnan bin Haji Ramli):

Betul apa yang saya cakap itu.

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Duduk, duduk. Semalam *you* tidak mahu beri jalan.

Saya haraplah Ahli Kawasan Permatang Pasir oleh kerana mahu satu kerusi, janganlah main politik perkauman. Jangan mainkan isu yang sensitif dan merbahaya ini. Jikalau tidak ada kerusi, tidak ada kerusilah. Jangan hancurkan negeri kita. Tuan Speaker, ini adalah apa yang ingin sebutkan. Sekian, terima kasih.

Tuan Speaker:

Saya jemput Ahli Telok Bahang.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Dato' Speaker, saya bangun untuk mengambil bahagian dalam perbahasan ini.

Tuan Speaker:

Beritahu tentang hendak mengambil tindakan, sudah cukuplah.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Ya, ya. Nampaknya Dato' Speaker hendak suruh saya percepatkan, banyak yang hendak dijawab.

Tuan Speaker:

Jawapan mereka tidak mahu, mahukan tindakan. Sudah diberitahu tadi...(ketawa)

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Jawapan di atas tindakan, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Tidak perlu jawab panjang-panjang. Jawab kata ambil tindakan.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Hendak cerita tentang tindakan, Dato' Speaker.

Tuan Speaker:

Tidak payah, jawab kata ambil tindakan, cukup. Nanti tidak boleh buat. Jawab kata ambil tindakan, cukup...(ketawa)

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Betulkah? Tetapi ini banyak.

Tuan Speaker:

Lagi banyak, esok lagi susah. Jawab kata ambil tindakan, cukup.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Dato' Speaker, saya sentuh sikit-sikit, tidak sentuh banyak, nanti hangat pula. Saya gulung sikit-sikit, Dato' Speaker. Berkenaan dengan Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Kumbar, program bersihkan sungai, ini memang kita ada program dengan peruntukan Kerajaan Pusat dan juga peruntukan daripada Kerajaan Negeri. Kita adakan, selain daripada *structural project*, kita juga ada program *non-physical* atau *non-structural* iaitu mengadakan kempen "Cintai Sungai Kita" iaitu kita mengadakan program "Sungai Angkat", mengadakan ceramah-ceramah di sekolah-sekolah dan gotong-royong. Kita cuba menyedarkan orang ramai tentang tanggungjawab mereka kepada kebersihan sungai-sungai.

Yang Berhormat Ahli dari Penanti bercakap tentang *power supply*, tentang TNB. Memang kalau kita tengok hari ini bekalan elektrik mencukupi di mana penjana kuasa elektrik cukup, melebihi daripada permintaan. Masalah ialah saluran ke kawasan-kawasan luar bandar. Ini ada sedikit masalah tetapi ini dapat diselesaikan, sedang dicuba diselesaikan oleh pihak TNB. Seperti di tempat-tempat yang telah dibangkitkan iaitu di Permatang Pasir, Penanti pun ada sebut, Machang Bubok dan Telok Ayer Tawar ada program masing-masing. Kalau saya hendak sebut, *detaillah*. Bagi *supply* kepada pulau, saya sudah sebut semasa saya menggulung baru-baru ini iaitu pihak TNB akan menyambung sesalur voltan tinggi ke pulau ini dan projek ini dijangka akan disiapkan pada tahun 1996. Sementara itu, satu *gasturbine* 110 mega akan dipasang dan disiapkan pada tahun 1995.

Disebut juga berkenaan dengan LRT, ini dalam kajian oleh pihak swasta dan dijangka siap pada penghujung bulan ini. Yang Berhormat Ahli dari Penaga menyebutkan tentang pantai-pantai jadian. Pantai jadian ini memang banyak dan luas tetapi ini adalah tidak stabil. Kita tidak boleh kepong menjadi daratan, oleh kerana kalau kita kepong tempat itu, hakisan di tempat lain akan berlaku. Jadi sebenarnya hakisan ini berlaku di sepanjang pantai di sebelah Seberang Perai iaitu sepanjang 34.7 km. Sudah ada program sebenarnya, program *rock-bund* dan *beach nourishment*. Itu pun ada detailnya. Kalau hendak disebut panjang, jadi saya tidak bercadang untuk sebutkan di sini.

Yang Berhormat Ahli Kawasan Telok Ayer Tawar menyebut tentang belanjawan yang kecil dan ketat, tetapi beliau mahukan jalan-jalan sempit diperluaskan. Perkara ini juga kita ambil perhatian di dalam program oleh JKR iaitu program penyelenggaraan jalan yang sudah ada tabung dan tabung itu telahpun digunakan dengan sebaik-baiknya dan untuk rekod, memang banyak jalan-jalan telah diperbaiki. Kita juga mengharapkan akan dapat menyambungkan kerja-kerja itu. Saya sebutkan secara ringkas-ringkas, Dato'.

Yang Berhormat Permatang Pasir menyebutkan tentang Pejabat Daerah Bukit Mertajam. Memang nampaknya pejabat itu lebih kurang 1.5 km dari pekan dan kenderaan awam boleh diusahakan. Berkenaan dengan menyambungkan servis bas yang ada ke situ, ini kita boleh uruskan dengan Kementerian Perusahaan Awam. Jalan akan dibina dan disambungkan ke Pejabat Daerah ini iaitu daripada persimpangan Jalan Megat Harun ke Kebun Sireh.

Mengenai kerosakan yang berlaku disebabkan oleh pembinaan Lebuhraya Utara Selatan dan juga Lebuhraya Timur-Barat, ini memang berlaku kerosakan kepada infrastruktur IADP, memang berlaku dan perkara ini telah diambil perhatian serius oleh pihak yang merosakkan iaitu LLM dan juga pihak JKR dan MPSP. Detailnya ada di sini. Kalau hendak disebutkan juga panjang, Dato' Speaker. Yang Berhormat Permatang Pasir juga menyebutkan tentang penyelenggaraan parit-parit dan sungai-sungai yang kotor. Ini telahpun saya jawabkan tadi.

Pengangkutan awam bas kilang dan van kilang, setakat ini pihak perlesenan telah mengeluarkan 235 buah lesen bas kilang di seluruh Negeri Pulau Pinang. Bagi van-van, mengikut laporan yang tidak rasmi, sebab tidak ada laporan rasmi mengenai perkara ini kerana van-van ini kebanyakannya tidak dilesenkan. Ini oleh kerana pemandu-pemandu van ini tidak mahu dilesenkan oleh kerana jikalau dilesenkan, muatannya akan terhad. Dia tidak boleh

bebas seperti sekarang ini. Jadi perkara ini masih di dalam peringkat perbincangan dengan pihak perlesenan, maka masih tidak ada *solution*, tidak ada kata putus dalam perkara ini. Pihak pemandu van tidak mahu dilesenkan dan pihak JPJ mahu dilesenkan, jadi kita masih membincangkan tentang perkara ini.

Yang Berhormat Datuk Keramat bercakap tentang NBCT. Saya yakin bahawa NBCT ini dapat dijalankan mengikut apa yang dikatakan oleh YAB Ketua Menteri. Setakat ini, keadaannya ialah *physical structure*nya iaitu pembinaan *wharf* dan *bridge* dan jambatannya telahpun siap pada 2 bulan yang dahulu. Pembinaan *office* dan *yard*nya akan siap dalam bulan Disember ini. *Equipment* iaitu *gentry crane* sedang di pasang sekarang dan akan siap pada bulan Mac tahun hadapan dan boleh mula digunakan pada bulan 5 atau 6 tahun ini. Dengan itu kapasiti keseluruhan pelabuhan akan meningkat 70% lagi.

Yang Berhormat Kampong Kolam menyentuh tentang empangan *Vale of Tempe* atau *Guillemard Reservoir*. Empangan ini unik sedikit sebenarnya, unik oleh kerana *reservoir* ini adalah *reservoir* yang terbuka dan untuk menyimpan air bersih, bukan air yang belum diproses, air yang bersih. Memang telah ditutup pada tahun 1965 dan tidak dibuka lagi. Walau bagaimanapun, pelawat-pelawat boleh melawat dengan mendapatkan kebenaran daripada pihak PBA. Makna kita *control* lawatan itu kerana kolam itu menyimpan air bersih dan terbuka, jadi lebih baik kita *control* semua lawatan dari segi keselamatan.

Yang Berhormat Mak Mandin membangkitkan tentang sampah sarap dalam sungai. Ini telah saya sebutkan tadi. Beliau juga mahu Kerajaan menyiapkan infrastruktur sebelum pembangunan dibenarkan. Ini juga telah saya sebutkan semasa saya menggulung pada tempoh hari iaitu kita memang merancang bagi kawasan-kawasan yang baru. Kita merancang dan membina dulu infrastruktur sebelum kita membuat dan membenarkan pembangunan. Ini lebih memudahkan untuk menjalankan kerja berbandingkan kita hendak mengadakan infrastruktur di kawasan-kawasan yang telah terbina. Ini adalah kerana kosnya lebih tinggi untuk mengambilalih tanah, untuk hendak memindahkan penduduk-penduduk, pampasan dan sebagainya. Kosnya amat tinggi. Jadi memang dalam perancangan sebenarnya kita hendak membina infrastruktur sebelum membiarkan pembangunan berjalan. Kawasan beliau terlibat dengan hakisan pantai dan satu projek *beach nourishment* telahpun dijalankan dan ini telah menyebabkan saluran-saluran air tersumbat. Sebenarnya kawasan ini, saluran-saluran air itu telahpun disambung dengan paip besar, *outlet* jauh ke laut dan oleh kerana proses hakisan itu masih juga berlaku, jadi kadang-kadang paip ini tertimbus dan menyebabkan tersumbat saluran air itu.

Yang Berhormat Bukit Tengah bercakap tentang stabiliti politik, jadi saya tidak mahu menyentuh perkara ini. Cara beliau bercakap menunjukkan beliau sendiri tidak... stabil. Saya tidak mahu bercakap itulah. Yang Berhormat dari Machang Bubok membangkitkan tentang bekalan elektrik. Memang ada projek di kawasan itu iaitu satu pencawang elektrik atas tiang akan dibina di kawasan itu untuk menyelesaikan masalah bekalan elektrik yang kurang baik. Rancangan itu akan dimulakan pada bulan Januari 1995.

Yang Berhormat dari Berapit membangkitkan masalah kesesakan lalulintas di kawasan Kek Lok Si dan Kebun Bunga, oleh sebab tidak ada tempat-tempat letak kereta. Ini saya rasa pihak Kerajaan Tempatan boleh menyelesaikan. Penyakit AIDS ini di bawah bidangkuasa Yang Berhormat Sungai Acheh. Yang Berhormat Bagan Jermal membangkitkan tentang *Butterworth Outer Ring Road*. Beliau menyebut bahawa *Butterworth Outer Ring Road* telah dirancangkan beberapa tahun dahulu. Memang telah dirancangkan dan kita akui sekarang di dalam peringkat perlaksanaan. Bagi rancangan Malaysia Keenam ini, kita menggunakan peruntukan yang diberi oleh Kerajaan Pusat RM41 juta untuk rekabentuk dan juga untuk pengambilanbalik tanah. Rekabentuk akan siap dan saya percaya akan siap pada hujung bulan Disember ini. Selepas ini kita akan masukkan dan memang kita telahpun masukkan dalam Rancangan Malaysia Ke 7 untuk mendapat lebih banyak peruntukan daripada Kerajaan Pusat untuk kita jalankan projek ini. Saya tidak menolak kemungkinan kita juga menjalankan projek ini secara penswastaaan, maksud saya *Butterworth Outer Ring Road* dan juga *Penang Outer Ring Road*, kita *tie up* dengan *Jelutong Expressway* di mana kita jalankan projek di sana. Apabila kita dapat peruntukan yang lebih, dapat imbuhan daripada projek *Jelutong Expressway*, kita boleh gunakan sebahagian daripadanya untuk membantu *finance* projek *Penang Outer Ring Road*. Begitu juga saya tidak menolak kemungkinan bagi *Butterworth Outer Ring Road*, kita juga membuat projek seperti itu. Kita menebusguna tanah dan kita gunakan *proceeds* daripada itu, selain daripada bantuan Kerajaan untuk kita *finance*kan projek lebuhraya itu.

Yang Berhormat Air Itam menyentuh pengangkutan bas. Pengangkutan bas, saya hendak menjawab juga kepada Yang Berhormat Paya Terubong sekaligus iaitu pengangkutan bas ini sebenarnya memang kita tahu dan sedar tentang ketidak efisyennya, buruknya keadaan itu. Oleh sebab itu pada tahun 1992, kita menubuhkan satu Jawatankuasa Penasihat Pengangkutan Awam

yang saya sendiri pengrusakan dan kita memang mencadangkan untuk membuat satu kajian pengangkutan awam bagi seluruh Negeri Pulau Pinang. Kita perlukan peruntukan, oleh sebab itu kita merujuk kepada Kerajaan Pusat, kepada EPU (gangguan).

Ahli Kawasan Paya Terubong (Encik Teoh Teik Huat):

Penjelasan. Sama ada jawatankuasa yang ditubuhkan sekarang *supercedes* Jawatankuasa yang ... (gangguan).

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Biar saya terangkan di sini. Jawatankuasa yang ditubuhkan itu kita cuma melihat pengangkutan awam itu sendiri, tetapi jawatankuasa yang telah ditubuhkan dan diumumkan oleh YAB Ketua Menteri itu melihat keseluruhan kegunaan tanah, pembangunan, *planning* dan sebagainya. Yang ditubuhkan pada tahun 1992 ialah cuma melihat pengangkutan awam itu sahaja, tidak terlibat dengan pembangunan-pembangunan lain. Jadi apabila tertubuh ini, maka dia *supercede* yang lama. Dalam cadangan itu, kita hendak menjalankan satu program kajian dan kita pihak Jawatankuasa telah menulis melalui UPEN kita meminta bantuan daripada Kerajaan Pusat dan proses untuk mendapatkan bantuan peruntukan untuk mengkaji perkara ini dan juga proses perlantikan juruperunding memakan masa yang begitu panjang. Oleh sebab itu perkara ini *delay* sehingga tahun ini baru kita dapat peruntukan dan dapat melantik juruperunding iaitu pihak USM. Kerja-kerja telah mula dijalankan pada bulan September dan dijangka siap dalam masa 9 hingga 10 bulan iaitu pada tahun hadapan, mungkin dalam Kerajaan barulah.

Sebenarnya pihak kita telahpun berjumpa dengan pihak Persatuan Teksi dan juga Persatuan Bas dan mendengar rungutan mereka. Memang banyak masalah sebenarnya. Saya sebutkan contoh. Pihak bas, memang mereka banyak masalah, masalah perlesenan mereka dan sebagainya tetapi pada akhirnya mereka bersetuju untuk mengamalgamatekan. Untuk *merge* bagi bahagian pulau, ada 5 syarikat dan mereka bersetuju untuk menyatu menjadi satu syarikat dan mereka juga sanggup menerima syarikat bas mini ini masuk ke dalam syarikat yang besar ini supaya bila ada satu syarikat sahaja, maka dapat kita selaraskan semua sekali - laluan, *management* dan sebagainya. Saya rasa ini boleh menjimatkan kos.

Yang Berhormat dari Air Itam juga menyebut tentang bekalan air. Ini kawasan spesifik, saya sudah catit dan kita boleh rujuk kepada Pihak Berkuasa Air. Yang Berhormat Bagan Jermal menyebut tentang pelabuhan. Ini telah kita jawab dalam soalan lisan sebenarnya.

Ahli Kawasan Bagan Jermal (Encik Phee Boon Poh):

Minta jalan. Pada sesi soalan lisan, ini memang tidak dijawab kerana apa yang dijawab adalah seperti saya kata akan minta wakil Kerajaan kepada Lembaga untuk mengatasi masalah ini. Soalan saya adakah Kerajaan sedar dan hendak meminta PPSB kembalikan kewangan yang mereka kutip pada semua *container detention* iaitu kata storan buatpun bukan masalah pengimport dan pengeksport. Adakah Kerajaan akan membuat satu pendirian mengarahkan mereka kembalikan wang ini? Itulah soalan saya.

Ahli Kawasan Telok Bahang (Dr. Hilmi bin Haji Yahaya):

Ya, terima kasih. Soalan ini sebenarnya soalan 41. Memang tidak sampai pada hari itu, tetapi saya hendak sebut sedikit di sini iaitu yang menyebabkan kelam kabut berlaku di pelabuhan itu ialah 3 perkara iaitu oleh kerana kekerapan alat pengendalian kontainer yang kerap rosak, itu satu. Yang kedua, kesesakan di kawasan simpanan kontena dan ketiga, kerosakan pada sistem komputer Felcon Satu. Semua perkara ini telahpun di atasi termasuk juga kontena *yard* ini, akan diadakan satu kontena *yard* yang baru di kawasan seluas 3.3 hektar.

Tentang pendirian Kerajaan kita sebagai Kerajaan tidak boleh mengarahkan sebuah syarikat, sekarang ini sudah menjadi syarikat, untuk mengembalikan wang. Kita boleh mencadangkan tetapi tidak boleh mengarahkan kerana kalau agensi kita, mungkin boleh kita arahkan tetapi saya tidak tahu bagaimana kita boleh arahkan syarikat untuk mengembalikan wang. Saya rasa ini pihak *hauliers* ini ada persatuannya, boleh berbincang dengan pihak PPSB.

Yang Berhormat Ahli dari Paya Terubong telah membangkitkan banyak perkara termasuk prestasi JPS, prestasi JKR. Dia kata baikkah? Akan baiklah. Sebenarnya prestasi JPS dan JKR, saya tidak katalah 100% baik, memang ada kelemahannya. Ini berpunca daripada peringkat pelaksanaan oleh kerana seperti projek JPS, banjir misalannya, banjir ini berlaku di kawasan yang sudah membangun. Jadi saya sudah sebutkan tadi

bahawa kalau kita hendak menjalankan projek di kawasan yang telah membangun, memang sukar, memang susah oleh kerana masalah yang saya sebutkan tadi, pengambilan balik tanah, masalah pampasan dan masalah hendak memindah penduduk memakan masa yang panjang. Walau bagaimanapun, untuk masa hadapan saya telah menyarankan kepada kedua-dua jabatan ini supaya merancang dahulu, buat *survey*, buat *design* dahulu, kemudian minta peruntukan. Maksudnya kita jimatkan masa untuk buat *survey and design* dan kita tumpukan kepada pelaksanaan sahaja. Sistem ini sekarang dicuba dipraktikkan oleh kedua-dua jabatan itu.

Banyak telah saya jawab mengenai perkara-perkara yang telah disentuh seperti banjir, kesesakan lalulintas, pengangkutan awam, *Butterworth Outer Ring Road*, *Penang Outer Ring Road* dan *high powered committee* yang disebut tadi. Saya ingat sekian, Dato' Speaker, saya mohon menyokong.

Tuan Speaker:

Ahli-ahli Yang Berhormat, kerana ada permintaan, saya tangguhkan Dewan sehingga esok pagi jam 9.30 pagi.

Dewan ditangguhkan pada jam 7.02 malam.